

Dániel próféta könyve

Dán. 1.

1 Jójákim júdai király uralkodásának harmadik évében eljött Nebukadneccar, Babilónia királya Jeruzsálem ellen, és körülzárta azt. 2 Az Úr a kezébe adta Jójákimot, Júda királyát és az Isten háza fölszerelésének egy részét; ő pedig elvitte a fölszerelést Sineár földjére, a maga isteneinek a templomába, és isteneinek a kincstárában helyezte el. 3 A király meghagyta főudvarmesterének, Aspenaznak, hogy válasszon ki Izráel fiai közül királyi vérből való, vagy nemesi származású 4 ifjakat, akiknek semmiféle fogyatékoságuk nincs, hanem szép arcúak, fogékonyak minden bölcsességre, taníthatók az ismeretekre, megértik a tudományt, és így alkalmasak arra, hogy majd a királyi palotában szolgálatba álljanak. Meg kellett őket tanítani a káldeusok írására és nyelvére is. 5 A király elrendelte, hogy adjanak nekik mindennap a király ételéből és abból a borból, amit ő szokott inni. Így kellett őket nevelni három esztendeig, hogy azután a király szolgálatába álljanak. 6 Voltak közöttük júdaiak is: Dániel, Hananjá, Mísáél és Azarjá. 7 A főudvarmester ilyen neveket adott nekik: Dánielt Baltazárnak, Hananját Sadraknak, Mísáélt Mésaknak, Azarját pedig Abédnegónak nevezte el. 8 Dániel azonban elhatározta, hogy nem szennyezi be magát a király ételével és azzal a borral, amit ő szokott inni, ezért arra kérte a főudvarmestert, hogy ne kelljen magát beszennyeznie. 9 Isten a főudvarmestert jóindulatra és szeretetre indította Dániel iránt, 10 de azért ezt mondta a főudvarmester Dánielnek: Félek az én uramtól, a királytól, mert ő rendelkezett így ételetekről és italokról. Mi lesz, ha azt látja, hogy ti soványabbak vagytok, mint a veletek egykorú ifjak? Még bajba kerülök miattatok a királynál! 11 Akkor Dániel ezt mondta annak a felügyelőnek, akit a főudvarmester rendelt Dániel, Hananjá, Mísáél és Azarjá mellé: 12 Tégy próbát szolgálóiddal tíz napig! Engedjék meg, hogy zöldségfélét együnk, és vizet igyunk. 13 Azután mutassanak meg neked minket és azokat az ifjakat, akik a király ételéből esznek, és amit majd látsz, aszerint bánj szolgálóiddal! 14 Az hallgatott rájuk ebben a dologban, és próbát tett velük tíz napig. 15 Tíz nap múlva szebbnek látszottak, és kövérebbek voltak azoknál az ifjagnál, akik a király ételéből ettek. 16 Ezért a felügyelő fölmentette őket az alól, hogy az előírt ételt egyék, és hogy bort igyanak, és ahelyett zöldségfélét adott nekik. 17 Ennek a négy ifjúnak megadta az Isten, hogy előrehaladjanak a tudományban, mindenféle írásban és bölcsességben. Dániel pedig értett a látomásokról és az álmok magyarázatához is. 18 Amikor eljött az az idő, amelyről meghagyta a király, hogy vezessék őket eléje, a főudvarmester bevezette őket Nebukadneccar elé. 19 A király elbeszélgetett velük, de egy sem akadt több közöttük olyan, mint Dániel, Hananjá, Mísáél és Azarjá. Ők tehát a király szolgálatába álltak. 20 Akármit kérdezett tőlük a király, bölcsesség és értelem dolgában tízszer okosabbnak találta őket egész országa minden mágusánál és varázslójánál. Ott is maradt Dániel Círus király uralkodásának első évéig. 21 Ott is maradt Dániel Círus király uralkodásának első évéig.

Dán. 2.

1 Nebukadneccar uralkodásának tizenkettedik évében álmot látott Nebukadneccar, nyugtalan lett a lelke, és nem tudott tovább aludni. 2 Ekkor azt mondta a király, hogy hívjanak mágusokat, igézőket, varázslókat és csillagjósokat, hogy mondják meg: mi volt a királynak az álma. Azok eljöttek, és a király elé álltak. 3 A király így szólt hozzájuk: Álmodtál, és nyugtalan a lelkem, amíg nem tudom: mit jelent az álom. 4 A csillagjósok így szóltak a királyhoz - arámul: Király, örökké élj! Mondd el az álmot szolgálóidnak, és mi megadjuk a magyarázatát. 5 A király válaszolt, és ezt mondta a csillagjósoknak: Ez az elhatározásom: Ha nem adjátok tudtomra az álmot és magyarázatát, akkor darabokra vágnak benneteket, házaitokat pedig szemétdombbá teszik. 6 De ha az álmot és magyarázatát előadjátok, akkor ajándékokat, birtokokat és nagy méltóságot kaptok tőlem. Adjátok tehát elő az álmot és magyarázatát! 7 Azok másodszor is válaszoltak, és ezt mondták: A király mondja el az álmot szolgálóinak, mi majd megadjuk a magyarázatot. 8 A király válaszolt, és ezt mondta: Most már bizonyosan tudom, hogy ti csak időt akartok nyerni, mert látjátok, hogy mi az elhatározásom. 9 Ha az álmot nem adjátok tudtomra, azt csak úgy tudom megítélni, hogy ti megegyeztetek, és csak hazug és haszontalan dolgokat beszéltek előttem, míg a körülmények meg nem változnak. Ezért az álmot mondjátok meg, és abból tudni fogom, hogy helyes magyarázatot adtok-e nekem. 10 A csillagjósok így válaszoltak a királynak: Nincs olyan halandó a földön, aki a király kívánságának meg tudna felelni. Nincs is egy olyan nagy és hatalmas király sem, aki ilyen dolgot kérdezett volna mágusaitól, varázslóitól vagy csillagjósaitól. 11 Mert az, amit a király kérdez, igen nehéz. Nincs is más, aki azt el tudná mondani a királynak, csak az istenek, akik nem laknak együtt a testben élőekkel. 12 Ezért a király igen nagy haragra gerjedt, és elrendelte, hogy végezzék ki a babiloni bölcseket mind. 13 Amikor kiadták a parancsot, hogy öljék meg a bölcseket, keresték Dánielt és társait, hogy őket is megöljék. 14 Ekkor Dániel okos és értelmes szavakkal fordult Arjókhoz, a király testőrparancsnokához, aki már elindult, hogy megölesse a babiloni bölcseket. 15 Így szólt Arjókhoz, a király megbízottjához: Miért adott ki ilyen kegyetlen parancsot a király? Akkor Arjók tudtára adta a dolgot Dánielnek. 16 Dániel pedig bement a királyhoz, és azt kérte tőle, hogy adjon neki időt, ő majd megadja a magyarázatot a királynak. 17 Ezután Dániel hazament, és tudtára adta a dolgot társainak, Hananjának, Mísáélnak és Azarjának, 18 majd irgalomért könyörögtek a menny Istenéhez, hogy e titok miatt ne vesszenek el Dániel és társai a babiloni bölcsekkel együtt. 19 Ekkor a titok lelepleződött Dániel előtt éjszakai látomásban, Dániel pedig áldotta érte a menny Istenét. 20 Ezt mondta Dániel:
Isten neve legyen áldott örökkön örökké, övé a bölcsesség és a hatalom.
21 Ő szabja meg a különböző időket és alkalmakat. Királyokat taszít el, és királyokat támaszt. Ő ad bölcsességet a bölcseknek és tudományt a nagy tudósoknak.
22 Ő tárja fel a mélyen elrejtett titkokat; tudja, mi van a sötétségben, és nála lakik a világosság.
23 Magasztallak és dicsőítlek én téged, atyáim Istene, mert bölcsességet és erőt adtál nekem, és most tudtul adtad, amit kértünk tőled, tudtul adtad nekünk a király dolgát.
24 Dániel ezután elment Arjókhoz, akinek a király azt parancsolta, hogy pusztítsa el a babiloni bölcseket. Odament, és ezt mondta neki: Ne pusztítsd el a babiloni bölcseket! Vezess engem a király elé, és én megmagyarázom a királynak az álmát! 25 Akkor Arjók sietve bevitte Dánielt a király elé, és jelentette: Találtam egy férfit a Júdából hozott foglyok közül, aki meg tudja magyarázni a királynak az álmát. 26 A király megszólalt, és azt mondta Dánielnek, akinek Baltazár lett a neve: Képes vagy arra, hogy megmondod, milyen álmot láttam, és mi annak a magyarázata? 27 Dániel így válaszolt a királynak: A titkot, amelyet a király kérdezett, bölcsek, varázslók, mágusok és csillagászok nem tudják megfejteni a királynak. 28 De van Isten a mennyben, aki a titkokat feltárja. Ő azt tudatta

Nebukadneccar királlyal, hogy mi fog történni az utolsó napokban. A te álmod és az a látomás, amelyet fekvőhelyeden láttál, ez volt: 29 Te, ó király, azon töprengtél fekvőhelyeden, hogy mi fog történni ezután. A titkok kijelentője pedig tudatta veled, hogy mi fog történni. 30 Előttem pedig ez a titok nem azért tárult föl, mintha bennem nagyobb bölcsesség volna, mint bármely élő emberben, hanem azért, hogy a magyarázat a királynak tudomására jusson, és hogy megtudd, amin magadban töprengsz. 31 Neked, ó király, látomásod volt: egy nagy szobrot láttál. A szobor hatalmas és roppant fényes volt. Előtted állt, és rettenetes volt ránézni is. 32 Ennek a szobornak a feje színaranyból volt, a melle és a karjai ezüsből, a hasa és az oldala rézből, 33 a lábszárjai vasból, lábai pedig részint vasból, részint cserépből voltak. 34 Közben nézted, egy kő zuhant le anélkül, hogy valaki hozzányúlt volna, ledöntötte a szobrot vas- és cseréplábairól, és darabokra zúzta az egészet. 35 Összezúzódt a vas, a cserép, a réz, az ezüst és az arany, és olyan lett az egész, mint nyári szérűn a polyva, amelyet elvisz a szél, és nyomát sem lehet találni. A kő pedig, amely ledöntötte a szobrot, nagy hegygé lett, és elfoglalta az egész földet. 36 Ez az álom, és a magyarázatát is elmondjuk a királynak. 37 Ó király, királyok királya, akinek a menny Istene királyságot, hatalmat, erőt és méltóságot adott, 38 kezébe adta az embereket, a mezei állatokat és az égi madarakat, bárhol laknak is, és mindezeknek uralkodójává tett: te vagy az aranyfej! 39 De utánad más királyság támad, alacsonyabb rendű a tiednél. Azután pedig egy harmadik királyság, rézből való, amely az egész földön uralkodik. 40 A negyedik királyság erős lesz, mint a vas. Mert ahogyan a vas összetör és szétzúz mindent, úgy fogja pörölyként összetörni és szétzúzni amazokat. 41 Azt is láttad, hogy a lábak és az ujjak részint cserépből, részint vasból vannak. Az a királyság ugyanis szétszakad, de marad benne valami a vas keménységéből, ahogyan láttad, hogy a vas keveredett az agyagcseréppel. 42 Lábujjai részint vasból, részint cserépből voltak; eszerint a királyság részint erős, részint törékeny lesz. 43 Vasat láttál agyagcseréppel keveredve. Azok ugyanis házasság révén keverednek, de nem egyesülnek egymással, ahogyan a vas sem egyesül a cseréppel. 44 Ezeknek a királyoknak az idejében támaszt a menny Istene egy királyságot, amely nem semmisül meg soha, és a királyi uralom más népre nem száll át. Összetöri mindezeket a királyságokat, és véget vet nekik, maga pedig fennáll mindörökké. 45 Ezért láttad, hogy a hegyről egy kő zuhant le anélkül, hogy valaki hozzányúlt volna, és összetörte a vasat, a rezet, a cserépet, az ezüstöt és az aranyat. A nagy Isten tudtára adta a királynak, hogy mi történik majd ezután. Igazat mond ez az álom, és bizonyos a magyarázata. 46 Akkor Nebukadneccar király arcra borult, úgy hódolt Dániel előtt, és megparancsolta, hogy mutassanak be áldozatot, és tömjénezzenek neki. 47 Dánielnek pedig azt mondta a király: Valóban a ti Istenetek az istenek Istene, a királyok ura és a titkok feltárója, ezért tudat feltárni ezt a titkot. 48 Akkor a király nagy méltóságra emelte Dánielt, sok és nagy ajándékot adott neki, majd Babilon város kormányzójává és a babiloni bölcsék elöljárójává tette. 49 Dániel viszont azt kérte a királytól, hogy Sadrakot, Mésakot és Abédnegót rendelje szolgálatba Babilon városában; Dániel pedig a királyi udvarban maradt.

Dán. 3.

1 Nebukadneccar király csináltatott egy hatvan könyök magas és hat könyök széles aranszobrot. Fölállította azt a Dúrá völgyében, Babilon városában. 2 Azután összehívatta Nebukadneccar király a kormányzókat, az előjárókat, a helytartókat, a tanácsosokat, a kincstárnokokat, a bírakat, a rendőrparancsnokokat és a tartományok tisztviselőit, hogy jöjjenek el a szobor felavatására, amelyet Nebukadneccar király felállított. 3 Akkor összegyűltek a kormányzók, az előjárók, a helytartók, a tanácsosok, a kincstárnokok, a bírák, a rendőrparancsnokok és a tartományok tisztviselői a szobor felavatására, amelyet Nebukadneccar király felállított, és odaálltak a szobor elé, amelyet Nebukadneccar felállított. 4 A hírnök pedig hangos szóval kihirdette: Megparancsoljuk nektek, különböző nyelvű népek és nemzetek, 5 hogy amint meghalljátok a kürt, síp, citera, hárfá, lant, duda és mindenféle hangszer hangját, boruljatok le, és hódoljatok az aranszobor előtt, amelyet Nebukadneccar király felállított! 6 Ha pedig valaki nem borul le, és nem hódol előtte, azt azon nyomban bedobják az izzó tüzes kemencébe! 7 Amikor tehát a különböző nyelvű népek és nemzetek meghallották a kürt, síp, citera, hárfá, lant és mindenféle hangszer hangját, leborultak, és hódoltak az aranszobor előtt, amelyet Nebukadneccar király felállított. 8 Ekkor azonban káldeus férfiak álltak elő, és bevádolták a zsidókat. 9 Így beszéltek Nebukadneccar királyhoz: Király, örökké élj! 10 Te, ó király, megparancsoltad, hogy minden ember, aki meghallja a kürt, síp, citera, hárfá, lant, duda és mindenféle hangszer hangját, boruljon le, és hódoljon az aranszobor előtt; 11 ha pedig valaki nem borul le, és nem hódol előtte, azt dobják be az izzó tüzes kemencébe. 12 Vannak itt zsidó férfiak, Sadrak, Mésak és Abédnegó, akiket Babilon városában állítottál szolgálatba, ezek a férfiak semmibe sem vesznek téged, ó király, nem tisztelik isteneidet, és nem hódolnak az aranszobor előtt, amelyet felállítottál. 13 Ekkor Nebukadneccar haragra gerjedve megparancsolta, hogy vezessék elő Sadrakot, Mésakot és Abédnegót. Oda is vezették ezeket a férfiakat a király elé. 14 Nebukadneccar ezt kérdezte tőlük: Sadrak, Mésak és Abédnegó! Igaz-e, hogy ti nem tisztelitek isteneimet és nem hódoltok az aranszobor előtt, amelyet felállítottam? 15 Készek vagytok-e most, ha meghalljátok a kürt, síp, citera, hárfá, lant, duda és mindenféle hangszer hangját, leborulni és hódolni a szobor előtt, amelyet csináltattam? Mert ha nem hódoltok, azon nyomban bedobnak benneteket az izzó tüzes kemencébe. És van-e olyan Isten, aki az én kezemből ki tud szabadítani benneteket? 16 Sadrak, Mésak és Abédnegó így válaszolt a királynak: Ó Nebukadneccar! Nem szükséges, hogy erre bármit is feleljünk. 17 Van nekünk Istenünk, akit mi tisztelünk: ő ki tud minket szabadítani az izzó tüzes kemencéből, és ki tud szabadítani a te kezedből is, ó király! 18 De ha nem tenné is, tudd meg, ó király, hogy mi a te isteneidet nem tiszteljük, és nem hódolunk az aranszobor előtt, amelyet felállítottál! 19 Ekkor Nebukadneccar úgy előntötte a harag Sadrak, Mésak és Abédnegó miatt, hogy még az arca is eltorzult. Meghagyta, hogy hétszerte jobban fűtsék be a kemencét, mint ahogyan be szokták fűteni. 20 Azután megparancsolta hadserege legerősebb vitézeinek, hogy kötözzék meg Sadrakot, Mésakot és Abédnegót, és dobják be őket az izzó tüzes kemencébe. 21 Megkötözték tehát ezeket a férfiakat, és úgy, ahogy fel voltak öltözve, nadrágostul, alsóruhástul és süvegestül, bedobták őket az izzó tüzes kemencébe. 22 Mivel a király szigorú parancsára a kemencét roppantul befűtötték, a lángoló tűz megölte azokat az embereket, akik Sadrakot, Mésakot és Abédnegót odahurcolták. 23 A három férfi, Sadrak, Mésak és Abédnegó pedig megkötözve az izzó tüzes kemencébe esett. 24 Nebukadneccar király azonban megdöbbsent, sietve fölkelt, és ezt kérdezte udvari embereitől: Nem három férfit dobtunk megkötözve a tűzbe? Azok így válaszoltak a királynak: Valóban úgy van, ó király! 25 Ő azonban így szólt: Én mégis négy férfit látok szabadon járni a tűzben, és nincs rajtuk semmi sérülés. A negyedik pedig olyannak

látszik, mint valami isten. 26 Ekkor Nebukadneccar király odament az izzó tüzes kemence ajtajához, és így szólt: Sadrak, Mésak és Abédnegó, szolgálai a felséges Istennek! Jertek ki, jöjjetek ide! És kijött Sadrak, Mésak és Abédnegó a tűzből. 27 Az összegyűlt kormányzók, előjárók, helytartók és a király udvari emberei pedig látták, hogy ezeknek a férfiaknak semmit sem ártott a tűz, a hajuk szála sem perzselődött meg, a ruhájuk sem égett meg, sőt még a füst szaga sem járta át őket. 28 Nebukadneccar ekkor így szólt: Áldott legyen a Sadrak, Mésak és Abédnegó Istene, mert elküldötte angyalát, és kiszabadította szolgálait, akik benne bíztak. Még a király parancsát is megszegték, és kockára tették az életüket, de a maguk Istenén kívül nem tiszteltek egy istent sem, és nem hódoltak előttük. 29 Megparancsolom azért, hogy aki nem tiszteli Sadrak, Mésak és Abédnegó Istenét, azt vágják darabokra, bármilyen nyelvű népből vagy nemzetből való is, házát pedig tegyék szemétdombbá! Mert nincs más isten, aki így meg tud szabadítani. 30 Azután a király megerősítette tisztségében Sadrakot, Mésakot és Abédnegót Babilon városában. 31 Nebukadneccar király üzenete az egész birodalmában lakó különféle nyelvű népekhez és nemzetekhez: Békességetek növekedjék! 32 Jónak látom kihirdetni a jeleket és a csodákat, amelyeket a felséges Isten tett. 33 Mily nagyok az ő jelei, mily hatalmasak csodái! Az ő királysága örök királyság, és uralma megmarad nemzedékről nemzedékre!

Dán. 4.

1 Én, Nebukadneccar, békében éltem házamban, boldog voltam palotámban. 2 De egyszer álmot láttam, amely megrettentett engem, és azok az álmoképek, amelyeket a fekhelyemen láttam, megrémítettek. 3 Megparancsoltam azért, hogy vezessék elém a babiloni bölcseket mind, és azok magyarázzák meg nekem az álmot. 4 Amikor eljöttek a mágusok, a varázslók, a csillagjósok és a csillagászok, elmondtam nekik az álmomat, de ők nem tudták nekem megmagyarázni. 5 Végül megjelent előttem Dániel, akinek a neve az én istenem neve után Baltazár, akiben szent, isteni lélek van, és elmondtam neki az álmomat: 6 Baltazár, te nagy mágus! Tudom, hogy szent, isteni lélek van benned, és nincs olyan titok, amit ne tudnál megfejteni. Magyarázd meg azt a látomást, amelyet álmomban láttam! 7 A látomás, amelyet fekvőhelyemen láttam, ez volt:

Láttam egy fát a föld közepén, amely igen magas volt.

8 A fa nőtt és erősödött, olyan magas lett, hogy az égig ért, és még a föld széléről is látható volt.

9 Szép lombja volt és sok gyümölcse, táplálékot nyújtott mindenkinek. Alatta mezei vadak tanyáztak, ágain égi madarak fészkeltek, róla táplálkozott minden élőlény.

10 Majd láttam fekvőhelyemen látomásban egy szent angyalt leszállni a mennyből.

11 Hangos szóval így kiáltott: Vágjátok ki ezt a fát, és vagdaljátok le ágait, tépjétek le leveleit, és szórjátok szét gyümölcseit! Meneküljenek alá a vadak, és ágairól a madarak!

12 De a tövét gyökerestül hagyjátok a földben, vas- és rézbilincsben a mező füve között! Hadd áztassa az ég harmatja, és egye a föld fűvét, mint az állatok!

13 Boruljon el emberi elméje, állati értelem maradjon csak benne, hét időszak teljék el így fölötte!

14 Az angyalok határozata ez a rendelet, a szentek parancsa ez a végzés. Hadd tudják meg az élők, hogy a Felséges uralkodik az emberek királysága fölött: annak adja, akinek akarja, és a legalacsonyabb sorsú embert is trónra emelheti.

15 Én, Nebukadneccar király, ezt az álmot láttam, te pedig, Baltazár, magyarázd meg, mert országomnak egyetlen bölcse sem tudta megmagyarázni nekem. De neked tudnod kell, mert szent, isteni lélek van benned. 16 Ekkor Dániel, más néven Baltazár, egy pillanatra megdöbbsent, mert gondolatai megrémítették. De a király így szólt hozzá:

Baltazár, ne rémülj meg az álomtól és a jelentésétől! Baltazár erre így válaszolt: URam, szálljon az álom gyűlöldödre, jelentése pedig ellenségeidre!

17 Az a fa, amelyet láttál, és amely olyan nagyra és hatalmasra nőtt, hogy az égig ért, és látható volt az egész földön,

18 szép lombja és sok gyümölcse volt, táplálékot nyújtott mindenkinek, alatta tanyáztak a mezei vadak, ágain fészkeltek az égi madarak, 19 az te magad vagy, ó király! Te lettél

naggyá és hatalmassá; hatalmad megnőtt, felér az égig, és uralmad elér a föld széléig. 20 Annak pedig, hogy a király egy szent angyalt látott leszállni a mennyből, aki ezt mondta:

Vágjátok ki ezt a fát és pusztítsátok el, de a tövét gyökerestül hagyjátok a földben, vas- és rézbilincsben a mező füve között, hadd áztassa az ég harmatja, és azt egye, amit a mezei vadak,

míg csak hét időszak el nem telik fölötte! - 21 annak ez a magyarázata, ó király: A Felségesnek az ítélete ér utol téged, uram, király!

22 Számúznak téged az emberek közül, a mezei vadak közt tanyázol, fűvet eszel, mint az ökrök, és az ég harmatja áztat. Hét időszak telik így el fölötted, amíg el nem ismered, hogy a Felséges uralkodik az emberek királysága fölött, és annak adja azt, akinek akarja.

23 Azért mondták, hogy a fa tövét gyökerestül hagyják meg, mert királyságod megmarad, mihelyt elismered, hogy a menny uralkodik.

24 Azért, ó király, fogadd meg tanácsomat: Hagyj fel vétkeiddel, légy igazságos, és gonoszság helyett bánj irgalmasan a szegényekkel! Így boldogan élhatsz sokáig.

25 Mindez megtörtént Nebukadneccar királlyal.

26 Tizenkét hónap múlva, amikor királyi palotája tetején sétált Babilonban, 27 így szólt a király: Ez az a nagy Babilon, amelyet én építettem királyi székhelyé hatalmam teljében, fenségem dicsőítésére!

28 Alighogy a

király kimondta ezeket a szavakat, egy hang hallatszott a mennyből: Neked szól ez az üzenet, Nebukadneccar király! Elvesztetted királyságodat! 29 Számúznak az emberek közül, a mezei vadak közt tanyáznak, fűvet eszel, mint az ökrök, és hét időszak múlik el fölötted, amíg el nem ismered, hogy a Felséges uralkodik az emberek királysága fölött, és annak adja azt, akinek akarja. 30 Azon nyomban beteljesedett ez a beszéd Nebukadneccaron. Számúzték az emberek közül, fűvet evett, mint az ökrök, és az ég harmatja áztatta testét, míg olyan hosszúra nem nőtt a szőre, mint a sasnak a tolla, és olyan karmai nem lettek, mint a madaraknak. 31 Amikor eltelt ez az idő, én, Nebukadneccar, föltekintettem az égre, és értelmem visszatért. Áldottam a Felségest, dicsőítettem és magasztaltam az örökké élőt, mert az ő uralma örök uralom, és királysága megmarad nemzedékről nemzedékre. 32 A föld minden lakóját semminek tekinti, tetszése szerint bánik a menny seregével és a föld lakóival. Senki sem foghatja le a kezét, és senki sem mondhatja neki: mit csinálsz? 33 Abban az időben értelmem visszatért, és királyságomhoz méltóan visszatért tündöklő dicsőségem is. Az udvari emberek és a főurak fölkerestek engem, visszahelyeztek királyságomba, és még nagyobb hatalomra jutottam. 34 Most azért én, Nebukadneccar, dicsérem, magasztalom és dicsőítem a mennyei Királyt, mert minden tette helyes, eljárása igazságos, és meg tudja alázni azokat, akik kevélyen élnek.

Dán. 5.

1 Bélsaccar király nagy lakomát rendezett ezer főrangú emberének, és az ezer emberrel együtt itta a bort. 2 A bor hatására megparancsolta Bélsaccar, hogy hozzák elő azokat az arany- és ezüstedényeket, amelyeket apja, Nebukadneccar hozott el a jeruzsálemi templomból. Azokból akart inni a király főrangú embereivel, feleségeivel és ágyasaival együtt. 3 Elő is hozták az aranyedényeket, amelyeket a jeruzsálemi templomból, az Isten házából hoztak el, és a király azokból ivott főrangú embereivel, feleségeivel és ágyasaival együtt. 4 Itták a bort, és közben dicsőítették az aranyból, ezüsből, rézből, vasból, fából és kőből csinált isteneket. 5 Egyszerre csak egy emberi kéz ujjai tűntek fel, és írni kezdtek a királyi palota festett falára, a lámpatartóval szemben; a király pedig nézte a kezét, ahogyan írt. 6 Közben a király arca elsápadt, gyöttrő gondolatai támadtak, dereka elernyedett, és még a térdei is reszkettek. 7 A király hangosan kiáltozott, hogy vezessék eléje a varázslókat, a csillagjósokat és a csillagászokat. Azután így szólt a király a babiloni bölcsekhez: Akárki legyen is az az ember, aki elolvassa ezt az írást, és meg tudja nekem magyarázni, az bíborba öltözhetsz, aranyláncot kap a nyakára, és rang szerint harmadik lesz az országomban. 8 Akkor eljöttek a király bölcsei mindnyájan, de nem tudták az írást elolvasni és megmagyarázni a királynak. 9 Ezért Bélsaccar király még jobban megrémült, arca elsápadt, és a főrangú emberek is tanácstalanok voltak. 10 Az anyakirálynő azonban hallva a királynak és főrangú embereinek a beszédét, bement a mulatózókhöz, és ott így szólt a királyné: Király, örökké élj! Ne gyötörjenek téged gondolataid, és az arcod se legyen sápadt! 11 Van országodban egy férfi, akiben szent, isteni lélek van. Atyád idejében őt úgy ismerték meg, mint akinek világos értelme van, és olyan bölcsessége, amilyen az istenek bölcsessége. Atyád, Nebukadneccar király a mágusok, a varázslók, a csillagjósok és a csillagászok előljárójává tette; igen, a te atyád, ó király! 12 Mert Dánielben, akit a király Baltazárnak nevezett el, rendkívüli lélek, tudás, értelem, továbbá álommagyarázó, titkot feltáró és rejtélyeket megfejtő képesség van. Most azért hívatni kell Dánielt, majd ő megadja a magyarázatot! 13 Dánielt tehát a király elé vezették. A király így szólította meg Dánielt: Te vagy a zsidó foglyok közül való Dániel, akit atyám, a király hozott ide Júdából? 14 Azt hallottam felőled, hogy isteni lélek, világos értelem és rendkívüli bölcsesség van benned. 15 Most vezették elém a bölcseket és a varázslókat, hogy olvassák el ezt az írást, és magyarázzák meg nekem, de ők nem tudták azt megmagyarázni. 16 Rólad azonban azt hallottam, hogy meg tudod magyarázni, ami magyarázatra szorul, és meg tudod fejteni a rejtélyeket. Ha tehát most el tudod olvasni ezt az írást, és meg tudod nekem magyarázni, akkor bíborba öltözhetsz, aranyláncot kapsz a nyakadra, és rang szerint harmadik leszel országomban. 17 Dániel így válaszolt a királynak: Ajándékaidat tartsd meg, és adományaidat add másnak! De azért az írást elolvasom, és megmagyarázom neked, királyom. 18 Ó király! A felséges Isten királyságot, nagyságot, méltóságot és dicsőséget adott atyádnak, Nebukadneccarnak. 19 Olyan nagy hatalmat adott neki, hogy remegtek és rettegtek tőle a különböző nyelvű népek és nemzetek. Megölte, akit akart, és életben hagyta, akit akart; fölemelte, akit akart, és megalázta, akit akart. 20 De amikor szíve fölfuvalkodott, és gőgösen megkeményedett, letaszították királyi trónjáról, és méltóságát elvették tőle. 21 Számúzták az emberek közül, és csak annyi értelme maradt, mint az állatoknak. A vadszamarak között tanyázott, fűvet evett, mint az ökrök, és az ég harmatja áztatta testét, míg el nem ismerte, hogy a felséges Isten uralkodik az emberek királysága fölött, és ő azt ülteti trónra, akit akar. 22 De te, Bélsaccar, aki a fia vagy, nem aláztad meg magadat, bár mindezt tudtad. 23 A menny Ura fölé helyezted magad, mert az ő házának edényeit hozták eléd, és te bort ittál azokból főrangú embereiddel, feleségeiddel és ágyasaidal együtt, miközben dicsőítetted az ezüsből, aranyból, rézből, vasból, fából és kőből csinált isteneket, amelyek nem látnak, nem hallanak, és semmit sem tudnak. De azt az Istent, akinek a kezében van az életed és

minden utad, nem dicsőítetted. 24 Ezért küldte ő ezt a kezet, és íratta föl ezt az írást. 25 Ez az az írás, amelyet fölíratott: mené mené tekél ú-parszin. 26 Ez pedig a szavak magyarázata: A mené azt jelenti, hogy számba vette Isten királyságodat, és véget vet annak. 27 A tekél azt jelenti, hogy megmért téged mérlegen, és könnyűnek talált. 28 A perész azt jelenti, hogy felosztotta királyságodat, és a médeknek meg a perzsáknak adta. 29 Akkor Bélsaccar parancsára Dánielt bíborba öltöztették, nyakára aranyláncot tettek, és kihirdették, hogy rang szerint ő a harmadik az országban. 30 Még azon az éjszakán megölték Bélsaccart, a káldeusok királyát.

Dán. 6.

1 A méd Dárius pedig elfoglalta az országot hatvankét esztendő korában.
2 Dárius úgy látta jónak, hogy országa vezetésére százhusz kormányzót nevezzen ki. Az egész országban voltak ilyenek. 3 Ezek fölé pedig három főkormányzót rendelt, közülük az egyik Dániel volt. A kormányzók nekik adtak számot, hogy a királyt semmi kár ne érje.
4 Ez a Dániel kiemelkedett a főkormányzók és a kormányzók közül, mivel rendkívüli lélek volt benne; ezért a király őt akarta az egész ország élére állítani. 5 A főkormányzók és a kormányzók igyekeztek ürügyet találni Dániel bevádolására az ország ügyeinek az intézésében, de semmiféle ürügyet vagy hibát nem tudtak találni, mert megbízható volt; sem hanyagságot, sem hibát nem lehetett találni nála. 6 Akkor ezek az emberek azt mondták: Nem találunk semmiféle ürügyet, hogy bevádolhassuk ezt a Dánielt, hacsak Istenének a törvényével kapcsolatban nem találunk ellene valamit. 7 Akkor ezek a főkormányzók és kormányzók a királyhoz siettek, és ezt mondták neki: Dárius király, örökké élj! 8 Azt tanácsolják az ország főkormányzói, az előljárók, a kormányzók, az udvari emberek és a helytartók, hogy hozzon a király végzést, és adjon ki szigorú rendeletet: aki harminc napon belül bármiért könyörög, akár istenhez, akár emberhez rajtad kívül, ó király, azt dobják az oroszlánok vermébe! 9 Most azért add ki, ó király, ezt a rendeletet, és írd alá ezt az iratot, hogy a médek és a perzsák megmásíthatatlan törvénye szerint visszavonhatatlan legyen! 10 Ennek megfelelően Dárius király aláírta a rendeletet tartalmazó iratot. 11 Amikor Dániel megtudta, hogy alá van írva ez az irat, hazament. Emeleti szobájának ablakai nyitva voltak Jeruzsálem felé, és ő napjában háromszor térden állva imádkozott, és magasztalta Istenét, ahogyan azelőtt is szokta. 12 Azok az emberek pedig odasiettek, és ott találták Dánielt, amint Istenéhez könyörgött és esedezett. 13 Akkor a király elé járultak, és ezt mondták a királyi rendeletre hivatkozva: Ó király! Nem írtad-e alá azt a rendeletet, hogy aki harminc napon belül bármiért könyörög, akár istenhez, akár emberhez rajtad kívül, azt dobják az oroszlánok vermébe? A király így válaszolt: De igen, így van, a médek és a perzsák visszavonhatatlan törvénye szerint. 14 Ekkor ők azt mondták a királynak: A zsidó foglyok közül való Dániel semmibe sem vesztéged, ó király, sem azt a rendeletet, amelyet aláírtál, hanem napjában háromszor könyörög Istenéhez. 15 Amikor a király ezt meghallotta, nagyon elszomorodott, és azon töprengett: hogyan segíthetne Dánielen. Napnyugtáig azon igyekezett, hogy megmentse őt. 16 De azok az emberek újra a királyhoz siettek, és ezt mondták neki: Tudnod kell, ó király, hogy a médek és a perzsák törvénye szerint nem szabad megmásítani semmiféle rendeletet vagy végzést, amelyet a király elrendelt. 17 Ekkor a király parancsára előhozták Dánielt, és az oroszlánok vermébe dobták. De a király ezt mondta Dánielnek: A te Istened, akit állhatatosan tisztelsz, szabadítson meg téged! 18 Odavittek egy követ, és a verem szájára tették; a király pedig lepecsételte gyűrűjével, valamint főrangú embereinek a gyűrűjével, hogy Dániel sorsán ne lehessen változtatni. 19 Azután a király a palotájába ment, és böjtölve töltötte az éjszakát; nőt sem engedett be magához, és kerülte őt az álom. 20 Hajnalhasadáskor mindjárt fölkel a király, és sietve odament az oroszlánok verméhez. 21 Amikor odaért a veremhez, szomorú hangon kiáltott Dánielnek. Így szólt Dánielhez a király: Dániel, aki az élő Isten szolgája vagy! A te Istened, akit te állhatatosan tisztelsz, meg tudott-e menteni az oroszlánoktól? 22 Dániel így felelt a királynak: Király, örökké élj! 23 Az én Istenem elküldte angyalát, és az bezárta az oroszlánok száját, úgyhogy nem bántottak engem. Mert ő ártatlannak talált engem, és téged sem bántottalak meg, ó király, semmivel. 24 Akkor a király nagyon megörült, és kihúzatta Dánielt a veremből. Ki is húzták Dánielt a veremből, és semmi sérülés nem volt rajta található, mert hitt Istenében. 25 Ezután a király odavitette azokat az embereket, akik bevádolták Dánielt, és bedobták őket fiaikkal és feleségeikkel együtt az oroszlánok vermébe. Még a verem fenekére sem értek, máris megragadták őket az oroszlánok, és összezúzták minden

csontjukat. 26 Akkor Dárius király ezt írta a birodalmában lakó különböző nyelvű népeknek és nemzeteknek: Békességetek növekedjék! 27 Elrendelem, hogy birodalmam minden tartományában rettegve féljék Dániel Istenét! Ő az élő Isten, aki megmarad mindörökké. Az ő királysága megdönthetetlen, uralkodása végtelen. 28 Ő megment, megszabadít, jeleket és csodákat tesz égen és földön. Ő mentette meg Dánielt is az oroszlánok karmából. 29 Ennek a Dánielnek aztán jó dolga volt Dárius uralkodása alatt és a perzsa Círus uralkodása alatt.

Dán. 7.

1 Babilónia királyának, Bélsaccarnak uralkodása első évében álmodt látott Dániel, és látomásai támadtak fekvőhelyén. Az álmod leírta, és a főbb dolgokat elmondta. 2 Ezeket mondta el Dániel: Éjszakai látomásomban azt láttam, hogy az ég négy szele felkorbácsolta a nagy tengert. 3 Négy igen nagy vadállat emelkedett ki a tengerből, mindegyik különbözött a többitől. 4 Az első olyan volt, mint az oroszlán, de sasszárnyai voltak. Láttam, hogy kitépték a szárnyait, és fölemelték a földről, két lábra állították, mint egy embert, és emberi értelmet adtak neki. 5 A következő, a második vadállat, medvéhez hasonlított. Félig már fölkel, és három borda volt a szájában, a fogai között. Ezt mondták neki: Kelj föl, egyél igen sok húst! 6 Azután láttam a következőt, amely olyan volt, mint egy párduc, de négy madárszárny volt a hátán. Négy feje is volt a vadállatnak, és hatalmat adtak neki. 7 Ezután egy negyedik vadállatot láttam az éjszakai látomásban: ijesztő, rémületes és rendkívül erős volt. Igen nagy vasfogai voltak; evett, rágott, és a maradékot összetaposta lábaival. Ez egészen más volt, mint az előző vadállatok, és tíz szarva volt. 8 Figyeltem a szarvakat: egyszerre csak egy másik kis szarv emelkedett ki közülük, az előző szarvak közül pedig három letört előtte. Olyan szemek voltak ennek a szarvnak, mint az embereknek, és nagyokat mondó szája volt. 9 Azután ezt láttam: Trónokat állítottak föl, és egy öregkorú helyet foglalt, ruhája fehér volt, mint a hó, fején a haj, mint a tiszta gyapjú. Trónja olyan volt, mint a lángoló tűz, s annak kerekai, mint az égő tűz.

10 Tűzfolyam fakadt és áradt ki előle. Ezerszer ezren szolgáltak neki, tízezerszer tízezren álltak előtte. Összeült a törvényszék, és könyveket nyitottak fel.

11 Akkor láttam, hogy a nagyhangú beszédek miatt, amelyeket az a szarv beszélt, megölték a vadállatot. Láttam, hogy a teste elpusztult, és a tűzbe vetették, hogy elégjen.

12 A többi vadállattól is elvették a hatalmat, de ideig-óráig életben hagyták őket. 13 Láttam az éjszakai látomásban:

Jött valaki az ég felhőin, aki emberfiához hasonló volt; az öregkorú felé tartott, és odavezették hozzá.

14 Hatalom, dicsőség és királyi uralom adatott neki, hogy mindenféle nyelvű nép és nemzet őt tisztelje. Hatalma az örök hatalom, amely nem múlik el, és királyi uralma nem semmisül meg.

15 Én, Dániel, megdöbbenem emiatt, és látomásaim megrettentettek engem. 16 Odamentem az ott állók egyikéhez, és felvilágosítást kértem tőle mindezekről. Az pedig felelt nekem, és megmagyarázta ezt a dolgot: 17 Ez a négy hatalmas vadállat négy királyságot jelent, amelyek létrejönnek a földön. 18 De a Felségesnek a szentjei foglalják el majd a királyságot, és örökre birtokolják azt, mindörökre. 19 Ezután közelebbi felvilágosítást kértem a negyedik vadállatról, amely más volt, mint a többiek: roppant ijesztő volt, vasfogai és rézkarmai voltak; evett, rágott, és a maradékot összetaposta lábaival. 20 Tíz szarv volt a fején, majd még egy másik is nőtt ki, három pedig letört előtte. Ennek a szarvnak szemek voltak, nagyokat mondó szája volt, és nagyobbra nőtt a többinél. 21 Láttam, hogy ez a szarv hadakozott a szentek ellen, és fölélük kerekedett, 22 míg el nem jött az öregkorú, és igazságot nem szolgáltatott a Felséges szentjeinek. És akkor bekövetkezett az az idő, amikor a szentek foglalták el a királyságot. 23 A válasz így szólt a negyedik vadállatról: Lesz egy negyedik királyság a földön, egészen más lesz, mint a többi királyság volt. Az egész földet bekebelezi, eltapossa és összezúzza. 24 A tíz szarv ezt jelenti: Ebben az országban tíz király uralkodik, majd még egy másik is következik utánuk; ez más lesz, mint az előzők, és három királyt fog levérni. 25 Sokat beszél majd a Felséges ellen, és gyötörni fogja a Felségesnek a szentjeit. Arra törekszik, hogy megváltoztassa az ünnepeket és a törvényt. Hatalmába kerülnek a szentek egy időszakra, meg két időszakra és egy fél időszakra. 26 De majd összeül a törvényszék, és elveszik

hatalmát; megsemmisül, és végleg elpusztul. 27 A Felséges szentjeinek a népéé lesz az ég alatt minden ország királyi uralma, hatalma és nagysága. Ez a királyi uralom örök uralom lesz, neki szolgál majd, és neki engedelmeskedik minden hatalom. 28 Így végződött a beszéd. Engem, Dánielt, gondolataim nagyon megrémítettek, még az arcom is belesápadt. De a mondottakat eszemben tartottam.

Dán. 8.

1 Bélsaccar király uralkodásának harmadik évében nekem, Dánielnek egy látomás jelent meg, az után, amelyet először láttam. 2 Azt láttam a látomásban, hogy Súsán várában vagyok, Élám tartományában. A látomásban az Úlaj csatornánál láttam magamat. 3 Föltekintve láttam, hogy egy kétszarvú kos áll a csatorna mellett. A két szarv nagy volt, de az egyik nagyobb volt a másiknál, és a nagyobbik később nőtt ki. 4 Láttam, hogy a kos szarvaival nyugat, észak és dél felé öklelt. Egy állat sem állhatott meg vele szemben, és nem lehetett megmenekülni tőle. Azt tette, amit akart, és felfuvalkodott. 5 Majd azt vettem észre, hogy egy kecskebak jön napnyugat felől az egész föld fölött, nem is érintve a földet. Ennek a baknak a két szeme közt egy hatalmas szarv volt. 6 Amikor odaért a kétszarvú koshoz, amelyet a csatorna mellett láttam állni, rárontott teljes erővel. 7 Láttam, hogy mikor a koshoz ért, nekivadulva felöklelte a kost, és letörte a két szarvát. A kosnak pedig nem volt annyi ereje, hogy megálljon vele szemben. A földre terítette, megtaposta, és nem volt, aki a kost megmenthette volna hatalmától. 8 A kecskebak azután igen nagygyá lett, de amikor ereje teljében volt, letört a nagy szarv, és helyette négy hatalmas szarv nőtt a négy égtáj felé. 9 Azok közül az egyikken egy kis szarv tűnt elő, és igen nagyra nőtt délen, keleten és az ékes földön. 10 Felnőtt egészen az ég seregéig, és a földre dobott néhányat ebből a seregből, a csillagokból, és összetaposta őket. 11 Még a sereg vezérével is szembeszállt, elvette tőle a mindennapi áldozatot, és feldúlta szent helyét. 12 Sereget rendelt a mindennapi áldozat ellen, bűnös módon, és földre terítette az igazságot. Minden tette sikerült. 13 Azután hallottam, hogy egy szent beszélni kezdett. Egy másik szent pedig válaszolt annak, aki ezt kérdezte: Meddig tart az, amit a mindennapi áldozatról és a szörnyű bűnről láttál? Meddig lesz kiszolgáltatva a szentély, és meddig tiporja azt a sereg? 14 Ezt válaszolta neki: Kétezer-háromszáz este és reggel; azután a szentély visszanyeri igazi rendeltetését.

15 Amikor én, Dániel, ezt a látomást láttam, és kerestem az értelmét, egyszer csak elém állt valaki, aki egy férfihoz hasonlított. 16 És emberi hangot hallottam az Úlaj felől, amely így kiáltott: Gábriel, magyarázd meg neki ezt a látványt! 17 Ő odajött, ahol álltam, én pedig megrémültem jöttére, és arcra borultam. Akkor ezt mondta nekem: Értsd meg, emberfia, hogy a végső időről szól ez a látomás. 18 Amikor hozzám beszélt, ájultan estem a földre; de ő megérintett, és talpra állított. 19 Majd ezt mondta: Én tudodra adom, hogy mi történik, amikor véget ér a harag. Mert meg van szabva a vége. 20 Az a kétszarvú kos, amelyet láttál, a médek és a perzsák királya. 21 A szőrös bak a görögök királya; a két szeme között levő nagy szarv az első király. 22 Hogy az letört, és a helyére négy nőtt, az azt jelenti, hogy népéből négy királyság lesz, de nem olyan erős, mint volt az. 23 Az ő uralkodásuk végén, a bűnök tetőfokán, előáll majd egy bösz tekintetű király, kétértelmű beszédek mestere. 24 Hatalmas erejű lesz, bár nem a maga erejéből. Szörnyű módon fog pusztítani, minden tette sikerül. Pusztítja az erőseket és a szentek népét. 25 Okossága révén sikerül, amihez álnokul hozzáfog, ezért fölfuvalkodik szívében, és háborítatlanul pusztít el sokakat. De amikor a vezérek vezére ellen támad, összetörik anélkül, hogy hozzányúlnának. 26 Az estékről és reggelekről szóló látomás színgáz. Te azért zárd le ezt a látomást, mert távoli időről szól! 27 Akkor én, Dániel, összeroskadtam, és napokig beteg voltam. De azután fölkeltem, és végeztem teendőimet a király mellett. Ez az érthetetlen látomás azonban lenyűgözve tartott.

Dán. 9.

1 A médek közül származó Ahasvérus fiának, Dáriusnak az első évében, miután ő a káldeusok országának a királya lett, 2 az ő uralkodásának első évében én, Dániel, megértettem az írásokból, hogy mit jelent azoknak az éveknek a száma, amelyekről az ÚR igéje szólt Jeremiás prófétának, hogy hetven évnek kell eltelnie a rombadőlt Jeruzsálem fölött. 3 Az Úristenhez fordultam, hozzá folyamodtam imádsággal és könyörgéssel, böjtölve zsákruhában és hamuban. 4 Imádkoztam Istenemhez, az ÚRhoz, és vallást téve ezt mondtam: Ó Uram, nagy és félelmes Isten, aki megtartod a szövetséget és a hűséget azok iránt, akik szeretnek és megtartják parancsolataidat! 5 Vétkeztünk, és bűnbe estünk, megszegtük törvényedet, és lázadók voltunk, eltértünk parancsolataidtól és törvényeidtől. 6 Nem hallgattunk szolgálóidra, a prófétákra, akik a te nevedben szóltak királyainkhoz, vezéreinkhez, elődeinkhez és az ország egész népéhez. 7 Neked, URam, igazad van, nekünk pedig szégyenkeznünk kell még ma is; nekünk, Júda férfainak, Jeruzsálem lakóinak és az egész Izráelnek közelben és távolban, mindazokban az országokban, amelyekbe szétszórtad őket hűtlenségük miatt; mert hűtlenek voltak hozzád. 8 Szégyenkeznünk kell, URam, nekünk, királyainknak, vezéreinknek és elődeinknek, mert vétkeztünk ellened. 9 A mi Urunk, Istenünk irgalmas és megbocsát. De mi ellene lázadtunk, 10 és nem hallgattunk Istenünknek, az ÚRnak a szavára. Nem az ő törvényei szerint éltünk, amelyeket adott nekünk szolgálói, a próféták által. 11 Az egész Izráel megszegte törvényedet, és eltért tőle, nem hallgatott szavadra. Azért szakadt ránk az eskü átka, amely meg van írva Mózesnek, az Isten szolgájának törvényében, mert vétkeztünk ellene. 12 Megtartotta szavát, amellyel fenyegetett minket és bíráinkat, akik bíraskodtak fölöttünk: azt, hogy nagy veszedelmet hoz ránk. Mert nem történt olyan sehol az ég alatt, mint ami Jeruzsálemben történt. 13 Utolért bennünket mindaz a veszedelem, ami meg van írva Mózes törvényében. Mégsem esedeztünk Istenünkhöz, az ÚRhoz, nem tértünk meg bűneinkből, és nem törődtünk igazságoddal. 14 Ezért az ÚRnak gondja volt arra, hogy elhozza ránk a veszedelmet. Mert Istenünk, az ÚR, bármit cselekszik is, igaz, csak mi nem hallgattunk szavára. 15 Most azért, Urunk, Istenünk, aki kihoztad népedet Egyiptomból erős kézzel, és olyan nevet szereztél magadnak, amely ma is híres: vétkeztünk, bűnbe estünk! 16 Urunk, bár te mindenben igaz vagy, forduljon el lángoló haragod városodtól, Jeruzsálemtől és szent hegyedtől! Mert a mi vétkeink és elődeink bűne miatt gyalázták Jeruzsálemet és népedet mindazok, akik körülöttünk vannak. 17 Hallgasd meg mégis, Istenünk, szolgáló imádságát és könyörgését, és ragyogjon rá orcád elpusztult szentélyedre, önmagadért, ó Urunk! 18 Istenem, fordítsd felém füledet, és hallgass meg! Nyisd ki szemedet, és lásd meg: milyen pusztulás ért bennünket és azt a várost, amelyet a te nevedről neveztek el! Mert nem a magunk igaz tetteiben, hanem a te nagy irgalmadban bízva visszük eléd könyörgéseinket. 19 Uram, hallgass meg! Uram, bocsáss meg! Uram, figyelj ránk, és cselekedj, ne késlekedj! - önmagadért, Istenem, hiszen a te nevedről nevezték el városodat és népedet!

20 Még beszéltem, imádkoztam, vallást téve vétkeimről és népemnek, Izráelnek a vétkeiről, és könyörögtem Istenemhez, az ÚRhoz, Istenem szent hegyéért; 21 még mondtam az imádságot, amikor Gábiel, az a férfi, akit azelőtt láttam a látomásban, sebesen hozzám repült, és megérintett engem az esti áldozat idején. 22 Magyarázni kezdett, és így beszélt hozzám: Dániel, azért jöttem ide, hogy megértésre tanítsalak. 23 Amikor könyörögni kezdted, egy kijelentés hangzott el, és én azért jöttem, hogy elmondjam azt neked, mivel te kedves vagy Isten előtt. Értsd meg a kijelentést, és értsd meg a látványt!

24 Hetven hét van kiszabva népedre és szent városodra. Akkor véget ér a hitszegés, és megszűnik a vétkek, engesztelést nyer a bűn, és eljön hozzánk az örökké tartó igazság. Beteljesül a prófétai látomás, és felkenik a szentek szentjét.

25 Tudd meg azért, és értsd meg: Attól fogva, hogy elhangzott a kijelentés Jeruzsálem újjáépüléséről, hét hét fog eltelni a fejedelem felkenéséig. Azután még hatvankét hét, és újjáépülnek a terek és a falak nyomorúságos időkben.

26 A hatvankét hét eltelte után megölik a felkentet, senkije sem lesz. Egy eljövendő fejedelem népe pedig elpusztítja a várost és a szentélyt. Elvégzett dolog, hogy pusztán álljanak a háború végéig. De a fejedelemnek is vége lesz, ha jön az áradat.

27 Erős szövetséget köt sokakkal egy hétre, de a hét közepén véget vet a véres- és az ételáldozatnak. A templom szegélyére odakerül az iszonyatos bálvány, míg csak rá nem szakad a pusztítóra a végleges megsemmisülés.

Dán. 10.

1 Círus perzsa király uralkodása harmadik évében kijelentést kapott Dániel, akit Baltazárnak is neveztek. Igaz ez a kijelentés, mely nagy hadakozásról szól. Ő figyelt a kijelentésre, és megértette a látomást. 2 Azokban a napokban én, Dániel, gyászoltam három egész héten át. 3 Ízletes ételt nem ettem, húst és bort nem vettem a számba, olajjal sem kentem meg magamat, míg el nem telt a három hét. 4 Az első hónap huszonnegyedikén a nagy folyamnak, a Tigrisnek a partján voltam. 5 Föltekintettem, és láttam egy gyolcsruhába öltözött férfit, akinek színarany öv volt a derekán. 6 Teste olyan volt, mint a drágakő, arca fénylett, mint a villám, szemei, mint az égő fáklyák. Karjai és lábai csillogtak, mint a fénylő réz, és beszéde oly hangos volt, mint egy tömeg zúgása. 7 Egyedül én, Dániel, láttam ezt a látomást. A férfiak, akik velem voltak, nem látták azt, mert nagy rémület fogta el őket; elmenekültek és elrejtőztek. 8 Én magamra maradva láttam ezt a nagy látomást, de engem is elhagyott az erőm, arcom eltorzult, és nem tudtam erőmet összeszedni. 9 Hallottam hangos beszédét, és amikor hangos beszédét meghallottam, ájultan roskadtam arcommal a földre. 10 Ekkor megérintett egy kéz, és fölsegített térdeimre és tenyereimre. 11 Ezt mondta nekem: Dániel, te kedves férfiú! Értsd meg azokat, amiket elmondok neked, és állj fel, mert neked hoztam üzenetet! Amikor így szólt hozzám, reszketve felálltam. 12 Majd ezt mondta nekem: Ne félj, Dániel, mert az első naptól fogva, hogy rászántad magad a dolgok megértésére, megalázkodva Istened előtt, meghallotta szavadat Isten, és én a te szavaid miatt jöttem. 13 A perzsa birodalom vezére ugyan utamat állta huszonegy napig, de Míkáél, az egyik legfőbb vezér, segítségemre jött. Ezért kellett ott maradnom a perzsa birodalomban, 14 de most megjöttem, és elmondom neked, hogy mi fog történni népeddel az utolsó időben; mert ez a látomás is arról az időről szól. 15 Miközben így beszélt hozzám, lehajtottam a fejemet, és némán hallgattam. 16 Ekkor az az emberhez hasonló lény megérintette ajkamat. Én pedig kinyitottam a számat, és így kezdtem beszélni az előttem állóhoz: Uram, a látomás alatt annyira elfogott a fájdalom, hogy nem tudtam erőmet összeszedni. 17 De hogyan is merne, uram, a te szolgád beszélni veled, ó uram! Még most sincs semmi erőm, és a lélegzetem is elállt. 18 Akkor ismét megérintett az az emberhez hasonló lény, erősítgetett engem, 19 és ezt mondta: Ne félj, te kedves férfiú! Békesség neked! Légy erős, légy erős! Amikor így beszélt hozzám, megerősödtem, és ezt mondtam: Beszélj, uram, mert megerősítettél engem! 20 Azután így szólt: Tudod-e, miért jöttem hozzád? Nekem most újra harcolnom kell Perzsia vezérével, és ha abból a harcból kikerülök, a görögök vezére következik. 21 De előbb elmondom neked, hogy mi van megírva az igazság könyvében. - Senki sincs, aki velem tartana azok ellen, csak Míkáél, a ti vezéretetek.

Dán. 11.

1 Mert én is mellette álltam a méd Dárius uralkodásának első évében: erősítettem és támogattam.

2 Most pedig elmondom neked a való igazságot: Íme, ezután még három király következik Perzsiában. Majd a negyedik mindegyiknél nagyobb gazdagságot fog szerezni, és amikor gazdagsága révén megerősödik, mindent megmozgat a görög birodalom ellen. 3 De ott majd egy hős király lép fel, aki nagy hatalommal uralkodik, és azt tesz, amit csak akar. 4 Ám alig lépett fel, összeomlik birodalma, és négyfelé osztják azt, a négy égtáj szerint.

Nem az ő maradékára száll, és nem lesz olyan hatalmas, mint amikor ő uralkodott, mert részekre szakad birodalma, és másoké lesz, nem az övék. 5 A déli király erős lesz, de vezérei közül egyik erősebb lesz nála, és hatalomra jut; még nagyobb hatalommal uralkodik, mint ő. 6 Évek múltával barátságot kötnek: a déli király lánya hozzámegy az északi királyhoz a jó viszony érdekében. De ezzel nem tudja megtartani hatalmát. Nem marad meg sem a király, sem a gyermeke. Az asszony pedig áldozatul esik kíséretével és fiával, meg azzal együtt, aki támogatta őt abban az időben.

7 De helyére áll az asszony gyökérzetének egy másik hajtása, aki majd rátámad az északi király haderejére. Betör a várába, és elbánik velük, mert erősebb lesz. 8 Elhurcolja Egyiptomba isteneiket, bálványszobraikat és drága ezüst- és aranytárgyaikat. Így ő néhány évig békén marad az északi királytól. 9 Az ugyan betör egyszer a déli király országába, de vissza kell térnie a maga földjére.

10 Azután a fiai indítanak háborút. Nagy hadsereget gyűjtenek, amely betör, és végigzúdul az országon. Később ismét háborút indítanak, és eljutnak az erődítményig. 11 Ekkor a déli király nekikeseredve kivonul, és harcba bocsátkozik az északi királlyal. Az nagy sereget állít vele szembe, de a sereg ennek a kezébe kerül. 12 Amikor ezt a sereget elhurcolják, felfuvalkodik, és bár ezreket ejt el, hatalma nem lesz tartós. 13 Mert az északi király újabb sereget állít fel, nagyobbat az előzőnél, és néhány év múlva rátör egy jól felszerelt, nagy haderővel.

14 Abban az időben sokan támadnak a déli király ellen. A te néped erőszakos fiai is fölkelnek, hogy beteljesítsenek egy látomást, de elbuknak. 15 Mert az északi király eljön, sáncot emel, és elfoglalja a megerősített várost. A déli csapatok nem tudnak helytállni, válogatott embereinek sincs ereje az ellenállásra. 16 Támadójuk azt tesz velük, amit akar, és senki sem tud megállni vele szemben. Így eljut az ékes földre is, mely egészen a kezébe kerül. 17 Azután arra törekszik, hogy érvényesítse hatalmát a déli király országában. Egyezséget köt vele, és leányát feleségül adja hozzá, hogy romlását okozza. De leánya nem áll mellé, és nem lesz az ő pártján.

18 Ezután a szigetek ellen fordul, és sokat elfoglal, de egy hadvezér véget vet gyalázatosságának, és nem tudja gyalázatosságát folytatni. 19 Ekkor saját országa erődjei felé fordul, de megbotlik, elesik, és nyoma sem lesz. 20 Aki az ő helyére áll, az adószedőt küld a dicső országba, de rövid idő múlva elpusztítják orvul, nem háborúban.

21 Az ő helyére áll egy gyalázatos. Nem úgy adják neki a királyi méltóságot, hanem váratlanul jön, és a királyságot csellel szerzi meg. 22 Seregek szélednek szét előtte, és megsemmisülnek; még a szövetség fejedelme is. 23 Mert mióta barátságot kötött vele, mindig álnok volt. Maroknyi néppel vonul ellene, és győz. 24 Zavartalanul eljut a leggazdagabb tartományba is, és olyat tesz, amelyet sem elődei, sem ősei nem tettek. Prédát, zsákmányt és kincseket osztogat híveinek, és az erődök megtámadására is terveket sző egy ideig. 25 Azután összeszedi erejét és bátorságát, és a déli király ellen vonul nagy haderővel. A déli király is háborúra készül igen nagy és hatalmas haderővel, de nem tud győzni, mert árulást követnek el ellene. 26 Azok teszik tönkre, akik az ő kenyerét eszik. Serege szétszéled, és sokan esnek el halálra sebzetten. 27 Mindkét király rosszat forral. Egy asztalnál ülve hazugságokat beszélnek, de eredménytelenül, mert a vég ideje meg van szabva. 28 Azután az északi király visszatér országába sok kincessel. A

szent szövetség ellen fordul, és szándékát végrehajtva tér vissza országába. 29 Egy idő múlva újra a déli ország ellen támad, de másodszor nem olyan eredménnyel, mint először. 30 Mert a kittiek hajói felvonulnak ellene, úgyhogy megijed, visszavonul, és a szent szövetségen tölti ki dühét. És ismét azoknak kedvez, akik elhagyták a szent szövetséget. 31 Parancsára előállnak csapatai. Meggyalázzák a megerősített szentélyt, megszüntetik a mindennapi áldozatot, és felállítják az iszonyatos bálványt. 32 Akik vétkeztek a szövetség ellen, azokat ráveszi, hogy elhagyják hitüket. De azok, akik ragaszkodnak Istenükhöz, bátor tetteket visznek véghez. 33 A nép okosai sokakat meggyőznek, de fegyver, tűz, fogság és fosztogatás miatt elesnek egy időre. 34 Elesettséjük idején kapnak egy kevés segítséget, mire sokan számításból csatlakoznak hozzájuk. 35 Az értelmesek közül is elesnek néhányan, hogy kipróbálták, tiszták és fehérek legyenek a vég idejére, mert még nincs itt a megszabott idő. 36 Ez a király azt tesz, amit csak akar. Fölmagasztalja és nagyobbnak tartja magát minden istennél, és szörnyűségeket mond még az istenek Istene ellen is. De csak addig boldogul, amíg véget nem ér a harag, mert ami el van határozva, annak meg kell történnie. 37 Nem törődik őseik istenével, nem törődik az asszonyok bálványával, egy istennel sem, mert mindegyiknél nagyobbak tartja magát. 38 Ezek helyett az erődök istenét tiszteli, olyan istent, akit ősei nem ismertek; tiszteli arannyal, ezüsttel, drágakővel és egyéb értékes dolgokkal. 39 Az erődökkel ellátott városokkal így bánik az idegen istenek nevében: amelyik elismeri, annak a tekintélyét megnöveli, uralomra juttatja sokak fölött, és földet oszt jutalmul. 40 A vég idején összecsap vele a déli király. Az északi király forgószélként tör rá harci kocsikkal, lovasokkal és sok hajóval. Behatol az országokba, és előzönlí őket, mint az áradat. 41 Behatol az ékes földre is, ahol sokan elesnek. De az edómi, móabi és ammóni nép legjava megmenekül a hatalmából. 42 Kiterjeszti hatalmát az országokra, nem menekül meg Egyiptom sem. 43 Birtokba veszi Egyiptom arany- és ezüstkincseit és minden drágaságát. Líbiaiak és etiópok lesznek kíséretében. 44 De a keletről és északról jövő hírek megrémítik, ezért kivonul nagy haraggal, elpusztít és kiirt sokakat. 45 Felállítja pompás sátrát a tenger és az ékes szent hegy között. De eléri a vég, és senki sem segíthet rajta.

Dán. 12.

1 Abban az időben eljön Mikáél, a nagy vezér, aki a te néped mellett áll. Nyomorúságos idő lesz az, amilyen nem volt, mióta népek vannak, addig az időig. De abban az időben megmenekül néped, mindaz, aki be lesz írva a könyvbe.

2 Azok közül, akik alusznak a föld porában, sokan felébrednek majd: némelyek örök életre, némelyek gyalázatra és örök utálatra.

3 Az okosok fényleni fognak, mint a fénylő égbolt, és akik sokakat igazságra vezettek, mint a csillagok, mindörökké.

4 Te pedig, Dániel, zárd be ezeket az igéket, és pecsételd le ezt a könyvet a végső időkig. Sokan tévelyegnek majd, de az ismeret gyarapodik.

5 Azután én, Dániel, láttam, hogy még ketten állnak ott, egyik a folyam innenső partján, másik a folyam túlsó partján. 6 Az egyik megkérdezte a gyolcsruhába öltözött férfit, aki ott állt a folyam vize mellett: Mikor lesz vége ezeknek a csodás dolgoknak? 7 Hallottam, hogy a gyolcsruhába öltözött férfi, aki a folyam vize mellett állt, jobbját és balját az égre emelve megesküdött az örökké élőre: Egy időszak, meg két időszak és egy fél időszak múlva!

Mert amikor véget ér a szent nép megrontójának hatalma, mindezek beteljesednek. 8

Hallottam ugyan, de nem értettem, ezért megkérdeztem: Uram, mi lesz végül mindebből?

9 Ő így válaszolt: Menj el, Dániel, mert ezek az igék le vannak zárva, és le vannak

pecsételve a végső időkig. 10 Sokan megtisztulnak, fehérek és kipróbáltak lesznek, a

bűnösök pedig bűnösök maradnak. A bűnösök közül senki sem érti meg, de az okosok

megértik. 11 Attól fogva, hogy megszüntették a mindennapi áldozatokat, és felállították az

iszonyatos bálványt, ezerkétszázkilencven nap telik el. 12 Boldog, aki állhatatos marad,

és megéri az ezerháromszázharmincöt nap elteltét. 13 Te pedig menj a vég felé!

Elpihensz majd, de fölkelsz kijelölt sorsodra a végső napon!

Hóseás próféta könyve

Hós. 1.

1 Ez az ÚR igéje, amely Hóseáshoz, Beéri fiához szólt, Uzzijának, Jótámnak, Áháznak és Ezékiásnak, Júda királyainak az idejében, és Jeroboámnak, Jóás fiának, Izráel királyának az idejében. 2 Amikor az ÚR szólni kezdett Hóseáshoz, ezt mondta Hóseásnak az ÚR: Menj, végy feleségül egy parázna nőt, és legyenek gyermekeid a paráznától, mert rútul paráználkodik ez az ország, hátat fordít az ÚRnak. 3 Ő elment, és elvette Gómert, Diblaim leányát; az teherbe esett, és fiút szült neki. 4 Akkor ezt mondta neki az ÚR: Nevezd el Jezréelnek, mert már csak egy kis idő, és megbüntetem Jéhú házat a jezréeli vérontás miatt, és véget vetek Izráel háza királyságának. 5 Azon a napon összetöröm Izráel íját a jezréeli völgyben. 6 Gómer újból teherbe esett, és leányt szült. Akkor ezt mondta Hóseásnak az ÚR: Nevezd őt így: "Nincs irgalom". Mert nem leszek többé irgalmas Izráel házához, és nem bocsátok meg nekik. 7 Júda házához azonban irgalmas leszek, és megsegítem őket, mint URuk, Istenük. De nem íjjal, karddal és harccal, nem lovakkal és lovasokkal segítem őket. 8 Miután elválasztotta "Nincs irgalom" nevű leányát, újból teherbe esett, és fiút szült. Az ÚR pedig ezt mondta: Nevezd őt így: "Nem népem". Mert nem vagytok az én népem, én sem vagyok a tietek.

Hós. 2.

1 De lesz még annyi Izráel fiainak a száma, mint a homok a tengerparton, amelyet nem lehet megmérni, sem megszámlálni. Akkor ahelyett, hogy ezt mondanák nekik: Nem vagytok népem! - ezt mondják: Az élő Isten fiai vagytok!

2 Összegyűlnek majd Júda fiai és Izráel fiai, és egyetlen fejedelmet választanak maguknak. Eljönnek az országból, mert nagy lesz még Jezréel napja.

3 Mondjátok testvéreiteknek: "Népem!" és nővéreiteknek: "Van irgalom!"

4 Pereljete anyáttal, pereljete, mert ő nem feleségem, és én sem vagyok a férje! Tüntesse el arcáról a paráznság jelét, és melléről a házasságtörés jelét!

5 Különbö levetköztetem, és olyan meztelenné teszem, amilyen születésekor volt. Olyanná teszem, amilyen a pusztá, olyanná változtatom, amilyen a szikkadt föld, és szomjan hagyom halni.

6 Fiainak sem irgalmazok, mert paráznságból születtek.

7 Hiszen paráználkodott az anyjuk, gyalázatos volt szülőjük, mert ezt mondta: Elmegyek a szeretőim után. Ők adnak nekem kenyeret és vizet, gypjút és lent, olajat és italt.

8 Azért most elrekesztem az útját tövissel, kerítést húzok elé, nem talál rá ösvényeire.

9 Futkos majd a szeretői után, de nem éri el őket, keresi őket, de nem találja. Ezért azt mondja: Visszamegyek első férjemhez, mert jobb dolgom volt akkor, mint most.

10 Nem tudta, hogy én adtam neki gabonát, mustot és olajat. Ezüstöt is bőven adtam neki, meg aranyat, amit a Baalra költöttek.

11 Azért elveszem tőle a gabonát aratás idején, a mustot is szüret táján. Letépek róla a gypjút és a lent, amely szemérmét takarja.

12 Most leleplezem csupasz testét szeretői szeme láttára, senki sem menti meg tőlem.

13 Megszüntetem minden örömét, ünnepét, újholdját, szombatját és minden ünnepnapját.

14 Elpusztítom szőlőjét és fügefáját, amelyekről azt mondta: Az én keresményem ez, amelyet szeretőim adtak. Vadonná teszem azokat, hadd pusztítsa a mezei vad.

15 Megbüntetem azokért a napokért, amelyeken a Baaloknak tömjénezett, gyűrűvel és nyakláncsal ékesítette magát, úgy ment a szeretői után, engem pedig elfelejtett - így szól az ÚR.

16 Azért most én csábítom őt: elvezetem a pusztába, és szívére beszélek.

17 Azután adom vissza szőlőjét, és az Ákór völgyét a reménység kapujává teszem. Ott majd úgy felel nekem, mint ifjúsága idején, mint akkor, amikor kijött Egyiptom földjéről.

18 Azon a napon férjednek fogsz hívni - így szól az ÚR -, és nem hívsz többé Baalnak.

19 Kiveszem szájából a Baalok nevét, nem emlegetik többé nevüket.

20 Azon a napon szövetséget kötök javukra a mezei vadakkal, az égi madarakkal és a földön csúszó-mászó állatokkal. Kiirtom az íjat, a kardot és a háborút az országból, és biztonságban élhetnek.

21 Eljegyezlek magamnak örökre, eljegyezlek magamnak az igazság és a törvény, a szeretet és az irgalom ajándékával.

22 Eljegyezlek magamnak a hit ajándékával, és megismered az URat.

23 Azon a napon meghallgatom - így szól az ÚR -, meghallgatom az eget, az meghallgatja a földet,

24 a föld is meghallgatja a gabonát, a mustot és az olajat, azok pedig meghallgatják Jezréelt.

25 Mert bevetem vele a földet, és akit "Nincs irgalom"-nak hívnak, ahhoz irgalmas leszek, a "Nem népem"-nek ezt mondom: Népem vagy, ő pedig ezt mondja: Én Istenem!

Hós. 3.

1 Ezt mondta nekem az ÚR: Szeresd csak tovább azt az asszonyt, aki más szeretője és házasságtörő, ahogyan az ÚR szereti Izráel fiait, bár más istenekhez fordulnak, és szeretik az aszú szőlőt. 2 Megvettem az asszonyt tizenöt ezüstért és másfél hómer árpáért, 3 és ezt mondtam neki: Hosszú ideig fogsz nálam lakni. Nem paráználkodszt és nem leszel senkié, én sem megyek hozzád. 4 Hosszú ideig élnek majd Izráel fiai is király és vezér nélkül, áldozat és szent oszlop nélkül, éfód és házibálvány nélkül. 5 Azután megtérnek Izráel fiai, keresni fogják Istenüket, az URat és királyukat, Dávidot: remegve fordulnak az ÚRhoz, az ő jóságához az utolsó napokban.

Hós. 4.

1 Halljátok meg az ÚR igéjét, Izráel fiai! Pere van az ÚRnak az ország lakóival, mert nincs igazság, nincs hűség, és nem ismerik Istent az országban.

2 Esküdznek és hazudoznak, ölnek, lopnak és paráználkodnak, betörnek, és vérontás vérontást ér!

3 Ezért gyászolni fog az ország, és elalél egész lakossága a mezei vadakkal és az égi madarakkal együtt, még a tenger halai is halomra pusztulnak.

4 De senki se pereljen, senki se vádaskodjék. Veled van perem, te pap!

5 El fogsz bukni nappal, elbukik a próféta is veled együtt éjjel, anyádat is elpusztítom!

6 Elpusztul népem, mert nem ismeri Istent. Mivel te megvetted ezt az ismeretet, én is megvetlek: nem leszel papom! Nem törődöttél Istened tanításával, én sem törődöm fiaiddal.

7 Minél többen lettek, annál többet vétkeztek ellenem, de dicsőségüket gyalázatra változtatom.

8 Népem vétekáldozatából élnek, azért azt kívánják, hogy vétkezzen.

9 Úgy jár a pap is, mint a nép: Megbüntetem utaiért, megfizetek neki tetteiért.

10 Esznek majd, de nem laknak jól, paráználkodnak, de nem szaporodnak, mert elhagyták az URat, nem ügyelnek rá.

11 Paráznaság, bor és must elveszi az észet.

12 Népem a fától kér tanácsot, és a bot ad neki kijelentést. A parázna lelkület tévelygésbe visz, paráználkodnak Istenük tisztelete helyett.

13 Hegytetőkön áldoznak, dombokon tömjéneznak, cserfa, nyárfa és tölgyfa alatt, mert kellemes az árnyékuk. Ezért paráznák leányaitok, és házasságtörők menyeeitek.

14 Mégsem büntetem meg leányaitokat, bár paráznák, menyeeiteket sem, bár házasságtörők, mert a férfiak is félremennek a paráznákkal, és együtt áldoznak a kéjnlőkkel. Az ilyen értelmetlen népnek el kell pusztulnia.

15 Ha te parázna vagy is, Izráel, csak Júda ne vétkezzék! Ne menjetek Gilgálba, ne járjatok Bét-Ávenba! Ne esküdzsetek az élő ÚRra!

16 Ha Izráel olyan szilaj, mint egy szilaj tehén, akkor legeltetheti-e őket az ÚR tágas helyen, mint bárányokat?

17 Bálványokhoz szegődött Efraim: hadd tegye!

18 Dőzsölésük elfajult, egyre paráználkodnak, jobban szeretik a gyalázatos bálványt, mint oltalmazójukat.

19 Szárnyára kapja őket a szélvész, és szégyent vallanak oltáraik miatt.

Hós. 5.

1 Halljátok meg ezt, ti papok! Figyelj jól, Izráel háza! Hallgass ide, királyi udvar, mert nektek szól az ítélet, hiszen csapdává lettetek Micpában, és kifeszített hálónvá a Tábórhegyen!

2 Belemerültek a hűtlenek az erkölcstelenségbe, de én mindnyájukat megfenyítem.

3 Én ismerem Efraimot, Izráel nincs elrejtve előlem: De te, Efraim, most is paráználkods, tisztátalan vagy, Izráel!

4 Tetteik nem engedik, hogy megtérjenek Istenükhöz, mert parázna lelület van bennük, nem ismerik az URat.

5 Izráel ellen saját gögje tanúskodik, és elbukik Izráel és Efraim a maga bűne miatt, Júda is elbukik velük együtt.

6 Juhokat és marhákat áldozva mennek keresni az URat, de nem találják: elzárkózott előlük.

7 Hűtlenek lettek az ÚRhoz, törvénytelen fiaikat nemzettek, de majd fölemészti őket az újholdünneplés birtokukkal együtt.

8 Fújjátok meg a kürtöt Gibeában, és a trombitát Rámában, lármázzátok föl Bét-Ávent, riasszátok Benjámint!

9 Efraim pusztává lesz a fenyítés napján, Izráel törzseinek tudtára adom ezt az elhatározást.

10 Júda fejedelmei határrontók lettek, rájuk zúdítom haragomat, mint a vizet.

11 Elnyomás éri Efraimot, ítélet töri össze, mert elvetemült lett, hiábavalóságot követ.

12 Ezért én olyan leszek Efraimban, mint a moly, és Júda házában, mint a rothadás.

13 Látta Efraim a betegségét, Júda is a fekélyét, ezért Efraim Asszíriába járt, a nagy királyhoz küldözgetett. De az nem tud meggyógyítani benneteket, nem orvosolja fekélyeteket.

14 Rátámadok Efraimra, mint az oroszlán, és Júda házára, mint az oroszlánkölyök. Én magam tépem szét, aztán elmegyek, és elviszem menthetetlenül.

15 Majd visszavonulok lakóhelyemre, amíg meg nem bűnhődnek, és hozzám nem folyamodnak. Nyomorúságukban keresnek majd engem.

Hós. 6.

1 Jöjjetek, térjünk meg az ÚRhoz, mert ő megsebez, de meg is gyógyít, megver, de be is kötöz bennünket.

2 Két nap múltán életre kelt, harmadnapra föltámaszt bennünket, és élünk majd előtte.

3 Ismerjük hát meg, törekedjünk megismerni az URat! Eljövetele biztos, mint a hajnalhasadás, eljön hozzánk, mint az őszi eső, mint a tavaszi eső, mely megáztatja a földet.

4 Mit csináljak veled, Efraim? Mit csináljak veled, Júda? Hűségetek csak olyan, mint a reggeli felhő, vagy mint a korán tűnő harmat.

5 Ezért a próféták által ostromoltam őket, beszédeimmal gyilkoltam őket: ítéletem napvilágra jön.

6 Mert szeretetet kívánok, és nem áldozatot, Isten ismeretét, és nem égőáldozatokat.

7 De ők megszegték a szövetséget Ádámban, hűtlenné lettek ott hozzám.

8 Gileád a gonosztevők városa, vérrel van bemocskolva.

9 A papok testülete olyan, mint az emberekre leselkedő rablóbanda: gyilkolnak a sikemi úton, galádságokat követnek el.

10 Szörnyű dolgokat láttam Izráel házában! Ott paráználkodik Efraim, tisztátalanná lett Izráel.

11 Júda, számodra is eljön az aratás, amikor fordítok népem sorsán.

Hós. 7.

1 Amikor gyógyítani akartam Izráelt, lelepleződött Efraim bűne és Samária gonoszsága. Álnokul élnek, tolvaj tör be a házba, rablóbanda fosztogat az utcán.

2 Eszükbe sem jut, hogy emlékszem minden gonoszságukra. Pedig ott vannak körülöttük tetteik, amelyek színem elé kerültek.

3 Álnok módon örvendeztetik a királyt, hízelgéssel a vezéreket.

4 Mindnyájan házasságtörők. Olyanok, mint amikor a kemencét befűti a pékmester, de abbahagyja a tüzelést, míg a megdagasztott tészta meg nem kel.

5 Beteggé teszik királyunkat ünnepnapján tüzes borral a vezérek; kezet nyújt a hangoskodóknak.

6 Közelébe férkőztek álnokul, szívük olyan, mint a kemence: egész éjszaka aludt haragjuk, de reggelre kigyullad, mint a lángoló tűz.

7 Mindnyájan izzanak, mint a kemence, megemészti bíráikat. Királyaik mind elhulltak, egyikük sem kiáltott hozzám.

8 Efraim a népek közé keveredett. Olyan lett Efraim, mint a meg nem fordított lángos.

9 Idegenek emészti erejét, de ő nem veszi észre. Ősz haja fehérlik már, de ő nem veszi észre.

10 Izráel ellen saját gőgje tanúskodik, mert nem tértek meg Istenükhöz, az ÚRhoz, és ezek ellenére sem keresték őt.

11 Olyan lett Efraim, mint az együgyű, esztelen galamb! Egyiptomhoz kiáltanak, Asszíriába járnak.

12 Akármerre járnak, hálót feszítek ki eléjük. Elfogom őket, mint az égi madarakat, megfogom őket, amint hallom sereglésüket.

13 Jaj nekik, mert elhagytak engem! Pusztulás vár rájuk, mert elpártoltak tőlem! Én megváltanám őket, de ők hazugságot beszélnek rólam.

14 Ahelyett, hogy szívből kiáltanának hozzám, csak jajgatnak fekvőhelyükön, keseregnek a gabona és a must hiánya miatt, elfordulnak tőlem.

15 Én neveltem őket, és erősítettem karjukat, mégis rosszat gondolnak rólam.

16 Megtérnek, de nem a Felségeshez, olyanok, mint a megglazult íj. Fegyver által esnek el vezéreik, szitkozódó nyelvük miatt: így lesznek csúffá Egyiptomban.

Hós. 8.

- 1 Kürtöt a szádhoz! Sasként tör az ellenség az ÚR házára! Mert megszegték szövetségemet, ellene szegültek utasításaimnak.
- 2 Kiált majd hozzám Izráel: Istenem! Mi ismerünk téged!
- 3 Elvetette Izráel a jót, ellenség üldözi majd!
- 4 Királyt választottak, de nélkülem, és vezért, akit nem ismerek el. Ezüstjükből és aranyukból bálványokat készítettek, de csak romlásukra.
- 5 Féltedobom borjúdat, Samária! Haragra gyulladtam miatta. Nem maradhat ez soká büntetés nélkül!
- 6 Izráelből való ez, mesterember csinálta, nem Isten ez. Bizony, ízzé-porrá török Samária borjúja!
- 7 Ha szelet vetnek, vihart aratnak. A gabona nem hoz kalászt, nem lesz belőle liszt, vagy ha lesz is, idegenek emésztik föl.
- 8 Elpusztítják Izráelt! Olyan a népek között, mint egy értéktelen tárgy.
- 9 Hiszen ők Asszíriába jártak, mint a kóborló vadszamár; Efraim szeretőket bérelt.
- 10 Ha bért fizetnek is a népeknek, én majd összegyűjtöm őket. Kis időre megszabadulnak a fejedelmek királyának terhétől.
- 11 Sok oltárt épített Efraim vétkesen: ezek az oltárok vitték őt vétkeibe.
- 12 Előírhatok nekik ezernyi törvényt, azt gondolják, nem tartozik rájuk.
- 13 Szeretik a véresáldozatot, bemutatják az áldozati húst, azután megeszik, de nem is fogadja tőlük kedvesen az ÚR. Nem feledkezik meg bűnükről, megbünteti őket vétkeik miatt: vissza fognak téni Egyiptomba.
- 14 Izráel elfelejtette alkotóját, palotákat épített. Júda pedig sok erős várost épített. De tüzet bocsátok városaira, és megemészti palotáit.

Hós. 9.

1 Ne örülj, Izráel, ne ujjongj, mint a népek! Mert hűtlen lettél Istenedhez, és szereted a parázñaság bérért, minden szérún a gabonát.

2 De a szérú és a sajtó nem tartja el őket, hiányozni fog a must.

3 Nem lakhatnak az ÚR országában, Efraim visszatér Egyiptomba, vagy Asszíriába kerül, és ott tisztátalant eszik.

4 Nem áldozhatnak bort az ÚRnak, és nem lesznek kedvesek előtte véresáldozataik. Kenyerük olyan, mint a gyászolóké, tisztátalan lesz az, aki eszi. Kenyerük csak éhségüket csillapítja, az ÚR házába nem kerülhet.

5 Mit fogtok készíteni az ünnepra, az ÚR ünnepnapjára?

6 Akik elmennek az elpusztult országból, azokat Egyiptom gyűjti össze, Memfisz temeti el. Ezüstön szerzett értékeiket benövi a csalán, sátraikat fölveri a gaz.

7 Eljön a büntetés ideje, eljön a megtorlás ideje. Majd megtudja Izráel, bolond-e a próféta, eszelős-e a lélek embere? Mivel sok a bűnöd, nagy a gyűlölködés.

8 Ólalkodik a próféta körül Efraim, Istenem népe. Csapdát állítottak minden útjára, gyűlölködnek Istene házában.

9 Mélységesen megromlottak, mint egykor Gibeában. De nem feledkeznek meg bűnükéről az ÚR, megbünteti őket vétkeik miatt.

10 A pusztában olyannak találtam Izráelt, mint a szőlőfürtöt. Őseitekre úgy néztem, mint a fügefafa első termésére. De Baal-Peórhoz értek, és gyalázatra vetemedtek. Olyan förtelmessé lettek, mint akit szerettek.

11 Elszáll, mint a madár Efraim dicsősége. Nem lesz szülés, sem fogamzás, sem terhesség!

12 Ha fölnevelik is fiaikat, elveszem tőlük, nem lesz belőlük ember. Jaj lesz nekik, ha elfordulok tőlük.

13 Efraim alakját olyannak láttam, mint a mezőn elültetett fa. De Efraimnak ki kell szolgáltatnia fiait a gyilkosoknak.

14 Adj nekik, URam! - de mit adj? Adj nekik meddő méhet és elapadt emlőket!

15 Minden gonoszságuk Gilgálban kezdődött, már ott meggyűlöltem őket. Gonosz tetteik miatt kiűzöm őket házamból. Nem szeretem őket többé, mert vezéreik mind pártütők.

16 Csapás érte Efraimot, gyökere elszáradt, nem hoz gyümölcsöt. Ha születnek is gyermekei, megölöm kedves magzatait.

17 Elveti őket az Isten, mert nem hallgattak rá. Bujdosók lesznek a népek között.

Hós. 10.

1 Dús lombú szőlőtő Izráel, gyümölcsöt is bőven terem. Minél több gyümölcse lett, annál több oltárt épített; minél szebb lett országa, annál szebb szent oszlopokat állított.

2 Csalárd a szívük, de most meglakolnak. Isten lerombolja oltáraikat, elpusztítja szent oszlopaikat.

3 Akkor majd mondják: Nincs nekünk királyunk, mert nem féltük az URat, mit is tehetne értünk a király?

4 Nagy szavakat mondtak, hamisan esküdtek, szerződéseket kötöttek, az igazság pedig olyan lett, mint a mezőn burjánzó mérges gaz.

5 A bét-áveni borjú miatt aggódnak Samária lakói, meggyászolja azt a nép, jajgatnak miatta a bálványpapok, mert odalett dicsősége.

6 Azt is elviszik Asszíriába, ajándékol a nagy királynak. Szégyenbe jut Efraim, szégyent vall tervével Izráel!

7 Elpusztul Samária, királya olyan lesz, mint forgács a víz színén!

8 Elpusztulnak a bét-áveni áldozóhalmok, ahol Izráel vétkezik, gaz és bogáncs növi be oltárait. Azt mondják majd a hegyeknek: Takarjatok el! - a halmoknak pedig: Omoljatok ránk!

9 Gibeá óta vétkes vagy, Izráel! Ellenem lázadtak ott, de majd eléri őket Gibeában a háború a gonosz emberek miatt.

10 Megfenyítem őket tetszésem szerint, összesereglenek ellenük a népek, és megbűnhődnek kettős bűnükért.

11 Efraim betanított üsző, szeret gabonát nyomtatni. Én megkíméltem szép nyakát, de majd igába fogom Efraimot, Júda szántani fog, Jákób meg boronál.

12 Vessetek magatoknak igazságot, akkor hűséget arathattok! Szántsatok föl új szántóföldet, mert ideje, hogy keressétek az URat, míg majd eljön, és hullatja rátok az igazság esőjét.

13 Bűnösen szántottatok, álnokságot arattatok, ettétek a hazugság gyümölcsét. Bizony, a magad tetteiben és sok harcosodban bízál.

14 De zendülés támad néped körében, minden erődítményed elpusztul, ahogyan Salman elpusztította Bét-Arbélt, amikor a csatában az anyákat gyermekeikkel együtt mészárolták le.

15 Így bánnak el veletek Bételben szörnyű gonoszságotok miatt. Hajnalra menthetetlenül elpusztul Izráel királya!

Hós. 11.

1 Még gyermek volt Izráel, amikor megszerettem, Egyiptomból hívtam ki fiamat.

2 Minél jobban hívtam őket, annál jobban távolodtak tőlem: a Baaloknak áldoztak, és a bálványoknak tömjéneztek.

3 Pedig én tanítottam járni Efraimot, kézen fogtam őket, de ők nem tudták, hogy én viseltem gondjukat.

4 Emberi kötelekkel vontam őket, a szeretet kötelékével. Úgy bántam velük, mint mikor valaki arcához emeli gyermekét: jóságosan enni adtam nekik.

5 Vissza fog téni Egyiptomba, vagy Assíria lesz a királya, mert nem akarnak megtérni.

6 Fegyver pusztít városaiban, véget vet a fecsegésnek, és megemészti őket terveik miatt.

7 Népem megrögzötten elfordul tőlem. Hívják őt a Felségeshez, de senki sem mozdul.

8 Hogyan adnálak oda, Efraim, hogyan szolgáltatnálak ki, Izráel? Hogyan adnálak oda, mint Admát, hogyan bánnék veled úgy, mint Cebóimmal? Megindult a szívem, egészen elfogott a szájalom.

9 Nem izzó haragom szerint bánok vele, nem döntöm újból romlásba Efraimot, mert Isten vagyok én, nem ember. Szent vagyok köztetek, nem indulatosan jövök.

10 Az URat fogják követni, mert oroszlánként ordít majd, és ha ordít, remegve jönnek fiai nyugat felől.

11 Remegve jönnek Egyiptomból, mint a madár, és az asszír földről, mint a galamb.

Letelepítem majd őket házaikba - így szól az ÚR.

Hós. 12.

- 1 Hazugsággal fordult hozzám Efraim, Izráel háza pedig alattomosan. De Júda még Isten útján jár, a szentek népe állhatatos.
- 2 Efraim szelet hajszol, a keleti szelet úzi egész nap, hazugságot és erőszakot szaporít: szövetséget kötnek Asszíriával, és olajat visznek Egyiptomba.
- 3 Pere van az ÚRnak Izráellel, megbünteti Jákóbot, ahogy megérdemli, tettei szerint fizet meg neki.
- 4 Már az anyaméhben megcsalta testvérét, ereje teljében pedig Istennel küzdött.
- 5 Küzdött az angyallal és győzött, sírva könyörgött neki. Bételben talált rá, ott beszélt vele.
- 6 Bizony az ÚR a Seregek Istene, az ÚR: ez az ő neve.
- 7 Térj hát meg Istenedhez, tartsd meg hűségesen a törvényt, és reménykedj szüntelenül Istenedben!
- 8 Kalmár lett, hamis mérleg van a kezében, szeret harácsolni.
- 9 Efraim így beszél: Milyen gazdag lettem, vagyonra tettem szert! Nem találhatnak bennem bűnt, semmit sem szereztem vétkesen.
- 10 De én, az ÚR, vagyok a te Istened, Egyiptom óta. Újra sátorlakóvá teszek, amilyen egykor voltál.
- 11 Én szóltam a prófétákhoz, én adtam a sok látomást és a példázatokat a próféták által.
- 12 Mivel Gileád gonosz, semmivé kell lennie! Gilgálban bikákat áldoznak, de oltáraikból kőhalmok lesznek a szántóföld szélén.
- 13 Jákób Arám mezejére menekült, egy asszonyért szolgált Izráel, egy asszonyért őrizte a nyáját.
- 14 De próféta által hozta ki az ÚR Izráelt Egyiptomból, és próféta által őrizte meg.
- 15 Efraim az elkeseredésig bosszantotta Urát, de ő megtorolja a vérontást, megfizet neki gyalázatosságáért.

Hós. 13.

1 Ha Efraim megszólalt, mindenki rettegett, naggyá lett Izráelben. De vétkezett a Baallal, ezért halál vár rá.

2 Most is tovább vétkeznek, istenszobrot csináltak maguknak, ezüsbálványokat a maguk esze szerint: mesterember készítménye ez mind. Azt mondják: Ezeknek áldozatok! Emberek borjúkat csókolgatnak!

3 Azért olyanok lesznek, mint a reggeli felhő és mint a korán eltűnő harmat, mint a szérűről elsodort polyva és mint a kémény füstje.

4 De én, az ÚR, vagyok a te Istened Egyiptom óta. Nem ismerhetsz rajtam kívül Istent, nincs más szabadító, csak én.

5 Én gondoskodtam rólad a pusztában, a kiszikkadt földön.

6 Ha volt legelőjük, jóllaktak, jóllaktak és fölfuvalkodtak, ezért elfeledtek engem.

7 Úgy bánok velük, mint az oroszlán, párducként lesek rájuk az úton.

8 Rájuk támadok, mint a kölykét vesztett medve, és föltépem a mellkasukat. Felfalom őket, mint egy nőtény oroszlán, mezei vad szagatja szét őket.

9 Az vitt romlásba téged, Izráel, hogy ellenem, segítőd ellen lázadtál.

10 Hol van királyod? Szabadítsa meg városaidat! Hol vannak bírágid? Hiszen te mondtad: Adj nekem királyt és vezéreket!

11 Adok én neked királyt, de haragomban, el is veszem felindulásomban.

12 Össze van gyűjtve Efraim bűne, el van téve a vétke.

13 Szülési fájdalmak jönnek, de idétlen a gyermek; nem tud idejében kijönni az anyaméhből.

14 Kiváltom őket a holtak hazájából, megváltom őket a haláltól. Hol van a tövised, halál? Hol a fullánkod, holtak hazája? Nincs bennem megbánás!

15 Bár ő a legvirágzóbb testvérei között, majd jön a keleti szél, az ÚR szele, mely a pusztá felől támad, kiszárítja kútját, elapasztja forrását, megfosztja kincseitől, minden drágaságától.

Hós. 14.

1 Megbűnhődik Samária, mert engedetlen volt Istenével szemben. Fegyver által esnek el, csecsemőit sziklához vágják, és terhes asszonyait fölhasogatják.

2 Térj meg, Izráel, Istenedhez, az ÚRhoz, mert bűnöd miatt buktál el!

3 Ezeket a szavakat vigyétek magatokkal, amikor megtértek az ÚRhoz, ezt mondjátok neki: Bocsáss meg minden bűnt, és fogadd szívesen, ha ajkunk gyümölcsét áldozzuk neked!

4 Asszíria nem segít meg minket, lóra sem ülünk többé. Nem nevezzük többé Istenünknek kezünk csinálmányát. Csak nálad talál irgalmat az árva.

5 Kigyógyítom őket a hűtlenségből, szívből szeretni fogom őket, mert elfordult róluk haragom.

6 Harmat leszek Izráelnek: virágzik majd, mint a liliom, gyökeret ver, mint a Libánon fái.

7 Ágai szétterülnek, ékes lesz, mint az olajfa, és illatos, mint a Libánon.

8 Újra Isten oltalmában fognak élni, gabonát termesztenek, virágzanak, mint a szőlő, híresek lesznek, mint a libánoni bor.

9 Efraimnak semmi köze többé a bálványokhoz. Én meghallgatom, és törődöm vele. Olyan vagyok, mint a zöldellő ciprus, tőlem kapod gyümölcsödöt.

10 Aki bölcs, belátja ezeket, aki értelmes, az megérti. Mert egyenesek az ÚR útjai, az igazak járnak rajtuk, a vétkesek elbuknak rajtuk.

Jóel próféta könyve

Jóel. 1.

1 Ez az ÚR igéje, amely Jóelhez, Petúél fiához szólt.

2 Hallgassatok ide, ti vének, figyeljen az ország minden lakója! Történt-e ilyen a ti időtökben vagy őseitek idejében?

3 Beszéljétek el fiaitoknak, fiaitok meg az ő fiaiknak, azok pedig a következő nemzedéknek!

4 Amit a hernyó meghagyott, megette a sáska, amit a sáska meghagyott, megette a szöcske, amit a szöcske meghagyott, megette a cserebogár.

5 Ébredjétek, részegesek, sírjatok! Jajgassatok mindannyian, ti borivók, mert kivették szátokból a mustot!

6 Egy nép támadt országomra, hatalmas, és száma sincsen. Fogai oroszlánfogak, úgy harap, mint a nőstény oroszlán.

7 Elpusztította szőlőmet, letördelte fügefáimat. Lehántotta, és szétszórta: ágai fehérlenek.

8 Keseregj, mint a szűz, ki vőlegényét gyászolja!

9 Megszűnt az étel- és italáldozat az ÚR házában, gyászolnak a papok, az ÚRnak szolgái.

10 Elpusztult a mező, gyászol a termőföld, mert elpusztult a gabona, nem termett must, oda lett az olaj.

11 Szomorkodnak a parasztok, jajgatnak a vincellérek, mert nincs búza, se árpa, oda lett a mezőn az aratnivaló!

12 A szőlőtő elszáradt, a fügefa elhervadt, a gránátalma, a pálma, az almafa és a mező minden fája kiszáradt. Eltűnt az öröm is az emberekből.

13 Öltsetek gyászt, és sírjatok, ti papok! Jajgassatok, kik az oltárnál szolgáltok!

Gyászruhában töltsétek az éjszakát Istenem szolgái, mert megszűnt az étel- és italáldozat Istenetek házában.

14 Tartsatok szent böjtöt, hirdessétek ki, hogy ünnep lesz! Gyűjtsétek össze a véneket, az ország minden lakóját Isteneteknek, az ÚRnak a házába, és kiáltatok az ÚRhoz!

15 Jaj, micsoda nap! Közel van már az ÚR napja, pusztulás jön a Mindenhatótól!

16 Hiszen szemünk előtt vészett ki az élelem, az öröm és a vígság Istenünk házából!

17 Elszáradt az elvetett mag a földben, üresen állnak a magtárak, beomlottak a vermek, mert nincs gabona.

18 Hogy nyögnek az állatok! Kóborolnak a marhacsordák, mert nincs legelőjük, a juhnyájuk is sínylődnek.

19 Hozzád kiáltok, URam, mert tűz égette ki a pusztá legelőit, és láng perzselte fel a mező minden fáját.

20 A mezei vadak is hozzád sóhajtoznak, mert kiszáradtak a folyóvizek, és tűz égette ki a pusztá legelőit.

Jóel. 2.

- 1 Fújjátok meg a kürtöt a Sionon, fújjatok riadót szent hegyemen! Reszkessen az ország minden lakosa, mert jön az ÚR napja, bizony, közel van már!
- 2 Sötétség és ború napja az, felhő és homály napja, mint a hegyekre terülő szürkület. Jön egy nagy és hatalmas nép, hozzá hasonló nem volt még soha, és ezután sem lesz többé, míg csak emberek élnek.
- 3 Előtte tűz emészt, utána láng perzsel. Előtte Éden kertje az ország, utána sivár pusztaság. Nem menekül meg tőle semmi.
- 4 Olyan az alakjuk mint a lovaké, úgy száguldanak mint a lovasok.
- 5 Amikor a hegycsúcsokon ugrálnak, olyan zajt csapnak, mint a harci kocsik, vagy mint amikor lángoló tűz ropog, ha a tarlót égeti. Olyanok, mint egy hatalmas sereg, amely felsorakozott a harcra.
- 6 Rettegnek tőle a népek, minden arc elsápad.
- 7 Száguldanak, mint a vitézek, fölhágnak a kőfalakra, mint a harcosok. Mindegyik a maga útján halad, nem tér le ösvényéről.
- 8 Nem taszigálják egymást, mindegyik a maga útján jár. A fegyvereken is keresztültörnek, nem lehet föltartóztatni őket.
- 9 Megrohanják a várost, futkosnak a várfalon, behatolnak a házakba, az ablakokon keresztül bemennek, mint a tolvaj.
- 10 Reszket előtte a föld, megrendül az ég. A nap és a hold elsötétül, a csillagok elvesztik fényüket.
- 11 Az ÚR mennydörög serege előtt. Roppant nagy a tábora, hatalmas parancsának a végrehajtója. Nagy és igen félelmetes az ÚRnak a napja! Ki bírja ki azt!?
- 12 De még most is így szól az ÚR: Térjete meg hozzám teljes szívvel, böjtölve, sírva és gyászolva!
- 13 Szíveteket szaggassátok meg, ne a ruhátokat, úgy térjete meg Istenetekhez, az ÚRhoz! Mert kegyelmes és irgalmas ő, türelme hosszú, szeretete nagy, és megbánja, még ha veszedelmet hoz is.
- 14 Ki tudja, hátha most is megbánja, és áldást hagy maga után? Hozzatok étel- és italáldozatot Isteneteknek, az ÚRnak!
- 15 Fújjátok meg a kürtöt a Sionon! Tartsatok szent böjtöt, hirdessétek ki, hogy ünnep lesz.
- 16 Gyűjtsétek össze a népet, tartsatok szent gyűlést, gyűjtsétek össze a véneket, gyűjtsétek össze a gyermekeket, még a csecsemőket is! Jöjjön ki lakásából a vőlegény, a menyasszony is a szobájából!
- 17 A templomcsarnok és az oltár között sírjanak a papok, az ÚR szolgái! Így szóljanak: Szánd meg URam, népedet, ne engedd, hogy gyalázzák örökségedet! Ne csúfolhassák őket a pogányok! Miért mondanák a népek között: Hol van az ő Istenük?
- 18 Szánalomra indult az ÚR országa iránt, és könyörült népén.
- 19 Így szól népéhez az ÚR: Most már adok nektek gabonát, mustot és olajat, hogy jóllakjatok vele. Nem engedem többé, hogy gyalázzanak titeket a pogányok.
- 20 Messze űzöm tőletek az északi ellenséget. Sivár és pusztá földre űzöm el őket, elejét a keleti tengerbe, végét pedig a nyugati tengerbe. Fölszáll a bűze, fölszáll hullaszaga, bármily nagy pusztítást vitt is véghez.
- 21 Ne félj, termőföld! Vigadj és örülj, mert az ÚR nagy tetteket vitt véghez.
- 22 Ne féljetek, mezei vadak, mert kizöldülnek a pusztá legelői, mert a fák gyümölcsöt hoznak, a fügefa és szőlő gazdagon terem.
- 23 Sion fiai, vigadjatok és örüljetek, mert Istenetek, az ÚR megadta nektek a szükséges esőt, záport hullat rátok ősszel és tavasszal, mint régen.
- 24 Megtelnek majd a szérúk gabonával, bőven ömlik a sajtókból a must és az olaj. 25 Kárpótollak azokért az évekkért, amelyekben pusztított a sáska, a szöcske, a cserebogár

és a hernyó: az a nagy sereg, amelyet rátok küldtem. 26 Ehettek majd jóllakásig, és dicséritek az ÚRnak, Isteneteknek a nevét, mert csodát tett veletek. Nem kell szégyenkeznie népemnek soha többé. 27 Akkor megtudjátok, hogy én Izráellel vagyok, és hogy én, az ÚR, vagyok a ti Istenetek, senki más! Nem kell szégyenkeznie népemnek soha többé.

Jóel. 3.

1 Azután kitöltöm majd lelkemet minden emberre. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok látomásokat látnak. 2 Még a szolgákra és szolgálókra is kitöltöm lelkemet abban az időben. 3 Csodás jeleket mutatok az égen és a földön: vért, tüzet és füstoszlopokat. 4 A nap elsötétül, a hold vérvörös lesz, mielőtt eljön az ÚR nagy és félelmetes napja. 5 De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az ÚR nevét, mert a Sion hegyén és Jeruzsálemben lesz a menedék az ÚR ígérete szerint, és azok menekülnek meg, akiket elhív az ÚR.

Jóel. 4.

1 Azokban a napokban és abban az időben, amikor jóra fordítom Júda és Jeruzsálem sorsát, 2 összegyűjtök minden népet. Jósáfát völgyébe vezetem őket, és ott tartok ítéletet fölöttük, amiért szétszórták a népek közé tulajdon népemet, Izráelt, és felosztották országomat. 3 Népemre sorsot vetettek: a fiúkat parázna nőért adták oda, a leányokat pedig borért adták el, hogy ihassanak. 4 Hát nektek mi bajotok van velem, Tírusz, Szidón és Filisztea tartományai? Bántottalak én valamivel benneteket, amiért meg kellene fizetnetek? Ha viszont ti akartok bántani engem, nagyon hamar visszaadom nektek azt, amivel ti bántotok engem! 5 Hiszen elvettétek ezüstömet és aranyomat, kincseim legjavát templomaitokba vittétek. 6 Júda és Jeruzsálem fiait eladtátok a görögöknek, hogy messze kerüljenek hazájuktól. 7 De én visszahívom őket onnan, ahová eladtátok őket, és visszaadom nektek azt, amivel bántottátok őket. 8 Fiaitokat és leányaitokat a júdaiaknak adom, azok pedig eladják őket a sábaiaknak, a távoli népnek. Megmondta az ÚR!

9 Hirdessétek ki ezt a népek között: KészüljeteK szent háborúra! Buzdítsátok a vitézeket! Jöjjenek, vonuljanak föl a harcosok mind!

10 Kovácsoljatok kapáitokból kardokat, metszőkéseitekből dárdákat! Mondja még a gyáva is: Vitéz vagyok!

11 Jöjjetek sietve, ti népek, gyülekezzetek ide mindenfelől! Vezesd, URam, vitézeidet!

12 Induljanak, vonuljanak a népek a Jósáfát völgyébe, mert ott tartok ítéletet minden szomszédos nép fölött.

13 Eresszétek neki a sarlót, mert megérett az aratnivaló! Gyertek, tapossatok, mert tele van a taposókád, csordultig vannak a sajtók, mert nagy a gonoszságuk.

14 Hatalmas tömeg van az ítélet völgyében, mert közel van az ÚR napja az ítélet völgyében!

15 A nap és a hold elsötétül, a csillagok elvesztik fényüket.

16 Felharsan az ÚR hangja a Sionról, mennydörög Jeruzsálemből, megrendül az ég és a föld. De népét megoltalmazza az ÚR, és Izráel fiainak erőssége lesz.

17 Akkor megtudjátok majd, hogy én, az ÚR, vagyok Istenetek, aki szent hegyemen, a Sionon lakom. Szent lesz Jeruzsálem, nem hatolnak be oda többé idegenek.

18 Azon a napon majd must csorog a hegyekről, tej folyik a halmokról. Júda minden patakjában bőven folyik a víz, forrás fakad az ÚR házából, és megöntözi a Sittím völgyét.

19 Egyiptom pusztaság lesz, Edóm meg sivár puszta, a Júda fiain elkövetett erőszak miatt, mivel ártatlan vért ontottak földjükön.

20 Júdában azonban örökké lakni fognak, Jeruzsálemben is nemzedékről nemzedékre.

21 Megfizetek a vérontásért, nem hagyom büntetés nélkül.

Az ÚR a Sionon lakik!

Ámósz próféta könyve

Ám. 1.

1 Ámósz beszédei, aki a tekóai pásztorok közé tartozott. Ezt látta Izráelről Uzzijának, Júda királyának, és Jeroboámnak, Jóás fiának, Izráel királyának az idejében, két évvel a földrengés előtt.

2 Ezt mondta: Felharsan az ÚR hangja a Sionról, mennydörög Jeruzsálemből; gyászba borulnak a pásztorok legelői, és elszárad a Karmel teteje.

3 Így szól az ÚR: Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg Damaszkusznak, mert vas cséplőszánokkal csépeltek Gileádot.

4 Ezért tüzet bocsátok Hazáél házára, és az megemészti Ben-Hadad palotáit.

5 Letöröm Damaszkusz zárait, kiirtom az Áven-völgyből az uralkodót, és Bét-Édenből a fejedelmet. Fogságba megy az arám nép Kírbe - mondja az ÚR.

6 Így szól az ÚR: Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg Gázának, mert a foglyokat mind elhurcolták, és kiszolgáltatták Edómnak.

7 Ezért tüzet bocsátok Gáza várfalára, és az megemészti palotáit.

8 Kiirtom Asdódból az uralkodót, és Asekelónból a fejedelmet. Azután Ekrón ellen fordulok, elpusztul a filiszteusok maradéka is, - mondja az én Uram, az ÚR.

9 Így szól az ÚR: Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg Tírusznak, mert a foglyokat mind kiszolgáltatták Edómnak, nem törődtek a testvéri szövetséggel.

10 Ezért tüzet bocsátok Tírusz várfalára, és az megemészti palotáit.

11 Így szól az ÚR: Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg Edómnak, mert fegyverrel üldözte testvérét, nem ismert irgalmat, szüntelen tombolt haragja, megőrizte dühét mindvégig.

12 Ezért tüzet bocsátok Témánra, és az megemészti Bocra palotáit.

13 Így szól az ÚR: Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg az ammóni népnek, mert felhasogatták Gileád terhes asszonyait, hogy megnöveljék területüket.

14 Ezért tüzet gyújtok Rabba várfalán, és az megemészti palotáit harci zajban a csata napján, szélvészben a vihar napján.

15 Királyuk fogságba kerül vezéreivel együtt - mondja az ÚR.

Ám. 2.

1 Így szól az ÚR: Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg Móábnak, mert mésszé égette Edóm királyának csontjait.

2 Ezért tüzet bocsátok Móábra, és az megemészti Kerijjót palotáit. Csatazajban hal meg Móáb népe, harci lárma és kürtzengés közben.

3 Kiirtom belőle a bírót, és vele együtt minden vezérét megölöm - mondja az ÚR.

4 Így szól az ÚR: Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg Júdának, mert megvetették az ÚR törvényét, és nem tartották meg rendelkezéseit. Tévelygésbe vitték őket bálványaik, amelyeket elődeik követtek.

5 Ezért tüzet bocsátok Júdára, és az megemészti Jeruzsálem palotáit.

6 Így szól az ÚR: Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg Izráelnek, mert eladják pénzért az igazat, és egy pár saruért a szegényt.

7 Azt kívánják, hogy a nincstelenek a föld porát szórják fejükre, és elutasítják a nyomorultak ügyét. Apa és fia ugyanahhoz a nőhöz jár, így gyalázzák meg szent nevemet.

8 Zálogba vett ruhán nyújtózkodnak minden oltár mellett, és a megbírságoltak borát isszák Istenük házában.

9 Pedig én kipusztítottam előlük az emóriakat, akik magasak voltak, mint a cédrusok, és erősek, mint a tölgyek, de elpusztítottam gyümölcsüket fent, és gyökerüket lent.

10 Kihoztalak benneteket Egyiptom földjéről, és vezettelek a pusztában negyven esztendeig, hogy birtokba vegyétek az emóriak földjét.

11 Fiaitok közül prófétákat támasztottam, ifjaitok közül názírokat. Nem így van-e, Izráel fiai? - így szól az ÚR.

12 De ti a názírokat borral itattátok, a prófétákra meg ráparancsoltatok: Ne prófétáljatok!

13 Ezért én megingatom alattatok a földet, ahogyan meginog a szekér, ha kévékkel van telerakva.

14 Nem lesz menekvése a gyorslábúnak, a bátor is hiába feszíti meg erejét, a vitéz sem menti meg életét.

15 Az íjász sem tud helytállni, a gyorslábú sem tud elmenekülni, és a lovas sem menti meg életét.

16 A legbátrabb szívű vitéz is fegyvertelenül fut el azon a napon - így szól az ÚR.

Ám. 3.

- 1 Halljátok meg azt az igét, amelyet az ÚR mond rólatok, Izráel fiai, az egész nemzetségről, amelyet kihozott Egyiptomból:
- 2 Csak veletek léptem közösségre a föld minden nemzetsége közül, ezért kérem számon rajtatok minden bűnötöket.
- 3 Járnak-e ketten együtt, ha nem egyeztek meg?
- 4 Ordít-e az oroszlán az erdőben, ha nincsen zsákmánya? Hallatja-e hangját barlangjában az oroszlánkölyök, ha semmit sem fogott?
- 5 Csapdába esik-e a madár a földön, ha nem vetnek tört neki? Fölpattan-e a csapda a földről, ha semmit sem fogott?
- 6 Ha megfújják a kürtöt a városban, nem rémül-e meg a nép? Ha valami baj éri a várost, nem az ÚR hozza-e azt?
- 7 Az én Uram, az ÚR semmit sem tesz addig, míg titkát ki nem jelenti szolgálóinak, a prófétáknak.
- 8 Ha oroszlán ordít, ki ne félne? Ha az én Uram, az ÚR szól, ki ne prófétálna?
- 9 Hirdessétek Asdód palotáinak tetejéről, és az Egyiptomban levő palotákról, és mondjátok: Gyűljetek össze Samária hegyein, lássátok meg, milyen zűrzavar van ott, és milyen elnyomás van benne!
- 10 Nem tudnak helyesen cselekedni - így szól az ÚR -, erőszakkal és zsarolással gyűjtenek kincset palotáikba.
- 11 Ezért így szól az én Uram, az ÚR: Ellenség veszi körül az országot, megfosztanak hatalmadtól, kirabolják palotáidat.
- 12 Így szól az ÚR: Ahogyan a pásztor az oroszlán szájából két lábszárat, vagy egy fülhegyet ment meg, csak úgy menekülnek meg Izráel fiai, akik most Samáriában az ágy szélén és damaszkuszi pamlagon ülnek.
- 13 Halljátok, és tanúskodjatok Jákób háza ellen! - így szól az én Uram, az ÚR, a Seregek Istene:
- 14 Amikor megbüntettem Izráelt bűnei miatt, megbüntettem Bételt is oltárai miatt. Letörnek az oltár szarvai, és a földre hullnak.
- 15 Összedöntöm a téli házat a nyári házzal együtt, elpusztulnak az elefántcsont házak, vége lesz a sokféle háznak - így szól az ÚR.

Ám. 4.

1 Halljátok meg ezt az igét, ti básáni tehenek Samária hegyén, akik sanyargatjátok a nincsteleneket, és bántalmaztátok a szegényeket, akik ezt mondjátok uraitoknak: Hozzatok, hadd igyunk!

2 Megesküdtött szentségére az én Uram, az ÚR, hogy eljön rátok az az idő, amikor szigonnyal visznek el benneteket, maradékokat pedig halászhorgokkal.

3 A leomlott falon át mentek ki egymás után, és a Hermón felé hajtanak benneteket - így szól az ÚR.

4 Jöjjetek csak Bételbe, és vétkezzetek, Gilgálban vétkezzetek még többet! Hozzatok reggelenként áldozataitokat, harmadnapra tizedeiteket!

5 Egessetek kovással készült hálaáldozatot, kiáltsátok, híreszteljétek, hogy önkéntes áldozatot hoztok, mert így szeretitek, Izráel fiai! - így szól az én Uram, az ÚR.

6 Én meg azt tettem veletek, hogy nem volt harapnivaló városaitokban, kenyérhiány volt minden helységetekben, mégsem tértetek meg hozzám! - így szól az ÚR.

7 Én az esőt is megvontam tőletek három hónappal az aratás előtt: az egyik városra adtam esőt, a másik városra nem adtam esőt. Az egyik föld kapott esőt, a másik föld nem kapott esőt, és kiszáradt.

8 Két-három városból támolyogtak egy városba, hogy vizet ihassanak, de nem jutott nekik elég, mégsem tértetek meg hozzám! - így szól az ÚR.

9 Megvertelek benneteket aszályal és gabonarozsdával, kertjeiteknek és szőlőiteknek, fügefáitoknak és olajfáitoknak nagy részét leette a sáska, mégsem tértetek meg hozzám! - így szól az ÚR.

10 Dögvészt küldtem rátok, olyant, mint Egyiptomra. Ifjaitokat fegyverrel öltem meg, lovaitok zsákmányul estek. Táborotok bűze orrotokba szállt, mégsem tértetek meg hozzám! - így szól az ÚR.

11 Olyan pusztulást hoztam rátok, mint amikor Sodomát és Gomorát elpusztította Isten. Olyanok lettetek, mint a tűzből kiragadott üszkös fadarab, mégsem tértetek meg hozzám! - így szól az ÚR.

12 Ezért bánok így veled, Izráel! És mivel így bánok veled, készülj Istened elé, Izráel!

13 Mert aki hegyeket formál, és szelet teremt, aki tudtára adja szándékát az embernek, aki hajnalt és alkonyatot alkot, és a föld magaslatain lépked, annak neve: az ÚR, a Seregek Istene.

Ám. 5.

- 1 Halljátok meg ezt az igét! Siratóéneket mondok rólatok, Izráel háza!
- 2 Elesett, nem kel fel többé a szűz Izráel! Ott hever földjén, nincs, ki fölemelje.
- 3 Ezt mondja az én Uram, az ÚR: Ha egy városból ezren vonulnak ki, csak százan maradnak meg; ha százan vonulnak ki, csak tízen maradnak meg Izráel házának.
- 4 Ezt mondja az ÚR Izráel házának: Engem keressetek, és éltek!
- 5 Ne keressétek fel Bételt, ne járjatok Gilgálba, Beérsebába se menjete! Mert Gilgál fogságba jut, Bétel pedig megsemmisül.
- 6 Az URat keressétek, akkor élni fogtok, különben rátör József házára, mint a tűz, amely megemésztí olthatatlanul Bétel miatt.
- 7 Mert méreggé teszitek a törvényt, és az igazságot földre tiporjátok.
- 8 Ő alkotta a Fiastyúkot és a Kaszás-csillagot. Ő változtatja reggelre a homályt, és sötét éjszakává a nappalt. Szól a tenger vizének, és kiönti azt a szárazföldre: az ÚR az ő neve.
- 9 Pusztulással sújtja az erőseket, és pusztulást hoz az erődökre.
- 10 Gyűlölik azt, aki dorgálni mer a kapuban, és utálják, aki megmondja az igazat.
- 11 Mivel ti kihasználjátok a nincstelent, és gabonaadót szedtek tőle, ezért bár faragott kőből építtetek házakat, nem fogtok bennük lakni, bár gyönyörű szőlőket ültettetek, nem isszátok azok borát.
- 12 Tudom, hogy milyen sok a bűnötök, és mily nagyok vétkeitek: sanyargatjátok az igazat, elfogadjátok a megvesztegetést, elnyomjátok a szegényeket a kapuban.
- 13 Ezért hallgat most az okos, mert gonosz idő ez!
- 14 A jóra törekedjete, ne a rosszra, akkor életben maradtok, és veletek lesz az ÚR, a Seregek Istene - ahogy mondogatjátok.
- 15 Gyűlöljéte a rosszat, szeresséte a jót, szerezzete érvényt a törvénynek a kapuban! Talán megkegyelmez József maradékának az ÚR, a Seregek Istene.
- 16 Ezért így szól az ÚR, a Seregek Istene, az én Uram: Minden téren sírni fognak, minden utcán jajgatnak. A mezei munkást gyászolni hívják, és a halottsiratókat jajveszékélni.
- 17 Minden szőlőben sírni fognak, ha átvonulok közöttetek - mondja az ÚR.
- 18 Jaj azoknak, akik az ÚR napját kívánják! Minek nektek az ÚR napja? Sötét lesz az, nem világos!
- 19 Olyan lesz, mint mikor valaki oroszlán elől fut, és medve támad rá, vagy bemegy a házba, kezével a falhoz támaszkodik, és kígyó marja meg.
- 20 Bizony, sötét lesz az ÚR napja, nem világos, vaksötét lesz, fény sugar nélkül!
- 21 Gyűlölöm, megvetem ünnepeiteket, ünnepségeiteket ki nem állhatom!
- 22 Ha égőáldozatot mutattok be nekem, vagy ételáldozatot, nem gyönyörködöm bennük. Rá se tekintek a békeáldozatra, melyet hízlalt állatokból mutattok be!
- 23 Távozzatok előlem hangos éneklésetekkel, hallani sem akarom lantpengetéséteket!
- 24 Áradjon a törvény, mint a víz, és az igazság, mint a bővizű patak!
- 25 Véresáldozatot és ételáldozatot úgy hoztatok-e nekem a pusztában negyven éven át, Izráel háza,
- 26 hogy közben hordoztátok királyotokat, Szikkútót, és Kijjűnt, csillagistenetek képmását, amelyeket ti készíttetek?!
- 27 Ezért fogságba küldelek titeket Damaszkuszon túlra - mondja az ÚR, akinek Seregek Istene a neve.

Ám. 6.

1 Jaj a gondtalanoknak a Sionon, az elbizakodottaknak Samária hegyén, a legkiválóbb nép előkelőinek, akikhez folyamodik Izráel háza!

2 Járjátok be Kalnét, és nézzetek szét! Onnan menjete a nagy Hamátba, azután menjete el a filiszteus Gátba: Különbek vagytok-e ezeknél az országoknál, nagyobb-e határuk a ti határotoknál?

3 Ti azt gondoljátok, hogy messze van a veszedelem napja, ezért az erőszak uralmát közel hoztátok!

4 Elefántcsont ágyakon heverésznek, pamlagokon terpeszkednek, megeszik a nyájból a bárányokat, és a hizlalóból a borjúkat!

5 Hárfakísérettel danolásznak, és azt hiszik, hogy zenéjük olyan, mint Dávidé.

6 Kelyhekből isszák a bort, és finom olajjal kenik magukat, de József romlásával nem törődnek.

7 Ezért majd ők mennek a foglyok élén fogságba, és vége lesz a terpeszkedők mulatozásának.

8 Önmagára esküdött az én Uram, az ÚR. Így szól az ÚR, a Seregek Istene: Utálom Jákób kevélységét, gyűlölöm palotáit: prédára vetem a várost mindenestül.

9 Ha tíz ember marad meg egy házban, azok is meghalnak.

10 Ha fölemeli valakinek a holttestét a nagybátyja vagy a rokona, hogy kivigye a házból, akkor odaszól annak, aki a ház belsejében van: Van-e még valaki veled? Az így felel: Nincs! - és hozzáteszi: Csitt, ki ne ejtsd az ÚR nevét!

11 Mert ha az ÚR parancsol, darabokra zúzzák a nagy házakat, a kis házakat pedig törmelékké.

12 Futhatnak-e kősziklán a lovak, fel lehet-e azt szántani ökrökkel? Ti pedig méreggét tettétek a törvényt, és az igazság gyümölcsét ürömmé.

13 Örültök Lódebárnak, és azt mondjátok: A magunk erejével foglaltuk el Karnaimot!

14 Én majd egy népet indítok ellened, Izráel háza - így szól az ÚR, a Seregek Istene -, amely sanyargat benneteket a hamáti úttól a pusztai patakig.

Ám. 7.

1 Ezt mutatta nekem látomásban az én Uram, az ÚR: Íme, egy sáskarajt teremtett a sarjűfakadás kezdetén, amikor már nőtt a sarjú a királyi kaszálás után.

2 És amikor a föld egész növényzetét meg akarták enni, ezt mondtam: Ó, Uram, URam! Bocsáss meg! Mi lesz így Jákóbbal, hiszen oly kicsiny?

3 Megbánta ezt az ÚR: Nem történik meg! - mondta az ÚR.

4 Ezt mutatta nekem látomásban az én Uram, az ÚR: Tüzet hívott elő ítéletre az én Uram, az ÚR, és az megemésztette a nagy mélységet. Mikor már a földet kezdte perzselni,

5 ezt mondtam: Ó, Uram, URam, hagyd abba! Mi lesz így Jákóbbal, hiszen oly kicsiny?

6 Megbánta ezt az ÚR: Ez sem történik meg! - mondta az én Uram, az ÚR.

7 Ezt mutatta nekem látomásban az ÚR: Íme, az Úr ott állt egy meredek falon, függőőnnal a kezében.

8 Ezt kérdezte tőlem az ÚR: Mit látsz, Ámósz? Így feleltem: függőőnt. Akkor ezt mondta az Úr: Függőőnnal vizsgálom meg népemet, Izráelt, többé nem bocsátok meg neki.

9 Elpusztulnak Izsák áldozóhalmi, romba dőlnek Izráel szentélyei, mert fegyverrel támadok Jeroboám házára.

10 Ezt az üzenetet küldte Amacjá, Bétel papja, Jeroboámnak, Izráel királyának:

Öszeesküvést szít ellened Ámósz Izráel népe körében. Nem tűrheti el az ország az ő

beszédeit! 11 Mert így beszél Ámósz: Fegyvertől hal meg Jeroboám, Izráelnek pedig fogságba kell mennie földjéről. 12 Ámósznak viszont ezt mondta Amacjá: Te látnok! Menj el innen, menekülj Júdába, ott keresd meg kenyeredet, és ott prófétálj! 13 Bételben nem prófétálhatsz többé, mert királyi szentély ez itt, és az ország temploma!

14 Ámósz így válaszolt Amacjának: Nem vagyok próféta, sem prófétatanítvány. Pásztor vagyok én, és fűgét termeszték.

15 De elhívott engem az ÚR a nyáj mellől, és ezt mondta nekem az ÚR: Menj, és prófétálj népemnek, Izráelnek!

16 Most azért halld meg az ÚR igéjét! Te ezt mondtad: Nem prófétálhatsz Izráel ellen, nem prédikálhatsz Izsák házáról!

17 Ezért így szól az ÚR: Feleséged parázna nő lesz a városban, fiaid és leányaid fegyver által esnek el, földedet fölosztják mérőkötéllel, te magad tisztátalan földön halsz meg, Izráel pedig fogságba megy földjéről!

Ám. 8.

1 Ezt mutatta nekem látomásban az én Uram, az ÚR: Íme, egy kosár érett gyümölcs!

2 Ezt kérdezte tőlem: Mit láatsz, Ámósz? Így feleltem: Egy kosár érett gyümölcsöt. Ekkor azt mondta nekem az ÚR: Elérte a vég népemet, Izráelt, többé nem bocsátok meg neki.

3 Azon a napon jajgatássá válnak a templomi énekek - így szól az én Uram, az ÚR. Tömérdék hullá lesz mindenütt, csendben rakják le őket.

4 Halljátok meg ezt ti, akik a szegények vesztét kívánjátok, és ki akarjátok pusztítani az ország nyomorultjait!

5 Mert így beszéltek: Mikor múlik el az újhold, hogy gabonát árulhassunk, és a szombat, hogy gabonával kereskedjünk, kisebb vékával, nagyobb súlyokkal, és hamis mérleggel csalva,

6 hogy megvehessük a nincsteleneket pénzen, a szegényeket egy pár saruért, és eladhassuk a hulladék gabonát?

7 Megesküdött az ÚR Jákób büszkeségére: Sohasem felejttem el tetteiket!

8 Ne rendüljön meg emiatt a föld, és ne gyászoljon minden lakója? Úgy megemelkedik, akár a Nílus, árad és apad, mint Egyiptom folyója.

9 Azon a napon - így szól az én URam, az ÚR - naplementét idézek elő délben, és sötétségbe borítom a földet fényes nappal.

10 Ünnepeiteket gyászra változtatom, és dalaitokat siratóénekekre. Minden derékra gyászruhát huzatok, minden fejet kopasszá tesztek, olyan gyászba borítom őket, amilyent az egyszülöttért tartanak. Ilyen keserves nap lesz a végük.

11 Jön majd olyan idő - így szól az én URam, az ÚR -, amikor éhséget bocsátok a földre. Nem kenyérre fognak éhezni, és nem vízre fognak szomjazni, hanem az ÚR igéjének hallgatására.

12 Támolyognak majd tengertől tengerig és északtól keletig. Bolyonganak, és keresik az ÚR igéjét, de nem találják.

13 Azon a napon elepednek a szomjúságtól a szép szüzek és az ifjak,

14 akik Samária bálványára esküsznek, és így beszélnek: Dán Istenére mondom! - vagy: A beérsebai útra mondom! Elesnek, és nem kelnek fel többé!

Ám. 9.

1 Láttam az URat az oltárnál állni. Ezt mondta: Üss az oszlopfőre, hogy belerendüljenek a küszöbök, hadd hulljanak a kövek mindnyájuk fejére! Akik megmaradnak, azokat fegyverrel ölöm meg. Nem tud elfutni közülük senki, nem fog megmenekülni közülük senki!

2 Ha a holtak hazájába hatolnak be, onnan is kiragadja őket a kezem. Ha az égbe mennek föl, onnan is lehozom őket.

3 Ha a Karmel tetején bújnak el, ott is felkutatom, és megragadom őket. Ha a tenger mélyén rejtőznek el szemem elől, ott is parancsolok, és megmarja őket a kígyó.

4 Még ha fogságba mennek is ellenségeik előtt, ott is parancsolok, és megöli őket a fegyver. Szemmel tartom őket, de vesztükre és nem javukra.

5 Ha az Úr, a Seregek URa megérinti a földet, megrendül az, és gyászol minden lakója. Úgy megemelkedik, akár a Nílus; majd leapad, mint Egyiptom folyója.

6 A mennyben építette meg palotáját, és a földön vetett alapot boltozatának. Szól a tenger vizének, és kiönti azt a szárazföldre: az ÚR az ő neve!

7 Nem olyanok vagytok-e előttem, Izráel fiai, mint az etiópok? - így szól az ÚR. Én hoztam ki Izráelt Egyiptomból, a filiszteusokat meg Kaftórból és az arámokat Kírből!

8 Az én Uram, az ÚR szemmel tartja a vétkes országot. Kipusztítom azt a föld színéről! Bár mégsem pusztítom ki egészen Jákób házát - így szól az ÚR.

9 Mert én parancsolok a népeknek, és megrostálom Izráel házát, mintha rostával ráznák, de egy szem sem esik a földre.

10 Fegyvertől hálnak meg népem vétkesei, akik azt gondolják: Nem ér el minket, és nem talál ránk a veszedelem.

11 Azon a napon fölállítom Dávid összedőlt sátorát, kijavítom réseit, helyreállítom romjait, fölépítem, és olyan lesz, mint hajdan.

12 Birtokba veszik Edóm maradékát és mindazokat a népeket, amelyeket majd rólam neveznek el - így szól az ÚR, aki ezt véghezviszi.

13 Eljön majd az idő - így szól az ÚR -, amikor nyomon követi a szántó az aratót, a szőlőtáposó a magvetőt. Must csurog a hegyekről, és ömlik a halmokról.

14 Jóra fordítom népemnek, Izráelnek sorsát. Az elpusztult városokat fölépítik, és laknak bennük. Ültetnek szőlőket, és isszák azok borát, kerteket művelnek, és eszik azok gyümölcsét.

15 Elültetem őket földjükbe, és többé nem tépik ki őket földjükből, amelyet nekik adtam. Ezt mondja az ÚR, a te Istened.

Abdiás próféta könyve

Abd. 1.

1 Abdiás látomása. Ezt mondta Edómról az én URam, az ÚR: Hírt hallottunk az ÚRtól, követet küldtek a népekhez: Keljetek föl, indítsunk háborút ellene!

2 Kicsinnyé teszek a népek között, nagyon megvetett leszel!

3 Megcsalt téged kevély szíved, mert sziklahasadékokban laksz, magasan van lakóhelyed, és ezt mondd magadban: Ki tud ledönteni a földre?

4 Ha olyan magasra szállsz is, mint a sas, és ha a csillagok közé rakod is fészkedet, onnan is ledöntlek - így szól az ÚR!

5 Ha tolvajok törnek be hozzád, vagy éjszaka a rablók, mennyire tönkremész! Hiszen annyit lopnak, amennyit akarnak! Ha szüretelők lepnek el, böngészni valót sem hagynak.

6 Mennyire átkutatják Ézsaut! Megkeresik elrejtett kincseit.

7 A határig üznek volt szövetségeseid, megcsalnak, levernek legjobb barátaid. Akik veled együtt ettek, titokban csapdát állítanak neked.

8 Azon a napon - így szól az ÚR - kipusztítom a bölcseket Edómból; nem lesz értelem Ézsau hegyén.

9 Rettegnek majd hőseid is, Témán, mert mindenkit kiirtanak öldökölve Ézsau hegyén!

10 Erőszakos voltál testvéreddel, Jákóbbal szemben, ezért szégyen borít el, és végképpen kiirtanak.

11 Te is jelen voltál akkor, amikor ellenség hurcolta el kincseit, és idegenek törtek be kapuján, Jeruzsálemre pedig sorsot vetettek. Te is úgy viselkedtél, mint azok.

12 Ne nézz kárörömmel testvéredre balsorsa napján! Ne neved Júda fiain vesztüknek a napján! Ne beszélj róluk nagy hangon nyomorúságuk napján!

13 Ne törj be népem kapuján veszedelme napján! Ne nézd te is kárörömmel baját veszedelme napján! Ne nyúljatok kincseihez veszedelme napján!

14 Ne állj oda az útfélre azért, hogy irtsd a menekülőket, és ne ejtsd foglyul a megmaradtakat a nyomorúság napján!

15 Mert közeledik az ÚR napja, fenyegeti a népeket. Amit te csináltál, azt teszik veled is, visszaszáll rád, amit elkövettél!

16 Ahogyan ti szent hegyemen ittatok, úgy iszik majd szüntelenül minden nép. Részegre isszák magukat, olyanok lesznek, mintha nem lennének.

17 De a Sion hegyén menedék lesz, szent hely lesz az, Jákób háza visszanyeri birtokát.

18 Jákób háza tűz lesz, József háza láng, Ézsau háza meg pozdorja: meggyújtják és felégetik. Nem marad meg senki Ézsau házából! Megmondta az ÚR.

19 Birtokba veszik a déli vidéket és Ézsau hegyét, az alföldet és a filiszteusok földjét. Birtokba veszik Efraim és Samária mezejét, Benjámint és Gileádot.

20 Izráel fiainak a fogságból jövő serege birtokba veszi a kánaániak földjét Sareptáig, a fogságból jövő jeruzsálemiek, akik Szeferadban vannak, birtokba veszik a délen levő városokat.

21 Győzelmesen vonulnak föl a Sion hegyére, és ítéletet tartanak Ézsau hegye fölött. Azután az ÚR fog uralkodni.

Jónás próféta könyve

Jón. 1.

1 Így szólt az ÚR igéje Jónáshoz, Amittaj fiához: 2 Indulj, menj Ninivébe, a nagy városba, és prédikálj ott, mert feljutott hozzám gonoszságának híre! 3 El is indult Jónás, de azért, hogy Tarsísba meneküljön az ÚR elől. Elment Jáfóba, talált ott egy hajót, amely Tarsísba készült. Kifizette az útiköltséget, és hajóra szállt, hogy a rajta levőkkel Tarsísba menjen az ÚR elől. 4 Az ÚR azonban nagy szelet bocsátott a tengerre. Nagy vihar támadt a tengeren, és már azt hitték, hogy hajótörést szenvednek. 5 Félelem fogta el a hajósokat; mindegyik a maga istenéhez kiáltott, és a hajóban levő holmikat a tengerbe dobták, hogy így könnyebbé tegyék azt. Jónás pedig lement a hajó mélyébe, és ott feküdt mély álomba merülve. 6 De odament hozzá a hajóskapitány, és így szólt hozzá: Mi van veled, hogy ilyen mélyen alszol? Kelj föl, kiálts Istenedhez! Talán gondol ránk az Isten, és nem veszünk el! 7 Az emberek meg ezt mondták egymásnak: Gyertek, vessünk sorsot, és tudjuk meg, ki miatt ért bennünket ez a veszedelem! Sorsot vetettek, és a sors Jónásra esett. 8 Akkor így beszéltek hozzá: Mondd el nekünk, miért van rajtunk ez a veszedelem? Mi a foglalkozásod, és honnan jössz? Hol a hazád, és melyik népből való vagy? 9 Ő így felelt nekik: Héber vagyok. Az URat, a menny Isténét félem, aki a tengert és a szárazföldet alkotta. 10 Az embereket nagy félelem fogta el, amikor megtudták, hogy az ÚR elől menekül - mert Jónás elmondta nekik - és ezt mondták neki: Hogy tehetnél ilyet?! 11 Majd ezt kérdezték tőle: Mit tegyünk veled, hogy lecsendesedjék körülöttünk a tenger? Mert a tenger egyre viharosabb lett. 12 Ő pedig így válaszolt nekik: Fogjatok meg, és dobjatok a tengerbe, akkor lecsendesedik körülöttetek a tenger! Mert tudom, hogy énmiattam támadt ez a nagy vihar rátok. 13 Az emberek azonban igyekeztek visszavezni a szárazföldre, de nem tudtak, mert a tenger egyre viharosabb lett körülöttük. 14 Ekkor így kiáltottak az ÚRhoz: Jaj, URam, ne vesszünk el emiatt az ember miatt, ne terheljen bennünket ártatlan vér! Mert te, URam, azt teszed, amit akarsz! 15 Azzal fogták Jónást, beledobták a tengerbe; a tenger háborgása pedig megszűnt. 16 Ezért az emberek nagy félelemmel félték az URat, áldozatot mutattak be, és fogadalmakat tettek az ÚRnak.

Jón. 2.

1 Az ÚR azonban odarendelt egy nagy halat, és az lenyelte Jónást. Három nap és három éjjel volt Jónás a hal gyomrában. 2 Jónás imádkozott Istenéhez, az ÚRhoz a hal gyomrában. 3 Ezt mondta:

Nyomorúságomban az ÚRhoz kiáltottam, és ő meghallgatott engem. A halál torkából kiáltottam segítségért, és te meghallottad hangomat.

4 Mélységbe dobtál, a tenger közepébe, és áradat vett körül. Minden habod és hullámod átcsapott fölöttem.

5 Azt gondoltam, hogy eltaszítottál engem magad elől. Bárcsak újra megláthatnám szent templomodat!

6 Már-már életemet fenyegette a víz, mélység és örvény vett körül, hínár fonódott a fejemre.

7 Lesüllyedtem a hegyek alapjáig, örökre bezárult mögöttem a föld, de te kiemelted életemet a sírból, ó, URam, Istenem!

8 Amikor elcsüggedt a lelkem, az ÚRra gondoltam, és imádságom eljutott hozzád, szent templomodba.

9 Akik hitvány bálványokhoz ragaszkodnak, azok elhagyják jótevőjüket.

10 De én hálaéneket zengve áldozok neked, és amit megfogadtam, teljesítem. Az ÚRtól jön a szabadulás!

11 Az ÚR pedig parancsot adott a halnak, és az kiköpte Jónást a szárazföldre.

Jón. 3.

1 Az ÚR igéje másodszor is szólt Jónáshoz: 2 Indulj, menj Ninivébe, a nagy városba, és hirdesd ott azt az üzenetet, amelyet én mondok neked! 3 Jónás elindult, és elment Ninivébe az ÚR szava szerint. Ninive pedig nagy városa volt Istennek: három nap kellett a bejárásához. 4 Elindult tehát Jónás befelé a városba egynapi járásra, és ezt hirdette: Még negyven nap és elpusztul Ninive! 5 Ninive lakosai azonban hittek Istennek, böjtöt hirdettek, és zsákruhát öltött a város apraja-nagyja. 6 Amikor ez a hír eljutott Ninive királyához, fölkelt trónjáról, levetette magáról díszruháját, zsákruhát öltött magára, és hamuba ült. 7 Azután kihirdették Ninivében a király és a főurak rendeletére a következőket: Az emberek és állatok, a szarvasmarhák és juhok semmit meg ne kóstoljanak, ne legeljenek, vizet se igyanak! 8 Öltözz zsákruhát ember és állat, kiáltsanak teljes erővel Istenhez, és térjen meg mindenki a rossz útról, és hagyjon fel erőszakos tetteivel! 9 Ki tudja, talán felénk fordul, és megszán az Isten, lelohad lángoló haragja, és nem veszünk el! 10 Amikor Isten látta, amit tettek, és hogy megtértek a rossz útról, megbánta Isten, hogy veszedelembé akarta dönteni őket, és nem tette meg.

Jón. 4.

1 Ez azonban nagyon rosszul esett Jónásnak, és megharagudott. 2 Így imádkozott az ÚRhoz: Ó, URam! Gondoltam én ezt már akkor, amikor még hazámban voltam! Azért akartam először Tarsísba menekülni, mert tudtam, hogy te kegyelmes és irgalmas Isten vagy, türelmed hosszú, nagy a szereteted, és még a rosszat is megbánod. 3 Most azért URam, vedd el az én életemet, mert jobb meghalnom, mint élnem! 4 Az ÚR azonban ezt kérdezte: Igazad van-e, hogy haragszol?! 5 Azután kiment Jónás a városból, letelepedett a várostól keletre, készített ott magának egy kunyhót, és odaült az árnyékába, hogy lássa, mi történik majd a várossal. 6 Az ÚRisten pedig úgy intézte, hogy egy bokor nőjön Jónás fölé, árnyékot tartva a feje fölött, és megvédje a rosszulléttől. Jónás nagyon örült a bokornak. 7 Isten azonban úgy intézte, hogy másnap hajnalhasadáskor egy féreg megszúrja a bokrot, és az elszáradjon. 8 Amikor kisütött a nap, Isten úgy intézte, hogy tikkasztó keleti szél támadjon. Jónás napszúrást kapott, ájuldozott, a halált kívánta magának, és azt mondta: Jobb meghalnom, mint élnem! 9 Akkor Isten ezt kérdezte Jónástól: Igazad van-e, amikor haragszol emiatt a bokor miatt? Ő így felelt: Igazam van! Haragszom mindhalálig! 10 Az ÚR ezt mondta: Te szánod ezt a bokrot, amelyért nem fáradtál, és amelyet nem te neveltél; amely egy éjjel felnőtt, másik éjjelre pedig elpusztult. 11 Én meg ne szánjam meg Ninivét, a nagy várost, amelyben több mint tizenkétszer tízezer ember van, akik nem tudnak különbséget tenni a jobb és a bal kezük között? És ott a sok állat is!

Mikeás próféta könyve

Mik. 1.

1 Ez volt az ÚR igéje, amely a móreseti Mikeáshoz szólt Jótámnak, Áháznak és Ezékiásnak, Júda királyainak idejében. Ezt látta Samáriáról és Jeruzsálemről.

2 Halljátok meg mind, ti népek, figyeljen a föld, és aki rajta él! Mert az én Uram, az ÚR tanúskodik ellenetek, igen, az Úr az ő szent templomából.

3 Az ÚR eljön szent helyéről, leszáll, és a föld magaslatain lépked.

4 Megolvadnak alatta a hegyek, és a völgyek meghasadoznak, mint a viasz a tűztől, vagy mint a lejtő a lezúduló víztől.

5 Jákób bűne miatt történik mindez, és Izráel házának vétkei miatt. Honnan ered Jákób bűne? Nem Samáriából? Honnan ered Júda vétke? Nem Jeruzsálemből?

6 Samáriát romhalmazzá teszem, mezővé és szőlőskertté, lezúdítom köveit a völgybe, még az alapjai is előtűnnek.

7 Bálványszobrai mind összetörnek, és minden szerzeménye tűzben ég el. Minden bálványát megsemmisítem, mert paráznak béréből gyűjtötte azokat, paráznak bérévé lesznek ismét.

8 Emiatt gyászolok és jajgatok, mezítláb és ruhátlanul járok. Üvöltök gyászomban, mint a sakálok, és jajgatok, mint a struccok.

9 Mert halálos a csapás, amely Júdát érte, egészen népem kapujáig, Jeruzsálemig eljutott.

10 Ne mondjátok el Gátban, ne is sírjatok! A Bét-Afrában lakók porban fetrengjenek!

11 Vonulj el, Sáfír lakossága, szégyenkezve, meztelenül! Nem mer kijönni a lakosság Caanából, Bét-Écel gyásza miatt nem lehet ott megmaradni.

12 Mennyire várja a jó hírt Márót lakossága! Milyen veszedelem jött az ÚRtól Jeruzsálem kapujára!

13 Fogj lovat harci kocsid elé, Lákis lakossága! Itt kezdődött el a vétke Sion leányának, bizony benned található Izráel bűnei!

14 Ezért adj válólevelet Móreset-Gátnak! Akzíb házai megcsalják Izráel királyait.

15 Elhozom, aki meghódít téged, Marésa lakossága! Adullámig terjed csak Izráel dicsősége.

16 Vágd le a hajad gyászodban drága gyermekeid miatt! Olyan kopaszra nyírd magad, amilyen a keselyű nyaka, mert fogságba mennek a tieid!

Mik. 2.

- 1 Jaj azoknak, akik álnokságot és gaztetteket terveznek fekvőhelyükön, és kora reggel végrehajtják, mert van hozzá hatalmuk!
- 2 Megkívánják a mezőket, és elrabolják, a házakat is elveszik, kihasználják az embert és házát, őt magát és birtokát.
- 3 Azért ezt mondja az ÚR: Most én tervezek rosszat e nemzetség ellen, nem húzhatjátok ki belőle nyakatokat, és nem járhattok kevélyen, mert gonosz idő lesz az!
- 4 Azon a napon példázatot költenek és siratóéneket mondanak rólatok, amely így szól: Végünk van, el kell vesznünk! Népem öröksége gazdát cserél! Jaj, elveszik tőlünk, és bitorlók közt osztják szét mezeinket!
- 5 Ezért nem lesz senki, aki földet mérjen sorsolással az ÚR gyülekezetében.
- 6 Ne prédikáljatok - prédikálják ők -, ne prédikáljatok ilyeneket! Nem érhet minket ilyen szegyen!
- 7 Szabad-e ilyet mondani Jákób házáról? Talán elfogyott az ÚR türelme? Ilyeneket tenne velünk? Az ő igéi javára válnak annak, aki becsületesen él!
- 8 Ti ellenségeként támadtok népemre, letépitek a ruhát, a köntöst a gyanútlan járókelőkről, akik kerülnek a háborúskodást.
- 9 Népem asszonyait kiűzitek kényelmes otthonukból, gyermekeiktől elveszitek ékes országomat örökre.
- 10 Keljetek föl, menjetek innen, mert nincs itt nektek hely! Elpusztultok a tisztátalanság miatt, a megsemmisítő pusztulás miatt!
- 11 Ha egy szélhámos és csaló így hazudozna: Borról és italról prédikálok, az lenne csak prófétája ennek a népnek!
- 12 Összeszedem az egész Jákóbot, összegyűjtöm Izráel maradékát. Összeterelem őket, mint juhokat a karámba, mint nyájat az akolba, tömegestül lesznek ott emberek.
- 13 Előttük megy, aki utat tör, áttörnek, átmennék a kapun, és kivonulnak. Előttük megy át királyuk, élükön maga az ÚR.

Mik. 3.

1 Ezt mondtam: Halljátok meg, Jákób előljárói, Izráel házának vezetői! Nem tinektek kell-e ismerni a törvényt?

2 Ti gyűlölitek a jót, és szeretitek a rosszat! Lenyúzzátok az emberekről a bőrt, és csontjaikról a húst.

3 Ti megettétek népem húsát, lenyúztátok róluk a bőrt, csontjaikat összetörtétek, és feldaraboltátok, mint a húst, amely fazékba vagy bográcsba kerül.

4 Majd kiáltanak még az ÚRhoz, de ő nem válaszol nekik, hanem elrejti orcáját előlük akkor, mert gonosz tetteket követtek el.

5 Ezt mondja az ÚR azokról a prófétákról, akik félrevezetik népemet, akik békességet hirdetnek, ha van harapnivalójuk, de hadat indítanak az ellen, aki nem ad nekik enni:

6 Olyan éjszaka száll rátok, amelyben nem lesz látomás, és olyan sötétség, amelyben nem lesz jövendölés. Leáldozik a próféták napja, nappal is sötétség borul rájuk.

7 Szégyent vallanak a látnokok, pironkodnak a jósök, eltakarják arcukat mindnyájan, mert nem kapnak választ Istentől.

8 Engem azonban betölt az ÚR lelke erővel, igazsággal és hatalommal, hogy megmondjam Jákóbnak a bűnét, Izráelnek a vétkét.

9 Halljátok meg ezt, Jákób házának előljárói, Izráel házának vezetői, akik utáljátok a törvényt, és minden igaz ügyet kiforgattok!

10 Vérontással építitek a Siont, álnoksággal Jeruzsálemet!

11 Előljárói megvesztegetve bíraskodnak, papjai megkérik az árát a tanításnak, prófétái pénzért jósolnak, és még az ÚRra hivatkozva mondják: Közöttünk van az ÚR, nem érhet minket baj!

12 Ezért miattatok felszántják a Siont, mint a mezőt, Jeruzsálem romhalmaz lesz, a templomhegy pedig erdős magaslat.

Mik. 4.

1 Az utolsó napokban az ÚR házának hegye szilárdan fog állni a hegyek tetején. Kimagaslik a halmok közül, és özönlenek hozzá a népek.

2 Eljön a sok nép, és ezt mondják: Jöjjetek, menjünk az ÚR hegyére, Jákób Istenének házához! Tanítson minket útjaira, hogy ösvényein járjunk! Mert a Sionról jön a tanítás, és az ÚR igéje Jeruzsálemből.

3 Ítéletet tart a sok nép fölött, és megfenyíti a távoli, erős nemzeteket. Kardjaikból kapákat kovácsolnak, lándzsáikból metszőkéseket. Nép a népre kardot nem emel, hadakozást többé nem tanul.

4 Mindenki a saját szőlőjében vagy fügefája alatt ülhet, senki sem rettentí őket. Maga a Seregek URa mondta ezt!

5 Ha minden nép a maga istenének nevében jár is, mi az ÚRnak, a mi Istenünknek nevében járunk mindörökké.

6 Azon a napon - így szól az ÚR - összeszedem a sántákat, összegyűjtöm a szétszórtakat, akikre veszedelmet hoztam.

7 A sánták meg fognak maradni, a gyengék erős nemzetté lesznek, és az ÚR uralkodik fölöttük a Sion hegyén, mostantól fogva örökké.

8 És te, őrtornya a nyájnak, Sionnak várhegye! Visszatér hozzád, és helyreáll a régi hatalom, Jeruzsálem királysága.

9 Miért kiáltozol annyira? Nincsen királyod? Vagy elpusztult a tanácsadód, hogy úgy elfogott a fájdalom, mint a szülő asszonyt?

10 Gyötrődj és kínlódj, Sion leánya, mint a szülő asszony! Mert el kell távoznod a városból, a mezőn fogsz tanyázni. Babilóniába kell menned, onnan menekülsz meg; ott vált meg téged az ÚR ellenségeid hatalmától.

11 Most sok nép gyűlt össze ellened. Ezt mondják: Elbukott! Megvetéssel nézhetünk a Sionra!

12 De ők nem ismerik az ÚR gondolatait, és nem értik tervét. Hiszen ő gyűjtötte össze őket, mint kénéket a szérűre.

13 Indulj és csépelj, Sion! Mert olyanná teszem szarvaiddat, mint a vas, patáidat pedig olyanná, mint az érc, és összezúzol sok népet, szerzeményüket az ÚRnak áldozod, vagyonukat az egész föld Urának.

14 Vagdosd magad össze gyászodban, mert ostromot indítottak ellenünk! Bottal verik arcul Izráel bíróját.

Mik. 5.

1 Te pedig, efráti Betlehem, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled származik az, aki uralkodni fog Izráelen. Származása visszanyúlik a hajdankorba, a távoli múltba.

2 Csak annyi időre szolgáltatja ki őket, amíg a szülő asszony szül, de megmaradó honfitársai hazatérnek Izráel fiaival együtt.

3 A nyáj elé áll, és legelteti az ÚR hatalmával, az ÚRisten fenséges nevével. Akkor nyugodtan élnek, mert hatalma kiterjed a föld határáig.

4 Ez lesz a békeség! Ha Asszíria országunkra támad, és behatol palotáinkba, hét pásztort állítunk szembe vele és nyolc főrangú embert.

5 Ezek fegyverrel verik le Asszíriát, kivont karddal Nimród országát. Megment, ha Asszíria országunkra támad, és behatol területünkre.

6 Olyan lesz Jákób maradéka a többi nép között, mint az ÚRtól jövő harmat, mint a fűre hulló zápor, mert nem emberben reménykedik, nem emberekben bízik.

7 Olyan lesz Jákób maradéka a nemzetek között, a többi nép között, mint az oroslán az erdő vadjai közt, mint az orozlánkölyök a juhnyájak közt: amerre jár, tipor és tép menthetetlenül.

8 Kezed ellenfeleidre nehezedik, minden ellenségedet kiirtod.

9 Azon a napon - így szól az ÚR - kiirtom lovoidat, és elpusztítom a harci kocsikat.

10 Kiirtom országod városait, és lerombolom minden erődödet.

11 Kiirtom varázsszereidet a kezedből, nem lesznek többé jelmagyarázóid.

12 Kiirtom bálványszobraidat és szent oszlopaidat az országból. Nem borulsz le többé kezed csinálmánya előtt.

13 Kiszaggatom szent fáidat, és elpusztítom városaidat.

14 Az engedetlen népeken pedig lángoló haraggal állok majd bosszút!

Mik. 6.

1 Hallgassátok meg, amit az ÚR mond! Szállj perbe a hegyekkel, hadd hallják meg hangodat a halmok!

2 Halljátok meg, hegyek, az ÚR perbeszédét, ti is, ősrégi alapjai a földnek! Mert pere van népével az ÚRnak, törvénykezni akar Izráellel.

3 Én népem, mit vétettem ellened, mivel bántottalak? Felelj nekem!

4 Hiszen kihoztalak Egyiptom földjéről, kiváltottalak a szolgaság házából. Elküldtem Mózeszt, Áront és Mirjámot, hogy vezessenek.

5 Én népem, emlékezz csak! Mit tervezett Bálák, Móáb királya, mit válaszolt neki Bálám, Beór fia, és mi történt Sittimtől Gilgálig? Akkor megismered az ÚR igaz tetteit!

6 Mivel járuljak az ÚR elé? Hajlongjak-e a magasságos Isten előtt? Talán égőáldozattal járuljak elébe, esztendő borjakkal?

7 Talán kedvét leli az ÚR a kosok ezreiben, vagy az olajpatakok tízezreiben? Talán elsőszülöttemet áldozzam bűnömért, drága gyermekemet vétkes életemért?

8 Ember, megmondta neked, hogy mi a jó, és hogy mit kíván tőled az ÚR! Csak azt, hogy élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos Isteneddel szemben.

9 Az ÚR hangosan kiált a városnak - és üdvös dolog félni az ő nevét -:

Engedelmeskedjete a vesszőnek, és annak, aki azt rendelte!

10 Még mindig van bűnös ház bűnös kincsekkel tele, és van átkozott, hamis véka!

11 Jóváhagyhatom-e a hamis mérleget és a zacskóban levő hamis súlyokat?

12 Hiszen gazdagságuk csupa rablott holmi, a város lakói hazugságot beszélnek, csalárd nyelv van szájukban.

13 Pedig én már elkezdtelek verni téged, és pusztítani vétkeid miatt.

14 Eszel majd, de nem laksz jól, hanem éhen maradsz. Ha félreraksz is, nem mented meg, mert amit meg akarsz menteni, fegyver martalékává teszem.

15 Vetni fogsz, de nem aratsz, sajtolsz olajbogyót, de nem kened magad olajjal, mustot is préselsz, de nem iszol bort.

16 Omri szokásaihoz ragaszkodtok, Aháb házának cselekedeteihez, és az ő tanácsaik szerint éltek. Ezért pusztasággá teszem az országot, lakóira pedig iszonyodva néznek, a népek gyalázkodását kell elviselniük.

Mik. 7.

1 Jaj nekem, mert úgy jártam, mint mikor valaki gyümölcsöt akar szedni, szőlőt akar szüretelni, de nincs ehető fűt, sem korai füge, amire vágyódott.

2 Kivesztek az országból a hívek, nincs becsületes ember. Alattomban mindnyájan vért ontanak, hálóval vadásznak egymásra.

3 Jól használják kezüket a rosszra: a vezető ember követelőzik, a bíró fizetésre vár, a főrangú ember kimondja, mit kíván, és csak csúrik-csavarják az ügyeket.

4 Aki a legjobb köztük, olyan, mint a túskebokor, a legbecsületesebb is olyan, mint a tövisbokor. De eljön büntetésed napja, amelyet őrállóid láttak. Akkor lesz majd zűrzavar!

5 Ne higgyetek a barátoknak, ne bízzatok a jó ismerősben, még asszonyod előtt is, akit magadhoz ölelsz, vigyázz, hogy mit mondasz!

6 Mert a fiú gyalázatosan bánik apjával, a lány anyja ellen támad, a meny az anyósa ellen, az embernek saját háza népe is ellensége.

7 De én az URat várom, a szabadító Istenben reménykedem: meg is fog hallgatni Istenem!

8 Ne örülj bajomnak, ellenségem, mert ha elesem is, fölkelek, ha sötétségben lakom is, az ÚR az én világosságom.

9 Az ÚR haragját kell hordoznom, mert vétkeztem ellene. De majd ő intézi peremet, és igazságot szolgáltat nekem. Kivisz a világosságra, és gyönyörködöm igazságában.

10 Látja majd ezt ellenségem, és szégyen borítja el, bár most ezt kérdezi tőlem: Hol van az ÚR, a te Istened? Saját szememmel látom majd, amikor összetapossák, mint az utca sarát.

11 Eljön a nap, amikor felépítik falaidat, azon a napon szélesre tágul a határ.

12 Azon a napon jönnek majd hozzád Asszíriából és Egyiptom városaiból, Egyiptomból és az Eufrátesz mellől, a tengereken át, a hegyeken át,

13 bár puszta volt az ország, lakói miatt, tetteik gyümölcsképpen.

14 Pásztorold botoddal népedet, tulajdon nyájadat, amely elhagyatva élt az erdőben, termékeny földön! Hadd legeljenek Básánban és Gileádban, mint a régi időkben!

15 Csodás dolgokat mutatok neked, mint amikor kijöttél Egyiptomból.

16 Látják majd ezt a népek és szégyenkeznek, elvesztik minden erejüket, kezüket szájukra teszik, füleik megsüketülnek,

17 port nyalnak, mint a kígyó, mint a föld férgei, reszketve jönnek elő rejtekhelyükről, rettegve folyamodnak Istenünkhöz, az ÚRhoz, és félnek majd tőled is.

18 Kicsoda olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt, és elengedi népe maradékának büntetését? Nem tartja meg haragját örökké, mert abban telik kedve, hogy kegyelmet ad.

19 Újra irgalmas lesz hozzánk, eltapossa bűneinket, a tenger mélyére dobja minden vétkünket!

20 Hűségesen bánsz Jákóbbal, kegyelmesen Ábrahámval, ahogyan megesküdtél őseinknek a régi időkben.

Náhum próféta könyve

Náh. 1.

1 Fenygető jövendölés Ninivéről. Az elkösi Náhum látomásának könyve.

2 Indultatos és bosszúálló Isten az ÚR, bosszúálló az ÚR és haragvó. Bosszút áll ellenfelein az ÚR, és haragtartó ellenségeivel szemben.

3 Türelmes az ÚR, de nagy a hatalma; nem hagy az ÚR büntetés nélkül. Föregtegben és forgószélben visz az útja, felhő a lépteinek pora.

4 Megdorgálja a tengert, és kiszárítja, a folyamokat mind kiapasztja. Elhervad a Básán meg a Karmel, a Libánon virágai is elhervadnak.

5 A hegyek megrendülnek előtte, és a halmok remegnek. Tekintetétől megindul a föld, a földkerekség és minden lakója.

6 Ha megharagszik, ki állhat meg előtte, izzó haragjának ki állhat ellene? Lángoló haragja árad, mint a tűz, még a sziklák is szétporladnak tőle.

7 Jó az ÚR! Menedék a nyomorúság idején, gondja van a hozzá folyamodókra.

8 De elsőprő áradattal vet véget ellenfeleinek, ellenségeit sötétség üldözi.

9 Mit terveztek ti az ÚR ellen? Ha ő véget vet valaminek, nem lesz szükség még egy csapásra!

10 Összefonódhatnak élősövényé, átítatódhatnak italuktól, akkor is megégnek, mint az egészen száraz tarló.

11 Belőled indultak útnak, akik gonoszt terveztek az ÚR ellen, pusztító szándékkal.

12 Így szól az ÚR: Ha teljes erőben és oly sokan vannak is, levágják őket, és elmúlnak. Megaláztalak ugyan, de többé nem alázlak meg.

13 Most összetöröm a rád nehezedő igát, és köteleidet leszaggatom.

14 Rólad, Ninive, ezt parancsolta az ÚR: Neved nem marad fenn többé, isteneid házából kiirtom a faragott és öntött bálványokat, megásom sírodat, mert átkozott vagy!

Náh. 2.

1 Jön már a hegyeken az örömhírt hozó, aki békességet hirdet! Ünnepeid, Júda, ünnepeidet, teljesítsd fogadalmadat, mert nem gázol át rajtad többé a pusztító, teljesen megsemmisült!

2 Ostromló vonul ellened, Ninive! Őrizd az erődöt, figyeld az utat, öltözz fegyverbe, szedd össze minden erődöt!

3 Visszaadja az ÚR Jákób méltóságát, Izráel méltóságát, bár rablók rabolták ki őket, levagdalták ágaikat.

4 A vitézek pajzsa vörös, a katonák ruhája bíborszínű. A harci kocsik acélosan csillognak, amikor harcra készülnek, és fenyegetve rázzák a lándzsákat.

5 Harci kocsik robognak az utcákon, fel-alá száguldoznak a tereken, ragyognak, mint a fáklyák, cikáznak, mint a villámok.

6 Felriadnak a parancsnokok, hanyatt-homlok rohannak, sietnek a várfalakra, de már áll az ostrom.

7 A folyam felőli kapuk föltárultak, a palota rémületbe esik.

8 A királynőt fogolyként hurcolják el, szolgálói keseregnek, mint nyögő galambok, és mellüket verik.

9 Úgy járt Ninive, mint egy víztároló, melynek vize elfolyt. Álljatok meg, álljatok meg! - kiáltják, de senki sem fordul vissza.

10 Raboljatok ezüstöt, raboljatok aranyat! Határtalan sok a kincs, tömegével van mindenféle drága holmi!

11 Dúlás, pusztulás, felfordulás! Megdermed a szív, reszketnek a térdek, meggörnyed minden derék, minden arc elsápad.

12 Hová lett az oroslánok tanyája, az oroslánkölyök barlangja, ahová járni szokott az anyaorszlán meg a kölyke, és senki sem merte fölriasztani?!

13 Az oroslán bőven szerzett zsákmányt kölykeinek, és öldökölt nőstényeinek, megtöltötte barlangjait zsákmánnyal, tanyáit pedig prédával.

14 De én most rád támadok - így szól a Seregek URa -, és porrá égetem harci kocsijaidat! Oroszlánkölykeidet fegyver emészti meg, véget vetek zsákmányolásodnak a földön, és nem hallatszik többé követeid szava.

Náh. 3.

1 Jaj a vérontó városnak! Csupa hazugsággal és rablással van tele, nincs vége a zsákmányszerzésnek.

2 Hangzik az ostorcsattogás és a kerékdüörgés, lovak dobognak, harci kocsik robognak, 3 lovak ágaskodnak, kardok ragyognak, dárdák villognak, tömérdek a sebesült, rengeteg a hulla, számtalan a holttest, botladoznak a hullákban.

4 Mert rengeteget paráználkodott ez a parázna, szépséges és bűbájos asszony, aki népeket ejtett rabul paráznaságával, és nemzetségeket bűbájával.

5 Én most rád támadok - így szól a Seregek URa -, ruhádat az arcodra borítom, megmutatom meztelenségedet a népeknek, gyalázatodat az országoknak!

6 Szemetet szórok rád, gyalázatossá teszek, és pellengérré állítlak.

7 Aki csak lát, menekül tőled, és ezt mondja: Elpusztult Ninive! Ki sajnálja? Hol találok olyanokat, akik részvétellel vannak iránta?

8 Jobb vagy-e Nó-Ámónnál, mely a Nílus ágai közt terül el? Víz veszi körül, hadereje a tenger, tenger a várfala.

9 Etiópia és Egyiptom révén végtelen erős volt, Pút és Líbia segítette.

10 Mégis számkivetésbe, fogságba kellett mennie. Csecsemőit is falhoz verték az utcasarkokon. Előkelőire sorsot vetettek, főrangú embereit mind bilincsbe verték.

11 Te is lerészegedsz majd, elveszted eszedet, te is keresed majd a menedéket az ellenség elől!

12 Minden erődöd olyan, mint a fügefa korai gyümölcse: aki enni akar, csak megrázza, és a füge a szájába hull.

13 Harcosaid olyanok, mint az asszonyok. Országod kapui az ellenség előtt tárva-nyitva állnak, záraidat tűz pusztítja el.

14 Gyűjts vizet az ostrom idejére, javítsd ki erődeidet! Dagaszd a sarat, taposd az agyagot, készíts téglát!

15 Mindjárt megemészt téged a tűz, kiirt a fegyver, megesz, mint a sáska, ha annyian vagytok is, mint a sáskák, annyian, mint a szöcskék!

16 Ha kalmáraid többen volnának is, mint az ég csillagai: "Megvedlik a sáska, és elrepül!"

17 Tisztviselőd annyi van, mint a sáska, írnod, mint a sáskaraj, hideg időben a falakon tanyáznak, de ha kisüt a nap, odébb állnak: senki sem tudja, hova lettek.

18 Alszanak már pásztoraid, Asszíria királya! Nyugosznak előkelőid. Elszéledt néped a hegyeken, nincs, aki összegyűjtse.

19 Nincs enyhülés bajodra, sebed gyógyíthatatlan. Akik híredet hallják, mind tapsolnak, mert van-e, akin nem gázolt át örökös gonoszságod?!

Habakuk próféta könyve

Hab. 1.

1 Fenygető jövendölés. Habakuk próféta látomása.

2 Meddig kell még kiáltanom, URam, miért nem hallgatsz meg? Kiáltok hozzád az erőszak miatt, de nem segítesz!

3 Miért kell látnom a romlottságot, és nézmem a nyomorúságot? Erőszak és önkény van szemem előtt. Folyik a per, és viszály támad.

4 Azért nem érvényesül a törvény, nem hoznak soha igaz ítéletet, mert a bűnös kijátssza az igazat: ezért hoznak igazságtalan ítéletet.

5 Nézzétek a népeket és lássátok, ámulva csodálkozzatok, mert olyan dolgot viszek véghez napjaitokban, amit nem is hinnétek, ha elbeszelnék!

6 Mert most útnak indítom a káldeusokat, ezt a kegyetlen és szilaj népet. Bejárja ez a széles földet, birtokába vesz hajlékokat, amelyek nem az övéi.

7 Rettenetes, félelmetes ez a nép, önmaga szabja meg törvényét és méltóságát.

8 Lovai gyorsabbak a párducoknál, és vadabbak a pusztai farkasoknál, vágatnak lovasai. Noha messziről jönnek lovasai, repülnek, mint a zsákmányra lecsapó sasok.

9 Mind erőszakos szándékkal jön, arcuk csak előre néz, annyi foglyot ejtenek, mint a főveny.

10 Csúfot űz a királyokból, kineveti a hatalmasokat. Nevet az erődítményeken, sáncot emel a földből, és elfoglalja őket.

11 Azután mást gondol, és tovább megy. Vétkes ő, mert a saját erejét isteníti.

12 URam, ősidőktől fogva te vagy az én szent Istenem! Nem fogunk meghalni! URam, te az ítélet eszközévé tetted őt! Kösziklám, te arra szántad, hogy büntessen!

13 Szemed tiszta, nem nézheti a rosszat, nem tudod elnézni az elnyomást. Miért nézed hát el a hűtlenséget, miért hallgatsz, amikor a bűnös tönkreteszi a nála igazabbat?

14 Olyanná tetted az embert, mint a tenger halait, mint a férget, amelynek nincs ura.

15 Mindenkit kifog horoggal, hálójába terel, és kerítőhálójába gyűjt; azután örül és vigad.

16 Ezért áldoz hálójának, és tömjénezt kerítőhálójának. Mert ezekkel szerez gazdag jövedelmet és bőséges ételmet.

17 Vajon örökké tart az, hogy kiveti hálóját, és gyilkolja a népeket kíméletlenül?

Hab. 2.

1 Őrhelyemre állok, odaállok a bástyára, figyelek, várva, hogy mit szól hozzám és mit felel panaszomra.

2 Az ÚR szolt is, és ezt mondta: Írd le ezt a kijelentést, vésd táblákra, hogy könnyen el lehessen olvasni!

3 Mert ez a kijelentés meghatározott időre vonatkozik, hamarosan célhoz ér, és nem csal meg; ha késik is, várd türelemmel, mert biztosan bekövetkezik, nem marad el.

4 Az elbizakodott ember nem őszinte lelkű, de az igaz ember a hite által él.

5 Bizony, a bor megcsal, nagyhangúvá lesz a férfi, nem nyughatik. Szélesre tátja torkát, mint a sír, telhetetlen, mint a halál, magához ragad minden nemzetet, magához gyűjt minden népet.

6 De majd mindezek példázatot költenek, és ilyen jelképes hasonlatokat mondanak róla: Jaj annak, aki rakásra gyűjti, ami nem az övé - de meddig? - és másoktól elvett javakkal gazdagodik!

7 De rád támadnak hirtelen, akik marcangolnak, fölébrednek, akiktől reszketsz, és zsákmányul esel nekik.

8 Mivel te sok népet kizsákmányoltál, te is zsákmányul esel a többi népnek; azért, mert emberek vérént ontottad, és erőszakosan bántál országokkal, városokkal és a bennük lakókkal.

9 Jaj annak, aki a házába tisztességtelen hasznot gyűjt, aki fészket magasba rakja, hogy megmenekülhessen a fenyegető veszedelemtől!

10 Házad gyalázatára vált, amit terveztél. Önmagad ellen vétkeztél, amikor sok népet tönkretettél,

11 mert a kő is kiáltoz a falból, és a tetőgerenda válaszol neki.

12 Jaj annak, aki vérontással épít várost, és aki álnoksággal emel várat!

13 Hiszen a Seregek URa így határozott: Amiért a népek fáradoznak, azt tűz pusztítja el, amiért a nemzetek fáradoznak, az semmivé válik.

14 De a föld tele lesz az ÚR dicsőségének ismeretével, ahogyan a tengert víz borítja.

15 Jaj annak, aki leitatja embertársát, mérget kever italába és lerészegíti, hogy lássa gyalázatát!

16 Szégyen fog eltölteni dicsőség helyett, neked is innod kell majd, támolyogni fogsz, amikor neked nyújtja az ÚR jobbja a poharat, és szégyen borítja dicsőségedet.

17 A Libánon ellen elkövetett erőszak visszaszáll rád; a vadállatok kipusztítása miatt majd te is rettegni fogsz. Hiszen te emberek vérént ontottad, és erőszakosan bántál országokkal, városokkal és a bennük lakókkal.

18 Mit használ a bálványoszobor? - hiszen csak szobrász formálta! Mit ér az istenszobor? - hamis útmutatást ad! Bár bízott benne, aki megformálta, csak néma bálványt készített.

19 Jaj annak, aki a fának mondja: Ébredj! - és a néma kőnek: Kelj föl! Adhat ez útmutatást? Arannyal, ezüsttel van ugyan borítva, de semmilyen lélek nincs benne!

20 Az ÚR azonban ott van szent templomában: csendesedjék el előtte az egész föld!

Hab. 3.

1 Habakuk próféta imádsága. Ének.

2 URam, hallottam, amit hirdettél, félelem fog el attól, amit teszel, URam. A közeli években valósítsd meg, a közeli években tedd ismertté! De haragodban is gondolj az irgalomra!

3 Témán felől jön az Isten, Párán hegyéről a Szent. (Szela.) Fensége beborítja az eget, dicsőségével megtelik a föld.

4 Ragyogása maga a világosság, fénysugarak villognak mellette: abban rejtőzik az ereje.

5 Előtte dögvész jár, lába nyomán láz támad.

6 Megáll, és megrendíti a földet, szétnéz, és megriasztja a népeket. Az ősi hegyek szétporlanak, lesüllyednek az ősrégi halmok; ősrégi ösvényeken jár.

7 Látom, amint bomladoznak Kúsán sátrai, reszketnek Midján földjének sátorlapjai.

8 A folyamok ellen lobbant haragra az ÚR? A folyamokra haragszol, vagy a tengerre vagy dühös? Azért jössz vágató lovakkal, győzelmet hozó harci kocsikkal?

9 Íjad harcra kész, tegzed nyilakkal tele. (Szela.) Folyóknak hasítasz medret a földbe.

10 Ha meglátnak téged a hegyek, remegni kezdenek, feltör a vízáradat, morajlik a mély tenger, magasra emelkednek partjai.

11 A nap és a hold lakóhelyén marad, amikor nyilaid villogva cikáznak, és dárdád ragyogva villámlik.

12 Felindulásodban taposod a földet, haragodban csépeled a népeket.

13 Kivonulsz néped szabadítására, föl kentet szabadítására. Szétzúzod a bűnös házának tetejét, alapját föltárod a sziklatalajig. (Szela.)

14 Nyilaiddal átlótted harcosainak vezérét, pedig már rám törtek, hogy megfutamítsanak; ujjongtak, hogy megemésztik rejtekhelyén a szegényt.

15 A tengeren jártál lovaiddal, a nagy vizek habjain.

16 Hallottam, és reszketett a szívem, hangjától megremegtek ajkaim. Fájdalom járja át csontjaimat, reszkető léptekkel járok. Bárcsak nyugtom lenne a nyomorúság napján, amely eljön a bennünket fosztogató népre!

17 Mert a fügefák nem fognak virágozni, a szőlőtőkéken nem lesz gyümölcs. Hiányozni fog az olajfák termése, a kertek sem teremnek ennivalót. Kivész a juh az akolból, és nem lesz marha az istállóban.

18 De én vigadozni fogok az ÚR előtt, örvendezek szabadító Istenem előtt. 19 Az ÚR, az én Uram ad nekem erőt, olyanná teszi lábamat, mint a szarvasokét, és magaslatokon enged járni engem. A karmesternek: húros hangszerre.

Zofóniás próféta könyve

Zof. 1.

1 Az ÚR igéje szólt Zofóniáshoz, Kúsi fiához, aki Gedaljá fia, aki Amarjá fia, aki Hizkijá fia volt, Jósiásnak, Ámón fiának, Júda királyának az idejében.

2 Elsöprök, mindent elsöprök a föld színéről! - így szól az ÚR.

3 Elsöprök embert és állatot, elsöpröm az ég madarait és a tenger halait, a botránkoztató dolgokat a bűnösökkel együtt, kiirtom az embert a föld színéről! - így szól az ÚR.

4 Kinyújtom kezemet Júda ellen és Jeruzsálem minden lakója ellen. Kiirtom erről a helyről a Baalt, hogy még nyoma se maradjon, tisztelőinek és papjainak még a neve is feledésbe megy.

5 Kiirtom azokat, akik leborulnak a háztetőkön az ég serege előtt, azokat is, akik leborulnak az ÚR előtt, és esküsznek rá, de esküsznek Molokra is;

6 és azokat is, akik elfordultak az ÚRtól, nem keresik az URat, és nem törődnek vele.

7 Csend legyen az én Uram, az ÚR előtt! Mert közel van az ÚR napja, amikor áldozatot rendez az ÚR, és megszenteli azokat, akiket meghívott.

8 Az ÚR áldozatának napján ez történik: megbüntetem a főurakat, a királyfiakat és mindazokat, akik idegen ruhába öltözködnek.

9 Azon a napon megbüntetem mindazokat, akik átugrálnak a küszöbön, akik megtöltik uralkodójuk palotáját erőszakkal és csalással.

10 Azon a napon - így szól az ÚR - kiáltás hangzik a Hal-kapu felől, jajgatás az Újvárosból, nagy összeomlás zaja a halmokról.

11 Jajgassatok, akik a völgyben laktok, mert elpusztul az egész kalmárnép, kiirtják azokat, akik ezüstöt méricskélnek.

12 Akkor majd lámpással kutatom át Jeruzsálemet, és megbüntetem azokat a férfiakat, akik olyanok, mint a seprején tönkrement bor, és ezt gondolják magukban: Nem tesz az ÚR sem jót, sem rosszat.

13 Gazdagságuk prédára jut, házaik pedig elpusztulnak. Ha építenek is házakat, nem laknak bennük, ha telepítenek is szőlőket, nem isszák azok borát.

14 Közel van az ÚR nagy napja, közel van, igen hamar eljön. Keserves hang hallatszik az ÚRnak napján, kiáltozik akkor még a hős is!

15 Harag napja lesz az a nap, nyomorúság és ínség napja, pusztítás és pusztulás napja, sötétség és ború napja, felhő és homály napja,

16 kúrtszó és riadó napja az erős városok ellen és a büszke bástyák ellen!

17 Rémületbe ejtem az embereket, botorkálnak, mint a vakok, mert vétkeztek az ÚR ellen. Kiömlik a vérük, mintha por lenne, és a belük, mint a szemét.

18 Sem ezüstjük, sem aranyuk nem mentheti meg őket az ÚR haragjának napján, amikor felindulásának tüzeiben elpusztítja az egész földet. Bizony, hamarosan végezni fog a föld összes lakójával!

Zof. 2.

- 1 Szedd össze magad, szállj magadba te szemérmetlen nép,
- 2 mielőtt bekövetkezik az ítélet, mielőtt rátok tör az ÚR izzó haragja, mielőtt rátok tör az ÚR haragjának napja! Mert oly gyorsan jön az a nap, ahogyan a polyva száll!
- 3 Keressétek az URat mind, akik alázatosan éltek a földön, és teljesítitek a törvényt! Törekedjete az igazságra, törekedjete az alázatra, talán oltalmat találtok az ÚR haragjának napján!
- 4 Bizony, elhagyatott lesz Gáza, Askelón pedig pusztaság! Az asdódiakat fényes nappal hajtják el, az ekróniaknak írmagjuk sem marad.
- 5 Jaj a tengerpart lakóinak, a Krétából származó népnek! Így szól rólatok az ÚR igéje: Kánaán, filiszteusok földje, elpusztítalak, lakatlan leszel!
- 6 Pásztorok legeltető helye, és juhok karámja lesz a tengerpart.
- 7 Ez a vidék Júda házának maradékáé lesz, ők legeltetnek majd rajta, és Askelón házaiban heverésznek esténként, mert gondot visel róluk Istenük, az ÚR, és jóra fordítja sorsukat.
- 8 Hallottam Móáb gyalázkodását, és Ammón fiainak káromló szavait, amelyekkel gyalázták népemet, és területe rovására terjeszkedtek.
- 9 Ezért életemre mondom - így szól a Seregek URa, Izrael Istene -, hogy úgy jár Móáb, mint Sodoma, Ammón fiai pedig, mint Gomora. Csalános terület lesz, sós gödör és pusztaság örökre. Kifosztja őket népem maradéka, és birtokukat elfoglalja megmaradt népem.
- 10 Így járnak gögjük miatt, mert gyalázkodtak, és terjeszkedtek a Seregek URa népének rovására.
- 11 Félelmesen lép fel velük szemben az ÚR, semmivé teszi a föld minden istenét. Akkor az ÚR előtt borulnak le az emberek mindenütt, még a szigeteken lakó népek is.
- 12 Titeket is, etiópok, az ÚR kardja sebez halálra!
- 13 Kinyújtja kezét észak felé és elpusztítja Asszíriát. Ninivét pusztasággá teszi, kiszikkadt pusztává.
- 14 Csordákban lepi majd el mindenféle állat. Pelikán és bagoly is tanyázik az oszlopokon, hangosan rikoltoz az ablakokban. Omladék borítja a küszöböket, leválik a cédrusburkolat.
- 15 Ez lesz a vigadozó városból, amely biztonságban élt, és ezt gondolta magában: Nincs több olyan, mint én! Milyen pusztává lesz: vadak tanyájává! Aki csak arra jár, fölszisszen, és kezével legyint.

Zof. 3.

- 1 Jaj a lázadó, beszennyezett és erőszakos városnak!
- 2 Nem hallgatott a szóra, nem fogadta meg az intést, nem bízott az ÚRban, nem járult Istene elé.
- 3 Olyanok benne a vezérek, mint az ordító oroszlánok, a bírák, mint a pusztai farkasok: egy csontot sem hagynak reggelre.
- 4 Prófétaí hitványak, csalók. Papjai szentségtörők, önkényesen magyarázzák a törvényt.
- 5 De igazságos közöttük az ÚR, ő nem követ el álnokságot, ítéletét minden reggel napfényre hozza, nem marad az el. De az álnok ember nem tud szégyenkezni!
- 6 Népeket irtottam ki, elpusztultak bástyáik, utcáikat feldúltam, senki sem jár rajtuk. Romba dőltek városaik, elnéptelenedtek, lakatlanok.
- 7 Azt gondoltam, hogy félni fog engem, és megfogadja az intést, akkor nem pusztul el lakóhelye, úgy, ahogyan meg akartam büntetni. De ők egyre gonoszabb tetteket követtek el.
- 8 Azért várjatok rám - így szól az ÚR -, arra a napra, amikor előlépek mint vádló! Mert úgy döntöttem, hogy összegyűjtöm a népeket, egybegyűjtöm az országokat, és kiöntöm rájuk bosszús haragomat, haragom egész hevét. Bizony, felindulásomnak tüze pusztítja majd az egész földet!
- 9 Akkor majd tisztává teszem a népek ajkát, mindnyájan az ÚR nevét hívják segítségül, és őt tisztelik egy akarral.
- 10 Etiópia folyamain túlról nekem hoznak áldozatot imádóim: szétszóródott népem.
- 11 Azon a napon nem kell szégyenkezned tetteid miatt, melyekkel vétkeztél ellenem. Akkor eltávolítom körödből a gögösen vigadozókat, nem fogsz többé kevélykedni szent hegyemen.
- 12 De meghagyom közöttetek maradékul a szegény és nincstelen népet, amely az ÚR nevében keres oltalmat.
- 13 Izráel maradéka nem cselekszik hamisan, nem beszél hazugul, és nem lesz csalárd nyelv szájában. Olyan lesz, mint egy nyáj, amelyet nem háborgat senki, legelésznek és heverésznek.
- 14 Ujjongj, Sion leánya! Kialts örömben, Izráel! Örvendezz, vigadj teljes szívből, Jeruzsálem leánya!
- 15 Elveszi rólad az ÚR az ítéletet, eltávolítja ellenségedet. Veled van az ÚR, Izráel Királya: nem kell többé veszedelemtől félned.
- 16 Azon a napon így biztatják Jeruzsálemet: Ne félj, Sion, ne csüggedj el!
- 17 Veled van Istened, az ÚR, ő erős, és megsegít. Boldogan örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked.
- 18 Összegyűjtöm azokat, akik szomorkodnak, mert nem ünnepelhetnek, bár közületek valók, és gyalázatot kell elszenvedniük.
- 19 Elbánok majd elnyomóiddal abban az időben. A sántákat megsegítem, és a szétszóródottakat összegyűjtöm, dicsővé és hírnevessé teszem őket az egész földön, ahol gyalázták őket.
- 20 Abban az időben, amikor összegyűjtelek, haza is hozlak benneteket. Bizony, hírnevessé és dicsővé teszek benneteket a föld minden népe között. Meglátjátok majd, hogy jóra fordítom sorsotokat! - mondja az ÚR.

Haggeus próféta könyve

Hag. 1.

1 Dárius király uralkodásának második esztendejében, a hatodik hónap első napján így szólt az ÚR igéje Haggeus próféta által Zerubbábelhez, Sealtiel fiához, Júda helytartójához, és Jósua főpaphoz, Jócádák fiához: 2 Így szól a Seregek URa: Ez a nép azt mondja, hogy nem jött még el az ÚR háza újjáépítésének ideje. 3 Az ÚR igéje azonban így szólt Haggeus próféta által: 4 Hát annak itt van az ideje, hogy ti magatok faburkolattal díszített házakban lakjatok, amikor a templom még romokban hever? 5 Azért így szól a Seregek URa: Gondoljátok meg, mi történik veletek! 6 Sokat vetettetek, de keveset hordtatok be; esztek, de nem fogtok jóllakni; isztok, de nem fogtok megrészedni; ruházkodtok, de nem fogtok megmelegedni. Aki pénzért dolgozik, mintha lyukas erszénybe rakná a pénzét. 7 Így szól a Seregek URa: Gondoljátok meg, mi történik veletek! 8 Menjetek föl a hegyre, hordjatok fát, és építsetek fel a templomot, hogy gyönyörködjem benne, és dicsőítsenek engem! - mondja az ÚR. 9 Sokra számítottatok, de csak kevés lett, és amit hazahordtatok, azt is elfűjtam. Ugyan miért? - így szól a Seregek URa. Azért, mert az én házam romokban hever, ti meg csak a magatok háza körül szorgoskodtok. 10 Ezért nem adott nektek az ég harmatot, a föld pedig nem hozta meg termését. 11 Parancsomra szárazság sújtotta a földet, a hegyeket, a búzát, a bort, az olajat és mindent, amit a föld terem, sőt az embert és az állatot is, meg mindent, amiért csak dolgoznak. 12 Zerubbábel, Sealtiel fia és Jósua főpap, Jócádák fia és az egész megmaradt nép hallgatott Istenének, az ÚRnak a szavára, Haggeus próféta beszédére, amit általa üzent Istenük, az ÚR; és az ÚRtól való félelem fogta el a népet. 13 Haggeus, az ÚR követe pedig ezt mondta a népnek az ÚR megbízásából: Én veletek vagyok! - így szól az ÚR. 14 És felindította az ÚR Zerubbábelnek, Sealtiel fiának, Júda helytartójának a lelkét, meg Jósua főpapnak, Jócádák fiának a lelkét, és az egész megmaradt népnek a lelkét, úgyhogy eljöttek, és nekifogtak a munkának Istenüknek, a Seregek URának a házában, 15 a hatodik hónap huszonnegyedik napján, Dárius király uralkodása második esztendejében.

Hag. 2.

1 A hetedik hónap huszonegyedik napján így szólt az ÚR igéje Haggeus próféta által: 2 Beszélj Zerubbábel, Sealtiel fiával, Júda helytartójával és Jósua főpappal, Jócádák fiával, meg a megmaradt néppel, és kérdezd meg tőlük: 3 Ki van köztetek olyan, aki még látta ezt a templomot régi dicsőségében? És milyennek látjátok most? Ugye, szerintetek ez semmit sem ér ahhoz képest? 4 Azért most légy bátor, Zerubbábel! - így szól az ÚR. Légy bátor te is, Jósua főpap, Jócádák fia, és legyen bátor az ország egész népe - így szól az ÚR -, és dolgozzatok, mert én veletek vagyok! - így szól a Seregek URa. 5 Mert ígéretet tettem nektek, amikor kijöttetek Egyiptomból, és lelkem köztetek marad! Ne féljete! 6 Így szól a Seregek URa: Még egy kevés idő, és megrendítem az eget és a földet, a tengert és a szárazföldet. 7 Megrendítek minden népet, és elhozzák kincseiket a népek, ezt a házat pedig megtöltöm dicsőséggel - mondja a Seregek URa. 8 Enyém az ezüst, enyém az arany - így szól a Seregek URa. 9 Nagyobb lesz e későbbi templom dicsősége, mint a korábbié volt, mondja a Seregek URa, és ezen a helyen békességet adok! - így szól a Seregek URa. 10 Dárius uralkodásának második esztendejében, a kilencedik hónap huszonegyedikén így szólt az ÚR igéje Haggeus prófétához. 11 Ezt mondja a Seregek URa: Kérj útbaigazítást a papoktól erre nézve: 12 Ha valaki szentelt húst visz ruhája szárnyában, és a ruha szárnyával hozzáér a kenyérhez, főzelékhez, borhoz vagy olajhoz, vagy bármi más eledelhez, szentté válik-e az? A papok ezt válaszolták: Nem! 13 Akkor Haggeus ezt kérdezte: Ha egy holttest érintése miatt tisztátalan ember ér hozzá mindezekhez, tisztátalanná válnak-e? A papok ezt válaszolták: Tisztátalanná! 14 Haggeus erre így felelt: Ilyen ez a nép, ilyen ez a nemzet énelőttem - így szól az ÚR -, és ilyen minden munkájuk, sőt amit áldozatul hoznak ide, az is tisztátalan! 15 Most azért gondoljátok meg, hogy mi történt a múltban mindmáig, mióta elkezdtetek követ köre rakni az ÚR templomában! 16 Az történt, hogy ha valaki odament gabonájához, amelytől húsz vékát várt, csak tíz lett, és ha valaki odament a borsajtóhoz, remélve, hogy ötven korsóra valót fog meríteni, csak húsz lett. 17 Megvertelek benneteket aszályal, gabonaroszával, és jégeső verte el mindazt, amiért munkálkodtatok, de ez sem térített titeket hozzám - így szól az ÚR. 18 Gondoljátok meg hát, hogy mi történt a múltban mindmáig, a kilencedik hónap huszonegyedik napjáig, attól a naptól kezdve, hogy lerakták az ÚR templomának alapját; gondoljátok csak meg! 19 Van-e még gabona a magtárban! És még a szőlő, a fügefa, a gránátalma és az olajfa sem hozott termést! De ettől a naptól fogva áldást adok. 20 Így szólt az ÚR igéje Haggeushoz másodszor is a hónap huszonegyedik napján: 21 Mondd meg Zerubbábelnek, Júda helytartójának: Megrendítem az eget és a földet, 22 ledöntöm a királyi trónokat, és megtöröm a népek királyainak erejét. Felforgatom a harci kocsikat a harcosokkal együtt, elhullanak a lovak a lovasokkal együtt; az emberek egymás kardja által esnek el. 23 Így szól a Seregek URa: Azon a napon a kezembe veszek téged, Zerubbábel, Sealtiel fia, én szolgám - így szól az ÚR -, és olyanná teszek, mint egy pecsétgyűrű, mert téged választottalak ki! - így szól a Seregek URa.

Zakariás próféta könyve

Zak. 1.

1 Dárius uralkodásának második esztendejében, a nyolcadik hónapban így szólt az ÚR igéje Zakariás prófétahoz, Berekjá fiához, aki Iddó fia volt: 2 Nagyon megharagudott elődeitekre az ÚR. 3 Mondd meg azért népednek: Ezt mondja a Seregek URa: Térjete meg hozzám, így szól a Seregek URa, és én is hozzátok térek! - mondja a Seregek URa. 4 Ne legyetek olyanok, mint elődeitek, akiknek a régebbi próféták ezt hirdették: Ezt mondja a Seregek URa: Térjete meg gonosz útjaitokról és gonosz tetteitekből! De ők nem hallgattak és nem figyeltek rám - így szól az ÚR. 5 Hol vannak elődeitek?! És a próféták talán örökké élnek? 6 De az én igéim és rendelkezéseim, amelyeket megparancsoltam szolgálaim, a próféták által, utolérték elődeiteket! Azután megtértek, és ezt mondták: Úgy bánt velünk a Seregek URa, ahogyan útjaink és tetteink miatt jónak látta.

7 Dárius uralkodásának második esztendejében, a tizenegyedik hónapnak, azaz a Sebát hónapnak a huszonnegyedik napján, szólt az ÚR igéje Zakariás prófétahoz, Berekja fiához, aki Iddó fia volt: 8 Ezt láttam az éjszaka: Valaki egy vörös lovon lovagolt, és megállt a mirtuszfák között a völgyben. Mögötte vörös, fakó és fehér lovak voltak. 9 Ezt kérdeztem: Mik ezek, URam? Egy angyal, aki velem beszélt, ezt mondta nekem: Én megmagyarázom neked, mik ezek. 10 Ekkor megszólalt az, aki a mirtuszfák között állt és ezt mondta: Ezeket az ÚR azért küldte, hogy járják be a földet. 11 Megszólították az ÚR angyalát, aki a mirtuszfák között állt, és ezt mondták: Bejártuk a földet, és az egész föld nyugodt és békés. 12 Az ÚR angyala erre azt mondta: Seregek URa! Mikor könyörölsz Jeruzsálem és Juda városain, hiszen már hetven éve tart haragod? 13 Az ÚR jóságos szavakkal, vigasztaló szavakkal válaszolt a velem beszélő angyalnak. 14 A velem beszélő angyal pedig ezt mondta nekem: Hirdesd, hogy így szól a Seregek URa: Féltem Jeruzsálemet és a Siont, nagyon féltem! 15 És nagyon fel vagyok háborodva az elbizakodott népek miatt, mert amikor én kevésbé haragudtam, ők a romlást segítették elő. 16 Azért ezt mondja az ÚR: Irgalmasan fordulok Jeruzsálem felé, templomom fel fog épülni benne - így szól a Seregek URa -, és feszítenek ki mérőzsinórt Jeruzsálemben. 17 Hirdesd még azt is, hogy így szól a Seregek URa: Bővelkedni fognak még városaim minden jóban, megvigasztalja még az ÚR Siont, és továbbra is Jeruzsálem lesz a választottja.

Zak. 2.

1 Azután föltekintettem, és négy szarvat láttam. 2 Azt kérdeztem a velem beszélő angyaltól: Mik ezek? Ő pedig így felelt nekem: Ezek a szarvak szórták szét: Judát, Izráelt és Jeruzsálemet. 3 Azután az ÚR négy kovácsot mutatott nekem. 4 Ezt kérdeztem: Mit akarnak ezek csinálni? Így felelt: Ezek a szarvak úgy szétszórták Júdát, hogy még a fejét sem merte fölemelni senki. De eljöttek ezek, hogy megrémítsék a népeket, és letörjék a szarvukat, mert szarvukkal támadtak Júda országára, és szétszórták. 5 Azután föltekintettem, és egy férfit láttam, mérőkötéllel a kezében. 6 Megkérdeztem: Hová mégy? Ő így válaszolt nekem: Megmérem Jeruzsálemet, hogy lássam, milyen széles, és milyen hosszú. 7 Ekkor előlépett a velem beszélő angyal, majd egy másik angyal lépett oda eléje, 8 akinek ezt mondta: Fuss oda ehhez az ifjúhoz, és mondd neki, hogy falak nélküli város lesz Jeruzsálem, olyan sok ember és állat lesz benne! 9 Én magam oltalmazom mindenfelől - így szól az ÚR -, mint egy tüzes fal, és ott leszek benne dicsőségesen. 10 Jaj! Jaj! Fussatok ki az északi országból - így szól az ÚR -, hiszen szétszórtalak benneteket a négy égtáj felé! - így szól az ÚR. 11 Jaj! Menekülj, Sion, aki Babilóniában laksz! 12 Mert a Seregek URa, aki a maga dicsőségére küldött el engem, ezt mondja azokról a népekről, amelyeknek ti zsákmányul estetek: Bizony, aki titeket bánt, a szemem fényét bántja! 13 Majd én fölemelem a kezemet ellenük, és saját szolgálók zsákmányává lesznek! Akkor megtudjátok, hogy a Seregek URa küldött engem. 14 Ujjong, örülj, Sion leánya, mert jövök már, és itt fogok lakni - így szól az ÚR. 15 A többi nép is csatlakozik majd az ÚRhoz azon a napon, és az ő népévé lesznek, ő pedig köztetek fog lakni. Akkor megtudjátok, hogy a Seregek URa küldött engem hozzátok. 16 Az ÚR birtokba veszi Judát, mint tulajdonát a szent földön, és továbbra is Jeruzsálem lesz a választottja. 17 Csendben legyen mindenki az ÚR előtt, mert elindult szent lakhelyéről!

Zak. 3.

1 Azután megmutatta nekem Jósua főpapot, aki az ÚR angyala előtt állt, meg a Sátánt, aki jobb keze felől állt, és vádolt őt. 2 Az ÚR angyala pedig ezt mondta a Sátánnak: Dorgáljon meg téged az ÚR Sátán! Dorgáljon meg téged az ÚR Sátán, aki Jeruzsálemet kiválasztotta! Hát nem tűzből kiragadott üszkös fadarab ez? 3 Józsuá ugyanis piszkos ruhába öltözve állt az angyal előtt. 4 Azután ezt mondta az angyal az előtte állóknak: Vegyétek le róla a piszkos ruhát! Neki pedig ezt mondta: Nézd! Elvettem a bűnödöt, és díszes ruhába öltöztetlek téged. 5 Majd így szólt: Tegyetek a fejére tiszta süveget! Akkor tiszta süveget tettek a fejére, és tiszta ruhába öltöztették, miközben az ÚR angyala ott állt. 6 És így figyelmeztette az ÚR angyala Jósuát: 7 Ezt mondja a Seregek URa: Ha az én utamon jársz, és ha teljesíted, amit rád bíztam, akkor ítélezhetsz házamban, és felügyelhetsz udvaraimra, sőt megengedem neked, hogy az itt állók között járj-kelj. 8 Hallgass ide, Jósua főpap, társaiddal együtt, akik előtted ülnek! Azt a csodát jelzik ezek a férfiak, hogy én elhozom szolgálmat, a Sarjadékot! 9 Mert itt van egy kő, amelyet Jósua elé tettem. Ezen az egy kövön hét szem van, én magam véstem bele a mintákat - így szól a Seregek URa. Egy napon eltörlöm ennek az országnak a bűnét. 10 Így szól a Seregek URa: Azon a napon meghívja majd egyik ember a másikat a szőlőjébe és a fügefája alá.

Zak. 4.

1 A velem beszélő angyal újra fölébresztett engem, ahogyan álmából szokták fölébresztetni az embert, 2 és ezt kérdezte tőlem: Mit láatsz? Én így feleltem: Egy színarany lámpatartót látok, tetején egy tál; hét mécses van rajta, és a tetején levő mécseseknek hét-hét csücske van. 3 Két olajfa áll mellette, az egyik a táltól jobbra, a másik balra. 4 Megkérdeztem a velem beszélő angyaltól: Mit jelentenek ezek, uram? 5 A velem beszélő angyal így válaszolt nekem: Nem tudod, mit jelentenek? Azt mondtam: Nem, uram! 6 Erre ő így szólt hozzám: Az ÚR igéje ezt mondja Zerubbábelnek: Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel! - mondja a Seregek URa. 7 Ki vagy te, nagy hegy? Síksággá válsz Zerubbábel előtt! Ő teszi föl a zárókövet, miközben ezt kiáltják: Áldás, áldás szálljon rá! 8 Azután így szólt hozzám az ÚR igéje: 9 Zerubbábel keze rakta le ennek a templomnak az alapját, és az ő keze fogja bevégezni. Akkor megtudjátok, hogy a Seregek URa küldött engem hozzátok. 10 Mert akik gúnyolódtak a kicsiny kezdet napján, azok is örülni fognak, ha meglátják Zerubbábel kezében a zárókövet. Az a hét mécses pedig az ÚR szemeit jelenti, amelyek áttekintik az egész földet. 11 Ekkor megszólaltam, és megkérdeztem tőle: Mit jelent ez a két olajfa a lámpatartó jobb és bal oldalán? 12 Másodszor is megszólaltam, és megkérdeztem: Mit jelent az olajfáknak az a két ága, amelyekből két aranycsövön át folyik le az aranyszínű olaj? 13 Azt mondta nekem: Nem tudod, mik ezek? Azt mondtam: Nem, uram! 14 Ekkor így felelt: Ezek ketten a felkentek, akik az egész föld Urának a szolgálatára állnak.

Zak. 5.

1 Ismét föltekintettem, és egy repülő irattekercset láttam. 2 Megkérdezte tőlem: Mit láatsz? Én így feleltem: Egy repülő irattekercset látok, amely húsz könyök hosszú és tíz könyök széles. 3 Akkor ezt mondta nekem: Ez az az átok, amely eljut az ország egész területére. Mert ennek következtében fog megbűnhődni minden tolvaj, és ennek következtében fog megbűnhődni minden esküdöző. 4 Kibocsátottam az átkot - így szól a Seregek URa -, és behatol az a tolvaj házába, meg annak a házába, aki az én nevemre hamisan esküszik. Ott maradnak annak a házában, és elpusztítja azt gerendáival és köveivel együtt. 5 Azután előlépett a velem beszélő angyal, és ezt mondta: Tekints fel, és nézd, mi közeledik itt! 6 Én azt kérdeztem: Mi ez? Ő így felelt: Egy véka közeledik itt. És így folytatta: Ebben van az egész ország bűne. 7 Egyszer csak egy ólomfedő emelkedett föl, és egy asszony ült a vékában. 8 Az angyal ezt mondta: Ez a gonoszság! Majd visszalökte az asszonyt a vékába, az ólomfödelet pedig rádobta a véka szájára. 9 Majd föltekintettem, és láttam, hogy két asszony közeledik a szelek szárnyán. Olyan szárnyaik voltak, mint a golyáknak, és fölemelték a vékát az ég és a föld közé. 10 Ekkor azt kérdeztem a velem beszélő angyaltól: Hova viszik ezek a vékát? 11 Ő így válaszolt: Sineár földjére, ott építenek házat neki, és ha elkészült, odateszik egy emelvényre.

Zak. 6.

1 Ismét föltekintettem, és láttam, hogy négy harci kocsi jön ki két hegy közül. Ezek a hegyek érchegek voltak. 2 Az első kocsiba vörös lovak voltak fogva, a második kocsiba fekete lovak, 3 a harmadik kocsiba fehér lovak, a negyedik kocsiba pedig erős, tarka lovak. 4 Megszólaltam, és ezt kérdeztem a velem beszélő angyaltól: Mire valók ezek, uram? 5 Az angyal így felelt nekem: Ezek most indulnak a négy égtáj felé, miután ott álltak az egész föld Ura előtt. 6 A fekete lovak észak földjére mennek; utánuk mennek a fehérek, a tarkák pedig dél földjére mennek. 7 Az erősek is előálltak, és indulni akartak, hogy bejárják a földet. Ezt mondta: Menjetek, járjátok be a földet! Be is járták a földet. 8 Majd odakiáltott hozzám, és így szólt: Lásd, amelyek észak földjére mentek, megnyugtatták lelkeimet észak földjén.

9 Így szólt hozzám az ÚR igéje: 10 Vedd át a fogságban maradtak adományát Heldajtól, Tóbijjától és Jedajától, akik Babilóniából jöttek. Menj el még ma Jósijjának, Cefanjá fiának a házához, 11 és vedd át az ezüstöt és az aranyat, csináltass koronát, és tedd Jósua főpapnak, Jócádák fiának a fejére. 12 Ezt mondd neki: Így szól a Seregek URa: Van egy férfi, akinek Sarjadék a neve, mert helyette sarjad, és felépíti az ÚR templomát. 13 Ő fogja felépíteni az ÚR templomát, és nagy méltóságra emelkedik, trónra lép, és uralkodik. Egy pap is lesz mellette a trónon, és békés egyetértés lesz kettőjük között. 14 A korona pedig legyen ott az ÚR templomában, hogy emlékeztessen Heldajra, Tóbijjára, Jedajára és Cefanjá fiának a jóságára. 15 Eljönnek a távol lakók is, és építik az ÚR templomát. Akkor megtudjátok, hogy a Seregek URa küldött engem hozzátok. Így lesz, ha engedelmesen hallgattok Isteneteknek, az ÚRnak a szavára.

Zak. 7.

1 Így szólt az ÚR igéje Zakariáshoz Dárius király uralkodásának negyedik évében, a kilencedik hónapnak, a Kislév hónapnak negyedik napján, 2 amikor a bételieliek elküldték Szárecert, Regem-Meleket és embereiket, hogy esedezzenek az ÚRhoz, 3 és kérdezzék meg a Seregek URának házában levő papoktól és prófétáktól: Sírjunk-e az ötödik hónapban, megtartóztatva magunkat, ahogyan évek óta tesszük? 4 Így szólt hozzám a Seregek URának igéje: 5 Mondd ezt az ország egész népének és a papoknak: Amikor böjtöltetek és gyászoltatok az elmúlt hetven év alatt, az ötödik és a hetedik hónapban, az én kedvemért tartottatok-e böjtöt? 6 Amikor meg ettetek és ittatok, akkor nem a magatok kedvéért ettetek és ittatok? 7 Hiszen az volt az ÚR igéje, amelyet a régebbi próféták által hirdettetett, amikor még békében laktak Jeruzsálemben és a körülötte levő városokban, és amikor lakott volt a Délvidék és az alföld is, 8 amit az ÚR igéje Zakariásnak is mond. 9 Ezt mondja a Seregek URa: Igazságos ítéletet hozzatok, szeretettel és irgalmasan bánjatok egymással! 10 Az özvegyet és az árvát, a jövevényt és a nyomorultat ne zsákmányoljátok ki, és ne tervezetek egymás ellen magatokban semmi rosszat! 11 De ők nem akartak figyelni, sőt lázadozva hátat fordítottak, és bedugták fülüket, hogy ne halljanak. 12 Szívüket gyémántkeménnyé tették, hogy ne hallják a törvényt, sem azokat az igéket, amelyeket a Seregek URa küldött lelke által a régebbi próféták útján. Emiatt háborodott fel olyan nagyon a Seregek URa. 13 Nem hallgattak rá, amikor ő kiáltott, ezért így szól a Seregek URa: Én sem hallgatom meg őket, ha hozzám kiáltanak. 14 Szétszórtam őket olyan népek közé, amelyeket nem ismertek, az ország pedig pusztán maradt utánuk, senki sem járt arra. Így tették pusztává a gyönyörű országot.

Zak. 8.

1 A Seregek URának szava szól. 2 Ezt mondja a Seregek URa: Féltem a Siont, nagyon féltem. Nagy haragra indultam, annyira féltem őt! 3 Ezt mondja az ÚR: Visszatérek a Sionra, és Jeruzsálemben fogok lakni. Akkor Jeruzsálemet igaz városnak nevezik, a Seregek URának a hegyét pedig szent hegynek. 4 Ezt mondja a Seregek URa: Fognak még öregemberek és öregasszonyok üldögni Jeruzsálem terein, és mindegyiknek bot lesz a kezében, mert magas kort érnek meg. 5 A város terei megtelnek fiúkkal és leányokkal, akik vígan játszadoznak a tereken. 6 Ezt mondja a Seregek URa: Bár lehetetlennek tűnik a megmaradt nép számára, hogy ez így lesz abban az időben, az én számomra nem lehetetlen - így szól a Seregek URa. 7 Ezt mondja a Seregek URa: Én kiszabadítom népemet napkelet földjéről és napnyugat földjéről. 8 Hazahozom őket, és Jeruzsálemben laknak; az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek, valósággal és igazán. 9 Ezt mondja a Seregek URa: Legyetek erősek, ti, akik hallottátok ezeket az ígéket a próféták szájából akkor, amikor lerakták a Seregek URa házának az alapját, hogy felépítsék a templomot. 10 Mert azelőtt nem ért semmit, amit az ember keresett, sem az, amit az állatával keresett. Nem volt biztonságban az ellenség miatt sem a városból kimenő, sem az oda bejövő, mert az embereket egymás ellen indítottam. 11 De most már nem leszek olyan a megmaradt néphez, amilyen azelőtt voltam - így szól a Seregek URa. 12 Mert békeességben vetnek, a szőlő megadja gyümölcsét, a föld megadja termését, az ég megadja harmatát, és mindezeket a megmaradt nép tulajdonává teszem. 13 És bár átkozottak voltatok a népek között, Júda háza és Izráel háza, én megsegítlek benneteket, és áldottak lesztek. Ne féljete, legyetek erősek! 14 Mert ezt mondja a Seregek URa: Bár úgy határoztam, hogy veszedelmet hozok rátok, mert elődeitek megharagítottak engem - így szól a Seregek URa -, és azt nem bántam meg, 15 most viszont úgy határoztam, hogy jót teszek Jeruzsálemmel és Júda házával. Ne féljete! 16 Ezeket tegyétek: Mondjatok igazat egymásnak! Hozzatok igaz és békét szerző ítéletet kapuitokban! 17 Ne tervezzetek magatokban egymás ellen semmi rosszat, és ne szeressétek a hamis esküt! Mindezt gyűlölöm én - így szól az ÚR. 18 Így szólt hozzám a Seregek URának igéje: 19 Ezt mondja a Seregek URa: A negyedik, az ötödik, a hetedik és a tizedik hónapban tartott böjt vidám örvendezéssé és boldog ünneppé lesz Júda házában. Csak szeressétek az igazságot és a békességet! 20 Ezt mondja a Seregek URa: Eljönnek még a népek és a többi város lakói, 21 és az egyik város lakói a másikba menve mondják: Jertek, menjünk el, könyörögjünk az ÚRhoz, folyamodjunk a Seregek URához! Én is megyek! 22 Nagy népek és erős nemzetek jönnek Jeruzsálembe, hogy a Seregek URához folyamodjanak, és az ÚRhoz könyörögjenek. 23 Ezt mondja a Seregek Ura: Azokban a napokban tízen is megragadnak a mindenféle nyelvű népek közül egy júdait ruhája szegélyénél fogva, és ezt mondják: Hadd tartsunk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Isten!

Zak. 9.

1 Fenyegető jövendölés. Az ÚR igéje szól Hadrák földje ellen, és Damaszkuszra nehezedik. Mert az ÚR szemmel tartja az embereket, Izráel minden törzsét, 2 a szomszédos Hamátot is, meg Tíruszt és Szidónt, bármilyen bölcsek is. 3 Várat épített magának Tírusz, és annyi ezüstöt halmozott fel, mint a por, annyi színaranyat, mint az utcán a sár. 4 De most az Úr szegénnyé teszi, tengerbe dönti várfalát, a várost pedig tűz pusztítja el. 5 Ha meglátja ezt Askelón, megijed, Gáza is reszketni fog nagyon, Ekrón reménysége meghiúsul. Nem lesz király Gázában, Askelón lakatlan marad. 6 Asdódban korcs nép lakik majd, és megtöröm a filiszteusok gőgjét. 7 Kiveszem szájukból a vérrel együtt evett húst, és fogaik közül a förtelmes eledelt. De Istenünké lesz a maradékuk, olyan lesz, mint Júda egyik törzse, az ekróniak pedig olyanok, mint a jebúsziaiak. 8 Táborba szállok majd házam védelmére, az arra járók ellen, és nem támadja meg őket többé fosztogató, mert most már rájuk tekintek.

9 Örvendj nagyon, Sion leánya, ujjongj, Jeruzsálem leánya! Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas, alázatos, és számaron ül, számarcsikó hátán.

10 Kiirtja a harci kocsit Efraimból és a lovat Jeruzsálemből. Kivész a harci íj is, mert békét hirdet a népeknek. Uralma tengertől tengerig ér, és a folyamtól a föld végéig.

11 A veled kötött szövetség véérért szabadon bocsátom foglyaidat a kútból, amelyben nincs víz.

12 Térjete vissza a fellegvárba, reménykedő foglyok! Még ma kijelentem: Kétszeres kárpótlást adok neked!

13 Mert kifeszítem Júdát, mint egy íjat, Efraimot nyílnak használok. Felbuzdítom fiaidat, Sion, a görögök ellen, és olyanná teszek, mint a hős kardja.

14 Akkor megjelenik fölöttük az ÚR, kirepül nyila, mint a villám. Az én Uram, az ÚR megfújja a kürtöt, és dél felől támadó forgószélben vonul.

15 A Seregek URa oltalmazza népét, győznek, és taposnak a parittyaköveken. Úgy zúgnak, mintha bort ittak volna, megtelnek, mint az áldozati kehely, mint az oltár sarkai.

16 Megsegíti őket Istenük, az ÚR azon a napon. Pásztorolja népét, mint egy nyáját. Mint a korona drágakövei, úgy ragyognak földjén.

17 Milyen nagy az ő jósága, milyen nagy az ő szépsége! Böven ad gabonát az ifjaknak, mustot a leányoknak.

Zak. 10.

1 Kérjétek esőt az ÚRtól a tavaszi eső idején! Az ÚR alkot viharfelhőket, ő ad záporosőt és mezei növényeket mindenkinek.

2 De a házibálványok hazug kijelentést adnak, a varázslók megcsalnak látomásaikkal, haszontalan álmokat beszélnek el, és amivel vigasztalnak, mit sem ér. Ezért széledt el népem, mint egy nyáj, nyomorúságra jutott, mert nem volt pásztora.

3 Fellángolt haragom a pásztorok ellen, megbüntetem a nyáj élén járókat. Gondja lesz a Seregek URának nyájára, Júda házára, fölékesíti őket, mint a harci paripát.

4 Közülük való a sarokkő, közülük a sátorcövek, közülük való a harci íj, közülük kerül ki minden előljáró is.

5 Olyanok lesznek, mint a hősök, az utca sarába tapossák az ellenséget a harcban. Harcolnak, mert velük van az ÚR, még a lovasokat is megszégyenítik.

6 Hatalmassá teszem Júda házát, és József házát megsegítem. Hazahozom őket, irgalmas leszek hozzájuk, és olyanok lesznek, mintha nem is vettem volna el őket. Mert én, az ÚR vagyok az Istenük, és meghallgatom őket.

7 Olyan lesz Efraim, mint a hős, szíve vidám lesz, mint aki bort ivott. Látják ezt fiai, és örülnek, vigad szívük az ÚRban.

8 Idehívom, összegyűjtöm őket, mert megváltottam őket, és annyian lesznek, mint régen.

9 Bár szétszórtam őket a népek közé, ők a távolban is gondolnak rám, életben maradnak, és visszatérnek fiaikkal együtt.

10 Hazahozom őket Egyiptomból, az Asszíriában levőket is összegyűjtöm, elviszem őket Gileád és Libánon földjére is, de még ez sem lesz nekik elég.

11 Aggódva kelnek át a tengeren, de az ÚR megveri a tenger hullámain, egészen kiszárad a Nílus mély vize. Letűnik Asszíria gőgös uralma, vége lesz Egyiptom hatalmának.

12 Hatalmassá lesznek az ÚR által, és az ő nevében bízva élnek - így szól az ÚR.

Zak. 11.

1 Tárd ki kapuidat, Libánon, hadd eméssze cédrusaidat a tűz!

2 Jajgassatok, ciprusok, mert ledőltek a cédrusok, elpusztultak a hatalmas fák!

Jajgassatok, Básán tölgyei, mert földre dőlt a rengeteg erdő.

3 Pásztorok jajszava hangzik, mert elpusztult pompás legelőjük. Oroszlánkölykök ordítása hangzik, mert elpusztult a Jordán bozótja!

4 Így szól az én Istenem, az ÚR: Legeltesd a levágni való juhokat, 5 amelyeket megvásárlóik levágnak, és nem tartják azt bűnnek, eladóik pedig ezt mondják: Áldott legyen az ÚR, mert meggazdagodtam! Pásztoraik sem szánják őket. 6 Én sem szánom többé az ország lakóit! - így szól az ÚR. Én kiszolgáltatam az embereket egymásnak és királyuknak, darabokra szaggatják az országot, és én nem mentem meg őket. 7

Legeltettem tehát a levágni való juhokat a juhkereskedők számára. Fogtam két botot, az egyiket elneveztem jóakaratnak, a másikat pedig egyetértésnek; így legeltettem a nyáját.

8 De három pásztort küldtem el egy hónap alatt, mert elfogyott a türelmem irántuk; de ők is meguntak engem. 9 Ezért azt mondtam: Nem legeltetek benneteket! Haljon meg, aki halálra való, pusztuljon, aki pusztulásra való, a megmaradtak pedig marják egymás húsát!

10 Fogtam a jóakarát nevű botomat, és eltörtem, és ezzel felbontottam a szövetséget, amelyet valamennyi néppel kötöttem. 11 Fel is bomlott az azon a napon, és a

juhkereskedők, akik ügyeltek rám, megértették, hogy az ÚR akarata ez. 12 Akkor ezt mondtam nekik: Ha jónak látjátok, adjátok meg béremet! De ha nem, akkor tartsátok meg!

Ekkor kifizették a béremet: harminc ezüstöt. 13 Az ÚR pedig ezt mondta nekem: Dobd oda a kincsek közé ezt a becses értéket, amire engem becsültek! Fogtam tehát a harminc

ezüstöt, és odadoztam az ÚR házában a kincsei közé. 14 Azután eltörtem a másik botomat is, az egyetértés nevűt, és ezzel felbontottam a testvéri viszonyt Júda és Izráel között.

15 Azután ezt mondta nekem az ÚR: Most még szerezz magadnak bolond pásztorhoz illő holmikat. 16 Mert olyan pásztort fogok támasztani az országban, aki az

elveszettekkel nem törődik, az elkóboroltakat nem keresi meg, a sérülteket nem gyógyítja, a fáradtaknak nem viseli gondját, de a kövéreknek a húsát megeszi, és körmeiket

letördeli.

17 Jaj a mihaszna pásztornak, aki elhagyja a nyáját! Fegyver járja át a karját, meg a jobb szemét! Száradjon el a karja, vakuljon meg a jobb szeme!

Zak. 12.

1 Fenyegető jövendölés. Az ÚR igéje szól Izráelről. Így szól az ÚR, aki az eget kifeszítette, a földnek alapot vetett, aki lelket adott az emberbe. 2 Íme, én részegítő pohárrá teszem Jeruzsálemet a körülötte levő népek számára. Júdára is rákerül a sor, amikor ostromolják Jeruzsálemet. 3 Azon a napon majd súlyos kővé teszem Jeruzsálemet minden nép számára: aki föl akarja emelni, mind megszakad bele, még ha összefog is ellene a föld minden népe. 4 Azon a napon - így szól az ÚR - azzal verem meg őket, hogy a lovak mind megvadulnak, és a lovasok elvesztik a fejüket. Júda házát éberem őrzöm, de a népek lovait vaksággal verem meg. 5 Júda törzsfői ezt mondják magukban: Jeruzsálem lakóinak ereje Istenükben, a Seregek URában van. 6 Azon a napon olyanokká teszem Júda törzsfőit, amilyen a tüzes serpenyő a fahasábok közt, és amilyen a fáklya a kékék közt: jobbra-balra égetik a körülöttük levő népeket, de Jeruzsálem továbbra is békében marad a maga helyén. 7 Először Júda sátrait szabadítja meg az ÚR, hogy ne dicsekedjék Dávid háza, és ne dicsekedjenek Jeruzsálem lakói Júdával szemben. 8 Azon a napon az ÚR oltalmazza Jeruzsálem lakóit, és olyan lesz közöttük még a botladozó is azon a napon, mint Dávid. Dávid háza pedig előttük jár, mint Isten, mint az ÚR angyala. 9 Azon a napon meg fogok semmisíteni minden népet, amely Jeruzsálemre támad. 10 Dávid házára és Jeruzsálem lakóira pedig kiárasztom a könnyöret és a könnyörgés lelkét. Rátekintenek arra, akit átdöftek, és úgy gyászolják, ahogyan az egyetlen gyermeket szokták, és úgy keseregnek miatta, ahogyan az elsőszülött miatt szoktak. 11 Azon a napon olyan nagy gyász lesz Jeruzsálemben, amilyent Hadad-Rimmónért szoktak tartani a megiddói völgyben. 12 Gyászolni fog az ország, külön-külön minden nemzetség: külön Dávid házának a nemzetsége, asszonyaik is külön; külön Nátán házának a nemzetsége, asszonyaik is külön; 13 külön Lévi házának a nemzetsége, asszonyaik is külön; külön Simei nemzetsége, asszonyaik is külön. 14 A többi nemzetség is mind, külön minden nemzetség, asszonyaik is külön.

Zak. 13.

1 Azon a napon forrás fakad Dávid háza és Jeruzsálem lakói számára, hogy lemossa a vétket és a szennyet. 2 Azon a napon - így szól a Seregek URa - eltörlöm a bálványok neveit az országban, nem is említik őket többé. A prófétákat és a tisztátalan lelkületet is eltávolítom az országból. 3 És ha valaki még prófétálni merne, a saját szülei, az apja és anyja mondják neki: Nem maradhatsz életben, mert hazugságot beszéltél az ÚR nevében! És a saját szülei, az apja és anyja szúrja le, amikor prófétál. 4 Azon a napon szégyent vallanak a próféták látomásuk miatt, amiről prófétálnak. Nem öltöznek díszes ruhába, és nem hazudoznak. 5 Azt mondják majd: Nem vagyok próféta, földműves vagyok, a földből élek ifjúkorom óta. 6 Ha pedig megkérdezi valaki: Miféle sebek ezek a melleden? - azt feleli: Barátaim házában vertek meg engem. 7 Kard! Támadj pásztormra, bizalmas emberemre! - így szól a Seregek URa. Vágd le a pásztort, széledjen el a nyáj! Még a bojtárookra is kezet emelek! 8 Úgy jár az egész ország - így szól az ÚR -, hogy kétharmad részét kiirtják, és elpusztul, csak egyharmada marad meg. 9 Ezt a harmadrészt is tűzbe teszem, megtisztítom őket, ahogyan az ezüstöt tisztítják, megpróbálom őket, ahogyan az aranyat próbálják. Ő segítségül hívja nevemet, én pedig meghallgatom őt. Ezt mondom: Népem ő, és ő ezt mondja: URam, Istenem!

Zak. 14.

1 Eljön az ÚRnak a napja, amikor osztozkodnak a tőled elvett zsákmányon. 2 Mert összegyűjtök minden népet, hogy harcoljanak Jeruzsálem ellen. Elfoglalják a várost, kifosztják a házakat, és meggyalázzák az asszonyokat. A város fele fogságba megy, a megmaradt népet azonban nem űzik ki a városból. 3 De az ÚR harcba száll majd azokkal a népekkel, ahogyan harcolt egykor, a csata napján. 4 Megveti majd lábát azon a napon az Olajfák hegyén, amely Jeruzsálemtől keletre van. Az Olajfák hegye pedig középen kettéhasad; kelet-nyugati irányban egy igen nagy völgy lesz, mert a hegy egyik fele északra, a másik fele délre mozdul el. 5 Akkor meneküljétek a hegyek szakadékaiba, mert a hegyek között a szakadék Ácalig ér. Úgy fussatok, ahogyan Uzzijának, Júda királyának az idejében futottatok a földrengés elől! Mert eljön az ÚR, az én Istenem, szentjeivel együtt. 6 Azon a napon nem lesz sem hőség, sem hideg, sem fagy. 7 Akkor csak nappal lesz - az ÚR tudja ezt. Nem lesz külön nappal és éjszaka, világos lesz még este is. 8 Azon a napon folyóvíz fakad Jeruzsálemből, egyik ága a keleti tenger felé folyik, másik ága a nyugati tenger felé; így lesz télen-nyáron át. 9 Az ÚR lesz a király az egész földön. Azon a napon az ÚR lesz az egyetlen Isten, és neve az egyetlen név. 10 Az egész ország síksággá változik Gebától Rimmónig, Jeruzsálemtől délre. Jeruzsálem pedig kimagaslik, és a régi helyén marad; a Benjámin-kaputól addig, ahol a régi kapu volt a Szeglet-kapuig, és a Hananél tornyától a királyi borsajtókig. 11 Lakni fognak benne, és háború nem pusztítja többé, hanem biztonságban lesz Jeruzsálem. 12 Ilyen csapással fog az ÚR sújtani minden népet, amely Jeruzsálem ellen vonul: megrothad a húsup még életükben, szemük is megrothad gödrében, nyelvük is megrothad szájukban. 13 Azon a napon az ÚR nagy zűrzavart támaszt közöttük: az emberek egymásra támadnak, és kezet emelnek egymásra. 14 Még Júda is harcolni fog Jeruzsálem ellen. A körülöttük lakó népek minden kincsét összegyűjtik: aranyat, ezüstöt és tömérdek ruhát. 15 Ugyanaz a csapás éri a lovakat, öszvéreket, tevéket, szamarakat és minden állatot abban a táborban, amely az embereket érte. 16 Azután mindazok, akik megmaradnak a Jeruzsálemre támadó népek közül, évről évre elmennek, és leborulnak a Király, a Seregek URa előtt, és megünnepelik a sátoros ünnepet. 17 Ha pedig a föld népei közül valamelyik nem megy el Jeruzsálembe, hogy leboruljon a Király, a Seregek URa előtt, az nem kap esőt. 18 Még Egyiptom sem kap, ha népe nem megy el, és nem jelenik meg. Ugyanaz a csapás éri, amellyel az ÚR azokat a népeket sújtja, amelyek nem mennek el megünnepelni a sátoros ünnepet. 19 Így bűnhődik majd Egyiptom, és így bűnhődik minden nép, amely nem megy el megünnepelni a sátoros ünnepet. 20 Azon a napon a lovak csengettyűin is ez lesz: Az ÚR szent tulajdona! Az ÚR házában még a fazekak is olyan szentek lesznek, mint az oltárnál használt kelyhek. 21 Jeruzsálemben és Júdában minden fazék a Seregek URának szent tulajdona lesz, és aki csak eljön, hogy áldozatot mutasson be, bármelyiket előveheti, és főzhet benne. Attól a naptól fogva nem lesz többé kereskedő a Seregek URának házában.

Malakiás próféta könyve

Mal. 1.

1 Fenygető jóvendülés. Az ÚR igéje, amelyet Malakiás által jelentett ki Izráelnek. 2 Szeretlek benneteket - mondja az ÚR. De ti azt kérdezitek: Miből láthatjuk, hogy szeretsz minket? Abból, hogy Ézsau testvére volt Jákóbnak - így szól az ÚR -, mégis Jákóbot szerettem, 3 Ézsaut pedig gyűlöltem; hegyeit pusztává tettem, birtokát a pusztai sakálloknak adtam. 4 Edóm ugyan ezt mondja: Összezúztak bennünket, de mi újjáépítjük a romokat! - a Seregek URa azonban azt mondja erre: Ők csak építsenek, én majd lerombolom! Gonosz országnak nevezik őket, olyan népnek, amelyre mindig haragudni fog az ÚR. 5 Saját szemetekkel fogjátok látni, és magatok fogjátok megvallani: Nagy az ÚR Izráel határán túl is!

6 A fiú tiszteli atyját, a szolga az urát. Ha én atya vagyok, miért nem tisztelnek? Ha én ÚR vagyok, miért nem félnek engem? - mondja a Seregek URa nektek, ti papok, akik megvetitek nevemet. Ti ezt kérdezitek: Mivel vetettük meg nevedet? 7 - Azzal, hogy oltáromra tisztátalan kenyeret hoztok. - Mivel tettük tisztátalanná? - kérdezitek. - Azzal, hogy az ÚR asztalát lebecsülitek. 8 Mert vak állatot hoztok áldozatul, és nem tartjátok rossznak. Sántát vagy bénát hoztok, és nem tartjátok rossznak. De vidd csak azt a helytartódnak: kegyes lesz-e hozzád, és szívesen fogad-e? - mondja a Seregek URa. 9 Esedeztetek csak Istenhez, hogy kegyelmezzen meg nekünk! Ha ilyen ajándék van a kezetekben, szívesen fogadja-e tőletek? - mondja a Seregek URa. 10 Bárcsak volna valaki köztetek, aki bezárná a templom ajtaját, és ne égne hiába oltáromon a tűz! Nem telik kedvem benneteket - mondja a Seregek URa -, nem kívánok tőletek áldozatot! 11 Hiszen napkelettől napnyugatig nagy az én nevem a népek között, és mindenütt jó illatú áldozatot mutatnak be nevemnek, és az tiszta áldozat! Mert nagy az én nevem a népek között - mondja a Seregek URa. 12 Ti pedig meggyalázzátok, amikor azt gondoljátok, hogy az ÚR asztalát tisztátalanná szabad tenni hitvány terménnyel és eledellel. 13 Azt mondjátok: Micsoda fáradság! - és még lihegtek is közben - mondja a Seregek URa. Pedig lopott állatot hoztok, vagy sántát és bénát. Ha ilyen áldozatot akartok hozni, nem kívánom tőletek! - mondja az ÚR. 14 Átkozott a csaló! Van ép hím állat a nyájában, mégis hitványat áldoz az ÚRnak, ha fogadalmat tesz. Pedig én nagy király vagyok - mondja a Seregek URa -, és félik nevemet a népek!

Mal. 2.

1 Most azért nektek szól ez a figyelmeztetés, ti papok! 2 Ha nem hallgattok rá, és nem szívlelitek meg, ha nem dicsőítitek nevemet - mondja a Seregek URa -, akkor átkot bocsátok rátok; átokká változtatom a nektek adott áldásokat. Bizony, átokká változtatom, ha nem szívlelitek meg ezt. 3 Én megátkozom áldó karotokat, szemetet szórok arcotokba, ünnepeitek szemetjét, és kihordanak benneteket a szemétre. 4 Akkor megtudjátok, hogy azért küldtem nektek ezt a figyelmeztetést, hogy érvényben maradjon a Léivel kötött szövetségem - mondja a Seregek URa. 5 Szövetségem volt vele, élet és békesség szövetsége. Azért adtam neki, hogy féljen engem. Félt is, és megalázkodott nevem előtt. 6 Igaz tanítás volt a szájában, és nem volt álnokság az ajkán. Békességben és becsületesen élt előttem, és sokakat megtérített a bűnből. 7 Mert a pap ajkai őrzik az Isten ismeretét, és tanítást várnak szájából, hiszen a Seregek URának követe ő! 8 De ti letértetek erről az útról, és tanításotok miatt sokan elbuktak. Megrontottátok a Lévi szövetségét - mondja a Seregek URa. 9 Ezért én is megvetetté és megalázottá teszek benneteket az egész nép előtt, mert nem ügyeltetek útjaimra, és személyválogatók vagytok, amikor útmutatást adtok.

10 Hiszen egy atyánk van mindnyájunknak, egy Isten teremtett bennünket! Miért vagyunk hát hűtlenek egymáshoz, meggyalázva az atyáinkkal kötött szövetséget? 11 Hűtlenné vált Júda, utálatos dolgokat követtek el Izráelben és Jeruzsálemben. Meggyalázta Júda az ÚR szent helyét, mert idegen isten leányait szerette meg, és velük házasodott össze. 12 Irtson ki az ÚR mindenkit Jákób sátraiból, aki ilyent követ el, a csábítót, és aki hallgat rá, még ha áldozatot visz is a Seregek URának! 13 Továbbá ezt teszitek: könnyel öntöztök az ÚR oltárát, sírtok és sóhajtoztok, mert nem tekint már az áldozatra, és nem fogadja kegyelmesen tőletek. 14 Ezt kérdezitek: Miért nem? - Azért, mert az ÚR a tanúja annak, hogy hűtlen lettél ifjúkorodban elvett feleségedhez, pedig ő a társad, feleséged, akivel szövetség köt össze. 15 Egy ember se tesz ilyent, akiben maradt még lélek. De mire is törekszik az ember? Arra, hogy utódot kapjon Istentől. Vigyázzatok azért magatokra, és ne legyetek hűtlenek ifjúkorotokban elvett feleségetekhez! 16 Gyűlölöm azt, aki elválík feleségétől - mondja az ÚR, Izráel Istene -, mert erőszak tapad ruhájára - mondja a Seregek URa. Vigyázzatok magatokra, ne legyetek hűtlenek!

17 Fárasztjátok beszédeitekkel az URat. Ezt kérdezitek: Mivel fárasztjuk? - Azzal, hogy ezt mondjátok: Minden gonosztevőt jónak tart az ÚR, kedvét leli bennük! Vagy amikor ezt kérdezitek: Hol van az igazságos Isten?

Mal. 3.

1 Én majd elküldöm követemet, aki egyengeti előttem az utat. Hamar eljön templomába az ÚR, aki után vágyódtok, a szövetség követe, akit kívántok. Jön már! - mondja a Seregek URa. 2 De ki bírja majd ki eljövetele napját, és ki állhat meg, amikor megjelenik? Mert olyan lesz az, mint az ötvösök tüze, és mint a ruhatisztítók lúgja. 3 Ahogyan leül az ötvös, és megtisztítja az ezüstöt, úgy tisztítja meg az ÚR Lévi fiait. Fényessé teszi őket, mint az aranyat és az ezüstöt. Akkor majd igaz áldozatokat visznek az ÚRnak. 4 És olyan kedves lesz az ÚRnak Júda és Jeruzsálem áldozata, mint az ősrégi napokban, a hajdani években. 5 Eljövök majd, és ítéletet tartok fölöttetek. Hamarosan vádat emelek a varázslók ellen, a házasságtörők ellen és a hamisan esküvők ellen; azok ellen, akik kizsarolják a napszámost, az özvegyet és az árvát, akik elnyomják a jövevényt, mert nem félnek engem! - mondja a Seregek URa.

6 Én, az ÚR, nem változtam meg, de ti is Jákób fiai maradtatok! 7 Atyáitok idejétől fogva eltértetek rendelkezéseimtől, nem tartottátok meg azokat. Térjete meg hozzám, és én is hozzátok térek! - mondja a Seregek URa. De ti ezt kérdezitek: Miből térjünk meg? 8 - Becsaphatja-e az ember az Istent? Ti mégis be akartok csapni engem! Ezt kérdezitek: Mivel akarunk becsapni? - A tizeddel és a felajánlásokkal! 9 Átok sújt benneteket, az egész népet, mert be akartok csapni engem! 10 Hozzátok be a raktárba az egész tizedet, hadd legyen eleség a házamban, és így tegyetek próbára engem - mondja a Seregek URa. Meglátjátok, hogy megnyitom az ég csatornáit, és bőséges áldást árasztok rátok. 11 Elriasztom tőletek a sáskákat, nem pusztítják el földetek termését, nem teszik tönkre szőlőtöket a határban - mondja a Seregek URa. 12 Boldognak mond benneteket minden nép, mert gyönyörű lesz országotok - mondja a Seregek URa.

13 Vakmerően beszélte ellenem - mondja az ÚR. Ezt kérdezitek: Mit beszélte ellened? 14 - Azt mondtátok: Hiábavaló az Istennek szolgálni, mi haszna, hogy teljesítettük, amit ránk bízott, és hogy gyászban jártunk a Seregek URa előtt? 15 Inkább a kevélyeket tartjuk boldogoknak, hiszen a gonosztevők gyarapodnak, kísértik az Istent, mégis megmenekülnek. 16 Amikor erről beszélgettek egymás között azok, akik félik az URat, az UR figyelt, és meghallotta. És beírták egy könyvbe az ÚR előtt emlékezetül azokat, akik őt félik és megbecsülik nevét. 17 Az én tulajdonommá lesznek - mondja a Seregek URa - azon a napon, amelyet elhozok. Könyörületes leszek hozzájuk, amilyen könyörületes az ember a fiához, aki tiszteli őt. 18 Akkor ismét látni fogjátok, hogy különbség van az igaz és a bűnös között, az Istent tisztelők és az őt nem tisztelők között. 19 Eljön az a nap, amely olyan lesz, mint az izzó kemence. Olyan lesz minden kevély és minden gonosztevő, mint a polyva, és elégeti őket az az eljövendő nap - mondja a Seregek URa -, nem marad sem gyökerük, sem águk. 20 De fölragyog majd az igazság napja számatokra, akik nevemet félitek, és sugarai gyógyulást hoznak. Úgy ugrándoztok majd, mint a hizlalóból kiszabadult borjak. 21 Úgy széttapossátok a gonoszokat, hogy porrá lesznek talpatok alatt azon a napon, amelyet elhozok! - mondja a Seregek URa. 22 Gondoljatok szolgálomnak, Mózesnek a tanítására, azokra a rendelkezésekre és a törvényekre, amelyeket általa parancsoltam az egész Izráelnek a Hórebbe! 23 Én pedig elküldöm hozzátok Illés prófétát, mielőtt eljön az ÚRnak nagy és félelmetes napja. 24 Az atyák szívét a gyermekekhez téríti, a gyermekek szívét az atyákhoz, hogy pusztulással ne sújtsam a földet, amikor eljövök.